

శ్రీమతే రామానుజాయ నమః.

శ్రీ భగవచ్చస్తోత్రం జితనాస్తోత్రమ్.

ఇతః

పరమకారుణికరాన

పెరియవాచ్చాన్బిళ్ళై యరుళిచ్చెయ్త

వ్యాఖ్యానముమ్,

విద్వజ్జితనై కళుక్కుమ్ పదమ్రైయుమ్.

ఇతు

శ్రీమాన్, పుదుప్పట్టు - తిరువేంకటాచార్యరాల్

సహకృత పురిహొధిక్కప్పట్టు

శ్రీవైష్ణవగ్రంథముద్రాపకసభైయారాల్.

చెన్నై,

శ్రీనికేతనముద్రాక్షరశాలైయిల్

విజయతేతరామ్.

సిద్ధార్థినామ సంవత్సరమ్

1919

శ్రీమతే రామానుజాయనమః.

శ్రీ వెంకట గ్రంథముద్రాపక సభ (లిమిటెడ్.)

ఈసభలో తెనుగులిపిలో నచ్చువేసిన గ్రంథములు,

	రూ. అ. పై.		రూ. అ. పై.
౧. రామచరమశ్లోకము	౦-౧-౬	౨౧. మూడో డిటా	౦-౬-౦
౨. భారతాది తనిశ్లోకము	౦-౨-౬	౨౨. నాల్గవ డిటా	౦-౩-౦
౩. దుష్కరశ్లోకటిప్పణి	౦-౨-౬	౨౩. తిరువిరుత్తమ్ (వ్యాఖ్యానద్వయము)	౦-౩-౦
౪. కాణ్డీల్యవికేప్త పరమధర్మశాస్త్రము (తాత్పర్యసహితము)	౦-౯-౦	౨౪. తిరువాళియమ్ (వ్యాఖ్యానాది సహితము)	౦-౩-౦
౫. ముముక్షుపృథి వ్యాఖ్యానము	౦-౬-౬	౨౫. పెరియతిరువందాది	౦-౩-౦
౬. రహస్యత్రయమీమాంసా భాష్యమ్ ౧-వ సంపుటం	౧-౮-౦	౨౬. తిరువెయ్మోళి దీర్ఘము	౦-౨-౦
౭. డిటా ౨-వ సంపుటం	౦-౯-౦	౨౭. శివీయతిరుమడల్	౦-౫-౦
౮. పరవరహస్యమ్	౦-౮-౦	౨౮. పెరియతిరుమడల్	౦-౩-౬
౯. చతుశ్లోకీనవ్యాఖ్యానమ్	౦-౬-౬	౨౯. ఇరామానుజనూల్ ద్దనాది	౧-౧౨-౦
౧౦. చరమశ్లోకటిప్పణి	౧-౮-౬	౩౦. శ్రీవచనభూషణమ్	౧-౧౨-౬
౧౧. శరణార్థార్థవిచారమ్	౦-౨-౦	౩౧. ప్రపత్త్యనుపాయతపిచారమ్	౦-౧-౦
౧౨. తిరుప్పల్లవి	౦-౩-౬	౩౨. నాయమాత్మ భాష్యమ్	౦-౨-౬
౧౩. తిరుప్పావై మూవాయరప్పడి	౧-౫-౬	౩౩. యమకరత్నాకరమ్	౨-౧౧-౦
౧౪. తిరుప్పావై ఈరాయరప్పడి	౦-౧౩-౦	౩౪. దీపప్రకాశ సహిత తత్త్వ దీపమ్	౨-౦-౦
౧౫. తిరుప్పావై ఆటాయరప్పడి	౧-౮-౦	౩౫. తత్త్వసంగ్రహమ్	౦-౨-౦
౧౬. నాయచ్చియార్ తిరు మొట్టి	౧-౧౦-౬	౩౬. గురుపరమపూజ్యప్రభావమ్	౨-౧-౬
౧౭. పెరుమాళ్ తిరు మొట్టి	౦-౧౨-౬	౩౭. యతీంద్రిప్రణామప్రభావమ్	౦-౧౨-౬
౧౮. కణ్డినుటోళిలు త్రాము వ్యాఖ్యానమ్	౦-౧౫-౬	౩౮. సమృద్ధిదాయ ఆకరాతి	౧-౧౩-౦
౧౯. ముదల్ (తిరువనాది) వ్యాఖ్యానము	౦-౧౦-౦	౩౯. స్తోత్రరత్న వ్యాఖ్యానమ్	౧
౨౦. రెండో తిరువనాది	౦-౬-౦	౪౦. గద్యత్రయవ్యాఖ్యానం	౧
		౪౧. ఆచార్యహృదయం ౨ ప్రకరణములు	౨-౦-౬
		౪౨. తాత్పర్యదీపికై	౨-౪-౬
		౪౩. జిత్రస్తోత్రవ్యాఖ్యానమ్	౦-౬-౬

పై కనుపరిచిన గ్రంథములకన్నిటికిని దైన్యచార్జు ప్రత్యేకము.

మ. తిరువేళ్ళడముడయానయ్య,

కార్యదర్శి ధనాధికారి,

౩౦. ౩౧ వెంకటాచలమొదలిపిడి చెన్నపట్టణము.

శ్రీమతే రామానుజాయ నమః

పరమకారుణికరాన శ్రీమతే రామానుజాయ నమః

వ్యాఖ్యానసహితమాన

జిత నాస్తోత్రమ్.

శ్రీమత్కృష్ణ సమాహ్వయ సమోయాముననూనవేదీ,
యత్కటాక్షణ లక్ష్మణాం సులభ శ్రీధరస్సదా ॥

అ వ తా రి కై.

జితనైయానతు-ముగ్ధేదఖిలమ్; తత్ప్రతిపాదన పరమాన
శ్రీ పురుషనూక్తమ్ సర్వగుణికలిలుమోతి పార్పిరుమా పోలే, ఇతు
పుష్-శ్రీశాస్త్రుత్తిలుమ్ ఇతిహాసపురాణజ్ఞలిలుమ్ “మహామస్త్రమ్”
ఎన్దు తిరుమస్త్రోపాతి పరమరహస్యమాకచ్చొల్లి పార్పిరుమ
తొన్దు

వేదాక్షరరాశియాకిల్ పారుషేయమాన ఇతిహాసపురాణ
జ్ఞలిలే ఎన్దుతి పుడిత్తు పార్పిరువా నెన్నెన్నిల్;—ఖిలమాకిటతు -
అప్రహతం స్థానమ్; సూత్రకారర్కల్ ఖిలసహితమాక త్తాజ్ఞ శధ్య
యనమ్ పణ్ణిపార్పిన్దవర్క శాక్తయాలే, స్మార్తవిధానజ్ఞలిలే మస్త్ర

మాక వినియోగిత్తు పోరానిష్టార్కళితే. ఇప్పుడి ఇతిహాస పురాణ జ్యోతి శ్రీశాస్త్రాంతిలే “ జితస్తఇతి మస్త్రేణ ” ఎన్తు మస్త్రమాక వినియోగిత్తు పోరుమటొన్తు.

శ్వేతద్వీపవాసికల్ షీరాభినాథనుడైయ సౌందర్యాదికళిలే తోల్ న్నీడుపట్టు చొల్లుమ్స్త్రత్రమ్; ఇతుక్కు స్త్రత్రత్వముమ్- * స్తవ స్రియనుక్కు ప్రియతమమాకై.

బ్రహ్మాదికళుక్కు మమ్మోపమాన స్థలత్తిలే తోల్ న్నీనవితు- ఇతిహాసపురాణజ్యోతి లే ఎఱుతిప్పడిక్కుమ్మడి సులభమానపడి యె న్నెన్నిలే,—ఇమ్మన్మిత్తుక్కు ప్రతిపాద్యనాన షీరాభినాథనై త్తిరువడిత్తువాదత్తి శ్రీ నారదభగవాన్ శ్వేతద్వీపత్తిలే శెన్ట వళవిలే, ఏకత ద్విత త్రితర్కళ తపస్సుపణ్ణ క్కణ్ణ ఇచర్కళుక్కుమ్ కిట్టనెణ్ణతవిషయతై నమ్మాల్ కాణముడియాతెన్ట మిణ్ణ, అవర్ కళైక్కుటిత్తు ‘ఎనక్కు చ్చయ్యనమప్పశెన్’ ఎన్తు కేట్ట, “ఇత్తి రుమాళికైక్కుళ్ళే శ్వేతద్వీపవాసికల్ షీరాభినాథనై క్కణ్ణ పణ్ణమ్ స్త్రత్రమ్ నెడునాళే నాగ్గళ తపస్సుపణ్ణకీటో మాకై యాల్ జ్ఞాతవ్యమాయ్త్తు; ఎజ్గళోపక్కలిలే ఇత్తై లభిత్తు అనునన్ది” ఎన్న, అవనుమ్ అవర్కళోపక్కలిలే జితనైయై లభిత్తుపోరానిట్టు, జయస్త మెన్నిటి పర్వతత్తిలే భగవదుపాసనమ్ పణ్ణకీట బ్రహ్మనై వదు అనువ ర్తిత్తు ప్పిటన్దవృత్తాన్తతై అవనుక్కు విజ్ఞాపిక్క, “ఎనక్కు అన్దస్త్రత్రై చ్చొర్” ఎన్తు శ్రీనారదభగవాన్ పక్కలిలే గ్రహితాన్ కుటుమ్మి; అవన్ పక్కలిలే పుక్కతాకై యాలే ఇతిహాసపురాణజ్యోతి లే ఎఱుతిప్పట్టు భగవత్పరరా యిరుప్పా రెల్లార్క్కుమ్ లభిక్కుమ్మడి సులభమాయ్త్తు; ఇతు జితనైయనుడైయ అవతారమ్.

ఇతు తన్నుడై యు డిశ్వాయై యనుసన్నితాల్ ప్రపత్తిక్కు-
వ్యాఖ్యానమా యిరుక్కిటతు. ప్రాప్య ప్రాపకజ్ఞ ఖిణ్డైయుమ్
శొల్లుకిటతు. (జిత్రే) “ప్రపత్తిక్కు అధికారికల్-అజ్ఞరుమ్ సర్వజ్ఞ-
రుమ్ భక్తిపరవశరు మెన్టు త్రివిధర్” ఎన్టు భట్టరరుభిచ్చెయ్ తారిటే.
(౧) [అవిద్యాతో దేవే పరిబృథతయావా విదితయా స్వభక్తే
రూఢిమ్నావా జగతి గతిమన్యామవిదుషామ్ । గతి ర్గమ్యశ్చ సా
హరితి జితన్తావ్యయ మనోరహస్యం వ్యాజప్రే సఖలుభగవాన్
శౌనకమునిః] అజ్ఞనాకితాన్ భగవల్లాభత్తుక్కు త్తన్ పక్కలిలే
జ్ఞానశక్త్యాదిక ఖిల్లాతవన్; సర్వజ్ఞనాకితాన్—“దేశకాల వస్తుక్కు-
భాలే పరిచ్ఛేదిక్కు వొణ్ణాత వైభవతైయుడైయవన్ ఈశ్వరన్”
ఎన్దిరుక్కైయాలే అనన్యసాధ్యన్తై రుక్కుమవన్; భక్తిపరవశ
నాకితాన్—జ్ఞానశక్త్యాదిక భుణ్ణాయరుక్కుచ్చెయ్ తేయుమ్ అడైవు
పడ అనుష్ఠిక్కుమాట్టాతవన్; ఇవర్కల్ మూవరుమ్ భగవద్విషయ
మొట్టియ వేఱుపాయ ముడైన్తటియాతవర్కల్; ఇవర్కల్ భుక్కు
ప్రాపకనుమాయ్ ప్రాప్యనుమాయరుక్కుమ్ సర్వేశ్వరన్తై జితన్తై
యెన్టు పేరై యుడై తానమన్త్రహస్యతై సర్వజ్ఞనాన శౌనకభగ
వాన్ వ్యాఖ్యానమ్ పణ్ణప్పెఱువతే యెన్దితార్.

(౧) “స్వత్వమాత్మని సజ్జాతమ్” ఎన్టుమ్, (౩) ‘ఆత్మదాస్యం
హరేస్వామ్యం స్వభావశ్చ’ ఎన్టుమ్ శొల్లుకిటపడియే ద్వయత్తుక్కు
కారియావాన్ - ఈశ్వరనుక్కే అనన్యార్థ శేషభూతనావానితే ;
ఇప్పడిపట్ట శేషత్వతై యుక్తయ వివాత్సాక్కుల్, అనాదియాన
ప్రకృతి సమృద్ధతై అతీయాతే, ఈశ్వరనుడైయ స్వామిత్వస్వాతి

స్వస్తిజ్ఞశ్చై త్తజ్జ్ఞతలైయిలే యేటిట్టక్కణ్ణ ఆత్మాపహారికళాయ్
వర్తిప్పర్కళే

ఆత్మాపహారికమావతు— అహజ్కార మమకారజ్ఞళీ; (౧)
“ద్వ్యక్షురస్తు భవే స్మృత్యుః” ఎన్టమ్, (౧) “మమేతి ద్వ్యక్షురో
మృత్యుః” ఎన్టమ్ శొల్లుకిఱపడియే, (౨) “యానే యేన్నైయటి
యకిలాతే యానేయెన్టనతే యెన్టరున్దేన్” ఎన్టితే అభియుక్తర్వార్తై
యమ్, పాపజ్ఞళిల్ తలైయాన పాముమ్ ఇవ్వాత్తాపహారిమే. (౩)
“యోన్యథా సంతమాత్మానమ్” ఇత్యాదికళిలే స్ఫుటమ్, పాప
త్తుక్కు (ప్రాయశ్చిత్తమ్ - ఇవ్వాత్తాభగవచ్చేషమెన్టాల్ వివాదమ్
పణ్ణాతిరుక్కై. (౪) “తేనచేద వివాదస్తే” ఎన్టమ్, (౫) “ఉమ్మయి
ర్వీషుడైయా నిడైవీషుశెయ్మినే” ఎన్టమ్, (౬) “తైత్రజ్ఞసేవ్యశ్వరజ్ఞా
నాద్విశుద్ధిః పరమామతా” ఎన్టమ్ శొల్లక్కడవతితే

ఈశ్వరన్ ఇప్పడి అహజ్కార మమకారగ్రస్తరాయ్ శబ్దా
దివిషయప్రవణరాయ్, అతిలే(౭) “పరమేశ్వర సంజ్ఞోజ్ఞ కినున్యో
మయ్యపస్థితే” ఎన్టమ్, (౮) “ద్విధాభజ్యేయ మప్యేవం ననమే
యస్తు కస్యచిత్” ఎన్టమ్ మిరుక్కుమ్ హిరణ్య రావణాదికళైప్పిలే
తన్నోడే యెతిరమ్మకోత్తు నిట్కిఱ వాత్మాక్కళై స్పార్తరుళి,
“ఇవై శాస్త్రమార్గజ్ఞళాలే, తిరుత్తవొరుప్పట్టతల్ల; ఇవర్కళుడైయ
విషయప్రవణ్యమే పథ్త్రాశాక నమ్మడైయ వ్దుకుకళైయుమ్
శీలాదిగుణజ్ఞళైయుమ్ కాట్టిత్తిరుత్తువోమ్; ఇవర్కళుడైయ పాపజ్ఞ
ళై త్తమైక్కు విషయమాక్కువోమ్” ఎన్టమ్ వ్దుయిట్టు, ప్రథమ

- (౧) భార-ఆశ్వ-౫౧-౩౦. (౨) తిరువాయ్-౨-౯-౯. (౩) భార-ఆది-౭౪-౨౮
(౪) మను-౮-౯-౨. (౫) తిరువాయ్-౧-౨-౧. (౬)
(౭) వి-పు-౧-౧౭-౨౩. (౮) రా-య-౩౬-౧౧

త్తిలే రుచిజనకనాయ్ రుచిపిఱ్ఱార్కు ఉపాయముమాయ్, అతిలే నిష్కరానార్కు ప్రాప్యనుమాయరుక్మప్పడియై చ్చొల్లు కిఱతు-ఇప్పిబద్ధమ్.

ప్రాప్యప్రాపకజ్గళై ముతల్ శ్లోక త్తిలే సజ్గిహేణచ్చొల్లి, మేలిల్ శ్లోకజ్గళాలే విస్తరిక్కిఱతెన్దు భట్టర్ నిర్వాహమ్. ముత లిరణ్ణశ్లోకతాలే ప్రాప్యప్రాపకజ్గళైచ్చొల్లి, మేలిల్ శ్లోకజ్గళాలే అతు క్కడియాన శరణ్యతెయై చ్చొల్లుకిఱతాకవుమామ్; శరణ్య తెయై ముతలిల్ శొల్లి ఉపాయోపేయజ్గళైచ్చొల్ల ప్రాప్తమాయి రుక్మ, పిన్నే శరణ్యతెయై చ్చొల్లువానెన్నెన్నిల్, మునియేనా న్దుకనిలే తిరువాణైయిట్టు ప్పిన్ను అతు పెతావాణైయల్లామై సాధితాచ్చొలే ఇతువెన్దు తిరునతైయూరరైయర్ నిర్వాహమ్.

ప్రవేశమ్ ముద్గ్రీధ్రిదు.

జతంతే పుణ్డరీకాక్ష నమస్తే విశ్వభావన ।

నమస్తేస్తు హృషీకేశ మహాపురుషతూర్వజ॥ (౧)

(ప్రతిపదమ్) హే పుణ్డరీకాక్ష=శైవామరై హస్త తిరుక్క-
ణ్డలైయుడైయ వెప్పెరుమానే । తే=ఉన్నాలే, జతమ్=జయమడై
యప్పట్టతు, హే విశ్వభావన=ఇన్ద జగత్తైయుణ్డాక్కిన సర్వేశ్వరనే!
తే=నమః=ఉన్నై, శరణమడైకీతేన్, హృషీకేశ=ఎన్ ఇన్ద్రియజ్ఞలై
విషయప్రపణమాకామై నియమిక్కుమననాయ్, మహాపురుష=అర్థి
కళుడైయ అపేక్షితజ్ఞలై మికవుమ్ కొడుక్కువల్ల పరమోదారనాయ్,
పూర్వజ=సృష్ట్యవతారాదికళాలే ఎతిర్ శూక్రపుక్కు ఎన్నై అభి
ముఖమాక్కుకైక్కు ముత్పాడనాన సర్వేశ్వరనే! న-మః . అస్తు=
ఎనక్తాకై తవిరవేణుమ్; తే-అస్తు = ఉన్ కేయామ్బడి ప్పణ్ణి యరుశ
వేణుమ్. (౧)

వ్యా. —ముతల్ శ్లోకతాలే ప్రాప్యనిష్కర్షపర్యస్తమాక
వివన్ ప్రార్థిక్కుమ్బడియాక, ఈశ్వరన్ తన్నుకాలే తోట్టిత్తు
క్కొణ్డపడియై చొప్పలుకిటతు.

(జతంతే) (౧) “యాతానుమ్ ప్పర్త్తి నీజుమ్ విరతమ్” ఎన్గిట
పడియే విషయాన్తరజ్ఞలై ప్పర్త్తి, “ఎప్పెరుమాన్ ముకత్తిర్
విత్తియేన్” ఎన్దు ఇవన్ వ్రతమ్కొణ్డరుక్క, ఈశ్వరన్ (౨) “తా
నొట్టివన్దు” ఎన్గిటపడియే విషయాన్తరజ్ఞలిత్ తువక్కై యటుత్తు
స్వరూపజ్ఞానత్తైయుణ్డాక్కి “అవశ్యమ్ ఉమ్మైక్కొణ్డలుతువిడేన్”
ఎన్దువ్రతజ్ఞొణ్డు, యాదృచ్చికమాక ఇవన్ విషయాన్తరజ్ఞలిలే నెక్కి

నిష్టవశవితే (౧) “ఇరుద్ధా కణ్డకొణ్డ” ఎన్నిటపడియే తన్నుకై
క్కాట్టి జయిత్తు, ఇవన్తోత్తొమైకణ్డ ప్రీతనాయ్ “తోత్తొ
రా” ఎన్ఱు కేట్టరుళ, (౨) “తోత్తొమై మడన్జె మెమ్మెరుమా
న్ నారణ్ణు” ఎన్నిటపడియే “జయన్తవ” ఎన్నితాన్.

తృతీయాధే ప్రియాయ్— ఉన్నా లే జయమెన్నుతల్;
భావేనిష్టాయ్ ఉన్నుడైయ వితు జయమెన్నుతల్; బన్దమడి
యాన సజ్కల్పమ్ అవనతు; అతిన్ సన్నిధియిలే కర్కమడియాక వన్ద
వివన్ సజ్కల్పమ్ జీవిక్కవై; సర్వశక్తీసజ్కల్పత్తై విషయచపల
నుడైయ సజ్కల్పమ్ అట్టిక్కవో;

నామ్ ఎన్ఱొణ్డ ఉన్నై వెల్ల వెన్న; (పుణ్డరీకాత్) అట్టికియ
కణ్డళాకిట బ్రహ్మస్త్రైయైడైయ వునక్కు వెల్లపైణ్ణాతతుణ్డో? చేత
నర్ చేతనజ్గళై యకప్పడుత్తువతు కణ్డళియాలేయైకైయాలే
తిరుక్కణ్డళాలే జయిత్తాయెన్దై; స్వతస్త్రినై ముత్తైయైక్కాట్టి మీ
టకలామ్; విషయప్రవణ్డనై మీటక అట్టికల్లతు పరికరముణ్డో?

(సమస్తే) ఆరత్తై ఆర్ వెన్టారెన్నిల్; ఆరాయ్ న్దవాతే ఉన్న
తైనాన్ అపహరిక్క ఎన్నైజయిత్తు, నీయే ఉన్నతైక్కొణ్డాయా
యిరున్దతు; (3) “అహమపి సమమ; భగవతపివాహమస్మి” ఎన్న
క్కడవతితే; సమశ్శబ్దమ్ శరణపర్యాయ మాకైయాలే ప్రపదన
మెన్నువుమామ్; ఎజ్జనేయెన్నిల్; కణ్డళికిలే యాడుపట్టు మిడుక్కలు
కైయాలే అశక్తాధికారమాన వుపాయత్తై పుత్తొమైకెతాన్ ప్రాప్య
త్తిల్ రుచిపిన్దాల్ అత్తై లభిక్కుమ్ సాధనమితే అనన్తరమ్ తేట్టమ్;
అత్తై చొట్టుకిటతు. విషయాన్తరజ్గళిల్ తువక్కైయలుత్త వుపకా

రత్తుక్కు పృథ్వీపకారమాక ఎన్నా త్నావై త్తదేనెన్దు ఆత్మసమర్పణతై చ్చొల్లుకిటతెన్దుమామ్; (౧) “ఎన తావితమైయ్దేన్” ఎన్నుమాపోలే. ఇతువకై ప్పొరుళ్.

(నమః తే అస్తు) అప్పః ఎనక్కాకై తవిర్న్దు ఉనక్కేయావ్వుడి పణ్ణియరుళవేణుమ్; (౨) “మనక్కారామై మన్నియుణ్ణియ్నినియుణ్ణొచ్చియాయ్” ఎన్నుమాపోలే; రుచియై ప్పిటప్పిత్తు త్తన్నేతాక వుపకరియానిట్రు మేల్వియున్దు అర్థిప్ప నెన్నెన్నిల్;— రుచియై విల్లైప్పిత్తు స్వరూపజ్ఞానతై యుణ్ణాక్కినవాతే స్వరూపానుగుణమానవడిమైయై ప్రాక్కితాన్, కూనికూన్నిమిర్న్దు యోగ్యతై పెన్ద్రువాతే, (౩) “వస్తే” ప్రగృహ్యగోవింద మమగేహం వ్రజేతిన్” ఎన్దు మడిపిడిత్తాపోలే, ఇల్లుమ్ ఆత్మానిన్దుడైయ కోణాకై యాలే కణ్ణుకాలే నిమిర్త్తుక్కొణ్ణానెన్దే; అహజ్కార మసుకార మాకిట కోణ్ణపోయ్ పారతన్త్ర్యమ్ ప్రకాశిత్రాలితే కైజ్కర్యరనత్తుక్కు యోగ్యమావతు. శ్రీమాలాకారరై అమ్మకాలే రుచియై ప్పిటప్పిత్తు (౪) “పునః పునః ప్రణమ్యాహ మాలాకాగోతివిస్మితః” ఎన్దు తిరువడికళిలే విల్లుమ్బుడి పణ్ణి అడిమైకొణ్ణానితే

(విశ్వభావన) మేల్ అపేక్షితమ్ శెయ్కైక్కు ప్రాప్తిశొల్లుకిటతు, విశ్వంభావయతీతి విశ్వభావనః, ఉరుమాయ్న్దు నిడన్ద విన్దజగతై యుణ్ణాక్కినవ న్దైయో? ఇల్లాతతై యుణ్ణాక్కినవనుక్కు ఉళ్ళతుక్కొరుగుణమ్ విల్లైప్పిక్కైపణియుణ్ణో? ముముక్షు సిన్మత్తయావనో భగవత్సృష్టి.

(౧) తిరువాయ్-౨-౩-౪.

(౨) తిరువాయ్-౧౦-౧౦-౨.

(౩) వి పు-౫-౨౦-౧౧.

(౪) వి-పు-౫-౧౯-౨౩.

(హృషీకేశ) సృష్టికాలత్రిత్ విలక్కుమ్ పరికరమితి. ఇహాపి తు ఉన్నిన్ద్రియజ్గళై త్తిరుత్తవాన్ణామైయాలే విలక్కుమ్ పరికరముణ్డైయెన్నిరే; అవైయుమ్ నీయిట్ట వల్లక్కన్టో? “హృషీకాణీన్ద్రియాణ్యాహు స్తేపామిశోయతోభవాన్ । హృషీకేశఇతి ఖ్యాతః” ఎఱ్ఱమ్, (౧) “ఇరుడీకేశన నమ్మిరా నిల్లజై యరక్కర్ కులమ్ మురుడుతీర్ త్తపిరాన్” ఎఱ్ఱమ్ శొల్లక్కడవతితే. ఇన్ద్రియజ్గళుక్కు ఎన్నోడుణ్డాన నమ్మనమ్ కర్మోపాధికమ్; (౨) “యశ్చక్షుషి తిష్ఠన్-వాచితిష్ఠన్” ఎన్ఱిఱపడియే నిరుపాధికనమ్మనమ్ ఉన్పాడై యనో?

(మహాపురుష) శక్తియుక్తానాలుమ్ వల్లతెల్లమ్ శెయ్వా రుణ్డోవెన్నిరే; (పురుష) “పురు-బహు, ననోతీతి-పురుషః” ఎన్నుమ్మడియే మఱిత్తు ఉన్పాడు సరవేణ్డాతపడియపేక్షితజ్గళై మికపుమ్ కొడుక్కవల్ల పరిమోదారనలైయో? (మహాపురుష) ఉన్నైయుమ్ ఉన్నుడైమైయెయుమ్ “భక్తానామ్” ఎన్ఱిఱపడియే అర్థియాయ్కొడుక్కై; (౩) “ససర్వానర్థినో దృష్ట్వా సమేత్య ప్రతినన్ద్యచ” ఎన్నుక్కడవతితే.

(పూర్వజ) కీర్తించిన్ను బౌదాగ్యనన్దనై అనుష్ఠానత్తాలే వివరిక్కిఱతు. సృష్టెయోడు అవతారత్తోడు ఉపాయత్తోడు వాశియఱ ఇతిపుపేటు తుడక్కమాన వెల్లాత్తుక్కుమ్ ముత్తాపడనలైయో? (౪) “బహుస్యామ్” ఎఱ్ఱ ప్రయోజనముమ్ అభిమానముమ్ తన్నతానమోపాతి (౫) “సపికాకీ సరమేత” ఎన్నుమిల్లుపుమ్ తన్నతాచ్చొల్లి

(౧) తిరువాయ్-౨-౩-౧౦.

(౨) బృ-౫-౧-౫.

(౩) రా-అయో-౧౬-౨౭.

(౪) తై-౬-౬.

(౫) మహా-పని.

దేవానాం దానవానాం సామాన్య మధిదైవతమ్ ।

సర్వదా చరణద్వంద్వం ప్రణామి శరణస్తవ॥ (౧)

శ్రీశ్రీతే. అవతార త్రిలుమ్ సృష్టమానజగత్రిలే నమ్మె యభిముఖక
భాకక్కడవార్డు వెన్నుమ్ నోయూళైయాలే (౧) “సమ్భవా
మ్యాత్మమాయయా” ఎన్ఱు స్వేచ్చైయాలేయాయితేయిరుప్పతు;
(౨) “సః-దేవై రధితోజజ్ఞే” ఎన్ఱు దేవర్కళుడైయవధిత్యమితైయో
వెన్నిఁ: అతువ్యాజమ్; సాధుపరిత్రాణమే ప్రయోజనమ్. (౩) పరి
త్రాణాయ సాధూనామ్” ఎన్ఱునొడగ్గి “ధర్మ సంస్థాపనాథాయ
సమ్భవామి యుగేయుగే” ఎన్ఱానితే. అర్జుననుడైయ యుద్ధప్రా
త్సహనవ్యాజమాక స్వవిషయభక్తియోగజ్ఞై అవతరిప్పితాప్పాలే,
(౪) “ఉపాయోపేయత్యేతదిహ తన చిత్వమ్” ఎన్ఱు ఉపే
యభావత్తోపాతి ఉపాయభావముమ్ నిత్యమితే. ఒరుత్తన్ స్వీకరిత్త
పోతాక ఉపాయసూకితా నస్తితే. భోగ వేళైయిలుమ్ పళ్ళులత్తు
జుడియి త్పెణ్ణిత్కాట్టిల్ తన్నుడైయ ముత్తామి, ముత్తామి
వితే తిరుక్కుటై వాయ్నై తరుళిల్లు; ఇస్తభోగదాన్ అవిచ్చిన్న
మాకవేఁవెన్ఱు అభినివేశమ్ పఱన్దనుక్కు, అప్పాతు అవిచ్చిన్న
భోగస్థానమ్ ఎగ్గేయోవెన్ఱు తేడవేడ్డాతపడి (౫) “శ్రియాసార్థం జగ
త్పతిః-ఆస్తే” ఎగ్గిఱపడియే నిత్యవిభూతియిలే ఇవనుడైయ పరవాఱు
పార్ త్తిరుక్కితానితే. (౧)

(పదవృత్తే) దేవానామ్-విష్ణుభక్తియుడైయ దేవర్కళుక్కుమ్
దానవానాం - విష్ణుభక్తివిహీనరాన ఆసురప్రకృతికళుక్కుమ్

(౧) గీ-౪-౬.

(౨) రా-ఆ-యో-౧-౭.

(౩) గీ-౪-౮.

(౪) ర-స్త-౨-౮౪.

(౫) వాయు-౪.

సర్వదా-ఆనుకూల్యదశై యోషుప్రాతికూల్యదశై యోషువాశియతి,
సామాన్య మధిదైవతమ్-సర్వసాధారణమాక పున్త్రులామ్బుడి యిరు
క్తితి, తవ-దేవరీరుడైయ, చరణవ్యవస్థమ్-శేర్ త్రియభుక్తై యుడైయ
తిరువడికల్లై, శరణమ్-ఉపాయమాక, ప్రజామి-అధ్యవసిక్తి తున్.(౨)

(౨ శ్లో-వ్యా-దేవానా మిత్యాది) కీర్తిశ్లోక త్రిలే ఉపేయతై
నిర్ణయత్తు, తత్పిద్ధర్మకమాక ఉపాయతై అధ్యవసిక్తితాన్. ఉపే
యత్తిలుమ్ తలైయాన ఉపేయతై లభితాప్పాలే ఉపాయత్తిలుమ్
తలైయాన ఉపాయతై లభిక్కుప్పెల్లొడి; పుత్రపశ్వన్నాదికల్లైయే
ప్రాప్యమెన్దిరుప్పారుమ్, దేవరీరుడై పున్త్రై స్వర్గతై లభిక్కుయే
పురుషార్థమెన్దిరుప్పారుమ్, ఈశ్వరనైయే పున్త్రైవైత్తు ఇన్ద్రపదమ్
ముతలాన పదజ్గల్లైయే పురుషార్థమెన్దిరుప్పారుమ్ అవస్థకల్లైయే లభిక్కు విరు
ప్పారుమా యిరుక్తితి సునా త్రిలే సర్వాధికనాయ్ సమస్తకల్యా
ణగుణాత్మకనాయ్ ఉభయవిభూతినాయకనాయ్ యిరుక్తితి సర్వేశ్వరన్
తిరువడికల్లై నిత్యకై జ్ఞుర్యతైయే పురుషార్థ మెన్దిరుక్కు యాకితి
వితు బరు తరుచ్చుమ్ క్రిష్ణవత్సవితై.

(౧) “మనుష్యాణాం సహస్రేషు” ఎన్దుమ్, (౨) “సమ
హాత్మా సుదుర్లభః” ఎన్దుమ్ అవస్త నర్చుమ్ దుర్లభమాయితే యిరు
ప్పతు; అతుపోలే ఉపాయజ్గళిలుమ్ వస్తాల్ కర్మయోగా ద్యుపాయ
జ్గల్లై పున్త్రులవారుమ్ (౩) “కింజప న్ముచ్యతే జన్మర్జనం సంసార బంధ
నాత్” ఎన్దితిపడియే తిరునామజ్గల్లై పున్త్రులవారుమ్, (౪) “దేశోయం
సర్వకామధుక్” ఎన్దితిపడియే దేశవిశేషజ్గల్లై పున్త్రులవారుమ్,

(౧) గీ-౩-౩.

(౨) గీ-౩-౧౯.

(౩) భా-౨-౧౪౯.

(౪) నారసింహపు

ఆక ఇప్పడి చేతనభేదత్తోపాతి ఉపాయభేదముమ్ అసజ్ఞాతమాక
చొప్పలుకిట సంసారత్తిలే సుశకమాయ్ నిరసాయమా యరుక్కిట
సిద్ధోపాయపరిగ్రహమ్ కిదైప్ప తొప్పనిట్టే; అప్పడిప్పట్ట ఉపాయ
పరిగ్రహత్తై చొప్పలుకిటతు. ద్వయత్తుక్కు వ్యాఖ్యానమ్ పణ్ణుకిట
తాకిత్, అతిత్ క్రమమొట్టియ ముట్టుడ ప్రాప్యనిష్కర్వమ్ పణ్ణువా
నెన్నెన్నిల్, ఇప్పొప్పన్దాన్ ఇత్తలైయిల్ రుచియాత్ వన్ద తన్తిక్కే
రుచియే తొడగ్గి అత్తలైయాల్ వన్దతాకై యాలే ముట్టుడనిష్కర్వత్తు
అనన్తరమ్ ఉపాయస్వీకారత్తై ప్పణ్ణుకితాన్;

“దేవానాం దానవానాం సామాన్య మధిదైవతమ్” ఎన్ఱు-
ఇ ప్పసాయస్వీకారత్తుక్కు అధికారి నియతియిలై యెన్నిటతు; దేవర్క
ళాకితార్ - ఈశ్వరనుక్కు అనుకూలకోటియిలుళ్ళార్; దానవరాకి
తార్ - ప్రాతికూల్యత్తిలే వ్యవసితరా యిరుక్కుమవర్కళ్, (౧)
“విష్ణుభక్తిపరోదేవో విపరీతస్తథాసురః ” ఎన్నక్కడవతితే; (౨)
“ద్వాభూతనగ్నా లోకేస్మిన్ దైవ ఆనురవచచ ” ఎన్ఱు ఇన్ఱు
క్కుళ్ళే అన్తయ్యుత్తైయితే సృష్టి.

(సామాన్య మధిదైవతం చరణద్వంద్వమ్) సర్వసాధారణ
మాన తిరుపడికలై, ఇత్తాల్ సమృద్ధసామాన్యత్తై చొప్పలుకిటతన్ఱు;
అశ్రయణీయత్వే సమమాయిరుక్కిటవడియై చొప్పలుకిటతు. ఇప్పడి
విశేషిక్కిటతు ఎత్తాలేయెన్నిల్, విముఖరానకాలత్తిల్ ఆశ్రితవిరో
ధికలై ప్పట్టు అట్టియచ్చెయ్యుమన నాకైయాలే; (౩) “అపుణర్కైన్ఱుమ్
శలమ్బున్ద జ్గరుళిల్లాత్తన్దైయాలన్ ” ఎన్నక్కడవతితే; నిహీన

జన్మగుణవృత్తరోడు ఇవద్దా లుత్కృష్టరోడు వాశీయట ఎల్లా
రక్తుమ్ ఆదిత్యోదయమ్బాలే ఎనకైనక్కెన్టు పద్ధులొమ్బుడియాన
తిరువడికలెన్.

రావణాచ్చిలై తినువన్ద శ్రీవిభీషణాద్వాన్ (౧) “సర్వ
లోక శరణ్యాయ” ఎన్టు పద్దుక్కుప్పేళిప్పద్ధులొమ్బుడియితే యిరు
ప్పతు; (౨) “సమోహం సర్వభూతేషు” ఎన్టితే శరణ్యన్వారై,
(౩) “వ్యసనేషు మనుష్యాణాం భృశం భవతి దుఃఖతః” ఎన్టు ఆశ్ర
యణయోగ్యమాన మనుష్యసామాన్యత్తిలే కృపై మిక్కితే యిరు
ప్పతు; పరదుఃఖాసహిష్టుత్వ మితే కృపైయావతు; ఆశ్రయణవేళై
యిలే (౪) “యదివా రావణ స్వయమ్” ఎన్టానితే; (౫) “ఎల్లా
పులకుష్ తొమ్మిమాతిమూర్తి ” ఎన్టుమ్, (౬) “పాతున్టి పాన్న
జ్ఞుల్ ” ఎన్టుమితే అభియుక్తర్వారై

(సర్వదా) ప్రాతికూల్యమ్ ప్లక్షుకటవేళై యేయానాలుమ్
రక్షకాపేక్షయే వేణువతాక విషయీకరిక్కుమ్ తిరువడికో; (౭)
“పాపానాం వా - తార్యం కరుణమార్త్యేణ ” ఎన్నక్కడవతితే.
(౮) “ఈడుమెడుప్ప మిలీశన్” ఎన్టు ఆహ్వారు మరుళిచ్చెయ్తతుక్కు
మడి ఇతువితే. (౯) “అనాలోచిత విశేషాః శేష లోకశరణ్య”
ఎన్టుతుక్కుమ్ ముతలితువితే; (చరణద్వంద్వమ్) అన్యోన్యమ్ శేర్తి
య్యుక్తై చ్చొల్లుకటతు. ఉపాయమాక వనుసద్ధిక్కుమళవిలే వేటారు
ప్రయోజనమ్ వేణ్ణా; ప్రయోజనముమ్ ఇతువే పోరుమెన్దిరుక్కై.

(౧) రా-య-౧౭-౧౫.	(౨) గీ-౯-౨.	(౩) రా-అయో-౨-౪౦.
(౪) రా-య-౧౮-౩౪.	(౫) తి-వాయ్-౩-౩-౫.	(౬) ౩-తిరువ-౮౮.
(౭) రాయ-౧౧౬.	(౮) తి-వాయ్-౧-౬-౩.	(౯) శరణ్యగ్రంథ్య

(శరణంగ్రహమి) ఉపాయమాక వజైకిష్టేన్; కీర్త్యున్న సర్వాధికారత్వమ్ సిద్ధోపాయతై క్కుటితైస్తై; సాధనాస్తరజ్ఞో అధి కృతాధికారజ్ఞభావితే యరుషుతు; “వజ-గతౌ” ఎన్నిట గత్యర్థమ్ బుద్ధ్యర్థమాయ్, అధ్యవసిక్తితేనైస్త పడి; ఇత్రాల్ శరణ్యన్ నన్నిధి వేడ్డా, ప్రాప్తియే అమైయుమెన్; ఆచార్య రుచిపరిగృహీతమాన వాక్యత్తిల్ క్రియాపదత్తిల్ వర్తమాన నిర్దేశత్తుక్కు మడి “వజా మి” ఎన్నిట వర్తమాననిర్దేశమే, అతె గౌణమాక ఉపదేశిత్తు పోరుకిటతుమ్-అతినుడైయ (౧) “సకృదేవ ప్రపన్నాయ ” ఎన్నిట వాక్యజైప్పత్రి; ఆకసకృద్విధానమ్-ఈశ్వరవిషయాకారతైప్పత్రి; ప్రాప్యరుచియాలే ప్రాప్తియశపుమ్ శెల్ల వనువర్తిక్కడవతు రాగ త్తాలే; (వజామి) ప్రీహిస్తీకారమ్ దేవతాముద్దిశ్య ద్రవ్య త్యాగ రూపమాన యాగము ముచ్చిక్తే, తగజ్ఞమానప్రయాజాదికభుక్తుక్తే యిరుక్కితాపోలే ఉపాయస్తీకారముముపాయమచ్చు, అతుక్కజ్ఞము ముచ్చిక్తే అధికారివిశేషణమాయ్ క్కిడక్కిటతు.

(తవ) (౨) “అవ్యహం జీవితం జహ్యమ్” ఎన్టుమ్, (౩) “కపోతో వానరశ్రేష్ఠ కిం పునర్మన్విధోజనః” ఎన్టుమ్ తనై యభియమాటి శరణాగత పరిత్రాణమ్ పణ్ణిన కపోతోపాఖ్యానము మరుళిచ్చెయ్త దేవరుడైయ, “చరణద్వంద్వం వ్రజామి” ఎన్టున్వ యమ్.

ముతల్ శ్లోకమ్ ప్రాప్యసజ్గ్రహమానపోతు, ఇన్ద శ్లోకమ్ - “నమస్తే” ఎన్నిట పదత్తుక్కు వివరణమాకిటతు. వివరణాపేక్షై.

(౧) రా-య-౧౮-౩౩.

(౨) రా-అ-౧౦-౧౯.

(౩) రా-య-౧౮-౨౫.

ఏక స్తవమసిలోకస్య స్రష్టా సంహారక స్తథా ।

అధ్యక్ష శ్చానుమంతాచ గుణమాయా సమావృతః॥ (3)

యెన్నెన్నిలో; (౧) “మద్యాజీమాం నమస్తురు” ఎన్ను నమశ్శబ్దమ్ సాధనా న్తరత్తుక్కుమ్ సాధారణ మాకైయాలే † శరణశబ్ద పర్యాయమ్ నమశ్శబ్ద తినుడైయ వివరణమాకిటతు; (౨) “గచ్ఛధ్వ మేనం శరణం శరణ్యం పురుషర్షభాః” ఎన్ను విధిత్త శరణాగతియి నుడైయ వస్తుపానవేళైయిలే “ద్రౌపద్యా సహితాస్సర్వే నమశ్చ క్రు ర్జనార్దనమ్” ఎన్ను నమస్సై ప్పణ్ణినాక్ కళ్. ఆకైయాలే ఘాన ప్రమాణత్తాలే శరణశబ్దపర్యాయమ్ నమశ్శబ్దమ్. (౨)

లోకస్య త్రిత్యక్షసిద్ధనూయుష్వ శ్రుతిసిద్ధమాయముఖ్య సకల పదార్థజ్జలైయుష్వ, స్రష్టా-సృష్టి త్వన్, ఏకః-సహాయా న్తర నిరపేక్ష నాన, త్వమ్-నీరువననే, అసి-ఆకితాయ్; తథా-అప్పడియే, సంహారకః-హితా మనాయ్ సంహాక్తి ఆవనమ్ నీయురువనేయాకితాయ్; అధ్యక్ష శ్చ-రద్యోపేయప్రతీక్షిక నాయుష్వ, అనుమంతాచ-బంధకమాన కర్మజ్జళితే ప్రవర్తియానిష్టాలుమ్ నిషేధియామల్ అనుమతి ప్రదానమ్ పణ్ణుమననాయుష్వ, గుణమాయా సమావృతః-సత్త్వ రజ స్తమోమయి యాన స్త్రోతియాలే చేతనరుక్కు స్వస్వరూపత్వై ఉభృపడి యటి కైక్కు అనాధ్యనాయు మిరానిష్టాయ్; (3)

(3 - శ్లో - వ్యా—ఏక స్తవమసీత్యాది) కీర్తిరణ్ణుశ్లోకత్తాలే ప్రాప్యప్రాపకజ్జలై చ్చిల్లిల్లథాయ్, అన్త పుపాయస్వీకారత్తు క్కడి యాన శరణ్యత్వైయై చ్చిల్లిల్లికిటతు మేలిల్ శ్లోకజ్జళ్. అతి లిన్దశ్లోక

(౧) గీ-౧౨-౬౫. † శరణశబ్దమాకిట పర్యాయపదమ్-శరణశబ్దపర్యాయ నమశ్శబ్ద

(౨) భార-ఆర-౧౨౯.

త్తిల్, అనన్తరమ్ శరణ్యతై క్కుఱుప్పాక అవనుడైయ జగత్తారణత్వ ప్రయుక్తమాన సర్వజ్ఞత్వాది మహాగుణజ్ఞతై చ్చొల్లుకీటతు.

(౧) “కారణస్తుధ్యేయః” ఎన్నిటపడియే ఉపాస్యమ్ జగత్తారణవస్తువానవోపాతి శరణ్యముమ్ జగత్తారణవస్తువేయితే. ఎజ్జనేయెన్నిల్; (౨) “యో బ్రహ్మణం విదధాతిపూర్వం యోవై వేదాంశ్చ ప్రహిణోతితస్మై” ఎన్దు జగత్తారణవస్తువై చ్చొల్లి, “ముముక్షుర్వై శరణ మహంప్రపద్యే” ఎన్దు మోక్షసిద్ధిక్కుక అవన్నిరునడికళిల్ వణ్ణుమ్ ప్రపత్తియై సోపానమాక విధిత్తతితే.

[లోకస్యస్రష్టా-త్వమ్-ఏకః-అసి] లోకశబ్దత్తాలే “లోక్యత ఇతి లోకః” ఎన్నిట పృథ్వీత్తియాలే ప్రత్యక్షసిద్ధమాయ్ శ్రుతి సిద్ధముమాయుళ్ళ సకలపదార్థజ్ఞభుక్కుమ్ స్రష్టావేన్దై; “త్వమ్” ఎన్నిటఏకవచనత్తాలే సప్తస్తరవ్యావృత్తియై చ్చొల్లుకీటతు (౩) “అకాశాద్వాయుః, వాయోరగ్నిః, అగ్నేరాపః, అద్భ్యః పృథివీ” ఎన్దు అచేతనజ్ఞభుక్కుమ్, (౪) “బ్రహ్మసృజత్” ఇత్యాదికళాలే చేతనర్కుమ్ శ్రుతిస్మృతికళిలే కర్తృత్వమ్ శొల్లానిట్ట, ఈశ్వరనే సంస్రష్టా వేన్నిటపడియెన్నెన్నిల్, చేతనాచేతనశరీరియానవన్ సర్వస్రష్టావాక్తైయాలే సర్వస్రష్టా ఈశ్వరనే; (౫) “స్వాత్ శరీరాత్ సిన్దు త్సుర్విధాః ప్రజాః” ఎన్దు మనుః; (౬) “సపవ సృజ్యస్సచ సర్గక్తా సపవ పాత్యత్తిచ పాల్వతేచ | బ్రహ్మద్యవస్థాభి రశేషమూర్తి ర్విష్ణుర్వరిష్టో వరదోవరేణ్యః” ఇతి పరాశరః; (౭) “తదభిధ్యానా దేవతు తల్లిజ్ఞాత్యః” ఇతి నూత్రమ్.

(౧) ఇథర్వశిఖా,

(౨) శ్వే-౬.

(౩) తై-౨.

(౪)

(౫) మను-౧-౨.

(౬) వి-పు-౧-౨-౨౧.

(౭) బ్రహ్మసూ-౩.

ఏకపదతాలే సహాయాన్తరనిరపేక్షతైయై చ్చొల్లుకిటతు, (౧) “ఏకాకీ నరమేత” ఎన్ఱు ఇట్టపుతన్న తానవడిశొల్లుకిటతు. (౨) “బహుస్యాం ప్రజాయేయ” * ఎన్ఱు ఇవనుడైయ ప్రయోజనముమ్ అభిమానముమ్ తన్న తెగిటతు. (౩) “ఏకమేవా ద్వితీయమ్” ఎన్ఱు సహకారి నైరపేక్ష్యమ్ శొల్లుకిటతు; ఇన్ఱ సహాయాన్తరనైరపేక్ష్య న్ననై (౪) “తనిమాపుకథై ఎన్ఱాన్ఱుమ్” ఎన్ఱు అపాట్టిలే అభ్యాసరళి చెప్పియేతారిఁజే; ఇత్తాల అర్థిత్వనిరపేక్షమాక వివత్తై యున్ఱాక్కి నవన్ అర్థిత్వముమున్ఱానాల్ రక్షిత్తుచ్చొల్లువేన్ఱావిడేయెన్ఱై, చరమ శ్లోకత్తిల్ ఏకపదమ్ ఉపాయనైరపేక్ష్యతై చ్చొల్లుకిటతు. ఇన్ఱ ఏక పదమ్ ఉత్పాదకత్వత్తిల్ నైరపేక్ష్యతై చ్చొల్లుకిటతు.

(తథాసంహారకః) సృష్టియోపాతియుమ్ హితకామనాయ్ సంహరిక్కితాయ్ నీ యెరువనుమే యన్ఱో? పురుషార్థోపయోగియాక శరీరతైక్కిడుక్కు, ఇతైక్కిన్ఱు పరహింసాదికలిలే ఇట్టిన్ఱు అతిప్రవృత్త నాయ్ తనై నశిపిత్తుక్కిళ్ళునుళవిలే అన్ఱ శరీరతైయుమ్ అట్టియ చెప్పియేకై హితమేయిడే. ఇత్తాన్ఱు శరణ్యతైయై చ్చొల్లుకిటతు. ఇవన్ఱనై ఇవన్ఱకైయిల్ కాట్టిక్కిన్ఱామైయాలే.

(అధ్యక్షశ్చ) “సృష్టిప్రయోజనమాన మోక్షురుచి ఇవర్క ఖక్కు ఉన్ఱాకనత్తై” ఎన్ఱు అవసరప్రతీక్షనా యిరుక్కిటపడియై చ్చొల్లుకిటతు; (౫) “అశ్పాత్ తుభీతరువాయ్ కన్ఱాకొళ” ఎన్ఱు క్షడపతిడే; పురుషార్థసాధనమాన స్వశరీరజ్ఞోన్ఱు పురుషార్థత్తి లిట్టి కై యన్ఱిక్కే సృష్టిసంహారత్తుక్కే విషయమావతే ఇన్ఱై” ఎన్ఱు ఇవ

(౧) మహాప.

(౨) తై. అ.

(౩) ఛా-౬-౨.

(౪) తి-నాయ్-౮-౧౦-౮.

(౫) ౪-తిరువ-౬౦

* ఇతినుడైయ

బ్రహ్మినుడై యవనర్థతై యనునన్ధితిరుక్తిఁజపడియై చొప్పిలుకిఁజెన్పు
మామ్; (౨) “వ్యసనేషు మనుష్యాణాం భృశం భవతిదుఃఖతః”
ఎన్నక్కడవతితే; ఇప్పడి యిరుక్తిఁజపన్ పురుషార్థతై యపేక్షిత్రాల్
రక్షిక్చొప్పిలవేణ్ణావితే.

(అనుమన్తాచ) విషయాన్తరజ్గళిల్ ప్రావణ్యత్తాలే తత్సా
ధనమాన బస్థకకర్మజ్గళిలే ప్రవర్తియానిష్టాలుమ్ అజ్గణ్ణ నాయ్కొణ్ణ
నిషేధిక్కమాట్టాతే నిఱుమ్; ఎత్తాలే యెన్నిల్, “క్షుద్రప్రయోజ
నత్తుక్కాకవాకిలుమ్ నమ్పక్కలిలే వరప్పెల్గోమ్; సర్వశక్తి
యాన నాముళోమితే; ఇడమ్వన్దవిడత్తిలే రక్షిక్కిఱోమ్” ఎన్నుమ్
నినైవాలే; ఇప్పడి వత్సలనానవన్ ఇత్తలై ఇశైన్ద్రాల్ హితకామ
నెన్నుమిడమ్ శొల్ల వేణుమోవెన్పు కరుత్తు

(గుణమాయా సమావృతః) ఇప్పడి ఇవర్కళో బహిర్ముఖ
రాకైక్కడి యెన్నెన్నిల్; గుణమయియాన మాయైయాలే మత్తైక్క
ప్పడుకైయాలే; (౧) “భగవత్స్వరూప తిరోధానకరీమ్” ఎన్దిఱపడి
యే ఇచ్చేతననై మాయై మత్తైక్కైయాలే అవనైయుమ్ మత్తైత్త
తామితే; తన్నుడైమైయానవివన్ గుణవశ్యనాయ్ పొయ్నిన్ద్ర
జ్ఞానత్తిలే కలగ్గినాల్ ఇగ్గణనమ్మన్ద మిన్దిక్కే సర్వజ్ఞ నానవనే శరణ్య
నాక వేణుమెన్పు కరుత్తు. (౨) “సత్త్వాదయోన స నీశే యత్రచ
ప్రాకృతాగుణాః” ఎన్నక్కడవతితే. ముతల్ శ్లోకమ్ సర్వసజ్గహ
మానపోతు ఇశ్లోకమ్ “విశ్వభావన” ఎన్దిఱపదత్తినుడైయ వివరణ
మాకిఱుతు.

(3)

సంసారసాగరంఘోర మనస్త క్లేశభాజనమ్ ।

త్వామేవ శరణం ప్రాప్య నిస్తరన్తి మనీషిణః॥ (౪)

(పదవురై) మనీషిణః-మనస్సై విషయాదికళిత శైల్లవోట్టా మల్ జయిత్తిరుక్కుమవర్కళి, త్వామేవ - మోక్షప్రదనాన ఉన్నెయే, శరణమ్-నిరపేక్షోపాయమాక, ప్రాప్య-స్వీకరిత్తు, అన స్తక్లేశభాజనమ్ - అసఖ్యతమాన దుఃఖజ్ఞుకు ఆకరమాయ్, ఘోరమ్-ఆత్మస్వరూపజ్ఞై నశిష్టికైయాలే మికవుమ్ కొడియ తాయ్, సంసారసాగరమ్-స్వయత్నత్రాల్ కడక్కవరితాన సంసార మాకిట సముద్రత్తై, నిస్తరన్తి-కడక్కితార్కళి. (౪)

(౪-శ్లో-వ్యా) జనిస్థితిలయజ్ఞుక్తాశ్రయమాకైయమ్ సహ కారినైరపేక్ష్యముమితే భగవల్లక్షణమ్. అతు - ఇశ్లోకత్తిచ్చిల్లు కిటతు. (సంసారసాగర మిత్యాది) కీర్తించొన్న భగవత్తారణత్వమ్- (౧) “కారణస్తుభ్యేయః” ఎన్దుమ్, (౨) “యో బ్రహ్మణం విద ధాతిపూర్వమ్” ఎన్దుమ్, “ముముక్షుర్వై శరణ మహంప్రపద్యే” ఎన్దుమ్ ఉపాయద్వయత్తుక్కుమ్ సాధారణమాకైయాలుమ్ ప్రపత్తి ఉపాసనత్తుక్కు అజ్ఞమావతోచ్చైయ స్వతన్త్రోపాయ మెన్దొక్కు అను స్థానముఞ్చోవెన్న; సృష్టియిల్ కర్మభవితవర్కళిలే తన్దాముడైయ మనస్సుక్కు నిర్వాహకరాయరుప్పార్ శిలర్ ఉన్నెయే ఉపాయ మాకప్పబ్ధి సంసారత్తై క్కడవా నిత్పార్కళెన్దిటతు. ఇత్తాల్ ప్రపత్తిక్కు ప్రమాణ ప్రసిద్ధియేయన్దు ఉళ్ళుతు; శిష్టాచారము ముడైన్దిటతు.

సంసారమాకిటతు- అవిద్యా కర్మ వాసనాదుచి ప్రకృతి సమ్మన్ధ్యభుమ్, షడ్భావవికారజ్ఞభుమ్; పుత్ర మిత్ర కళత్రాదికభుమ్ తత్కార్యమాకైయా లే సంసార శబ్దవాచ్యజ్ఞభాకిటన విత్తనై. (౧) “జన్మ సంసారబద్ధనాత్-ముచ్యతే” ఎన్మ జన్మాదికలై కార్య వర్గజ్ఞభాకపుమ్, అవిద్యాదికలై కారణవర్గమాకపుమ్ శొల్లిల్లొత్తే.† పరిచ్ఛేదిక-వొణ్ణామైయాలుమ్ తస్మక్క లిఘ్నిన్దాలై కొణ్ణ ఇఘ్నియు మత్తాకైయాలుమ్ పుకలా మిత్తనై పోక్కి, పుక్కాల్ తన్దామాల్ కరై యేట పుణ్ణామైయాలుమ్ ఇత్తై సాగరమాక నిరూపిక్కిటతు.

(ఘోరమ్) ‡ కొడితాయరుక్కై, అతాకిటతు-సర్వర్క్కుమ్ దుఃఖమెన్మ మీళలామ్ సరళాదికలై పోప్పి లన్మి క్కే ఆత్మాప్రక్కు వినాశహేతువా యిరుక్కుచ్చెయ్ తేయుమ్, (౨) “ఇన్మ ముతెన్ న్నొన్మ” ఎన్మ ముకప్పిలే ఆకర్షకమా యిరుక్కుమ్ తన్మైయై యుడై త్తాయరుక్కై; అహజ్కారసిద్ధిక్కుమ్ విషయాన్తగభోగత్తుక్కుమ్ సంసారికళో ఉపాయానుష్ఠానమ్ పణ్ణుకీతార్కళితే. (అనన్తక్లేశభాజ నమ్) తాపత్రయదుఃఖత్తాలే తొకైయల్లొత్తే శత్రుక్కెల్లామ్ ఉత్పత్తిస్థానమాయరుక్కై. (౩) “సలమన్దమిల్ల తోర్నాడు” ఎన్మ ఒరు దేశవిశేషత్తిల్ సుఖత్తుక్కు ముడివిల్లాతాపొలే, ఇతిల్ దుఃఖత్తుక్కు ముడివిల్లై యెన్మ.

(త్వామేవ శరణం ప్రాప్య) తారతమ్యన్మై యుడైత్తాన సంసార త్తినుడైయ కొడుమైయై చ్చొల్లిల్లొత్తే. ఇత్తై క్కడ

---

† జన్మజరామరణ గర్భనిరయయాతనాది స్సంసారస్య కార్యవర్గః ప్రకృత్యశ్యతే; సంసార ఇతి చ అవిద్యాకర్మవాసనాదుచి ప్రకృతిసంబద్ధరూపః కారణవర్గః; తాభ్యాం బద్ధసంపరమపదప్రాప్తి ప్రతిబంధః ‡ కొడితాయ్.

(౧) భార-అను-౧౮౯. (౨) తి వాయ్-౨-౧౮. (౩) తి-వాయ్-౨-౮-౪.

పిక్కు ముసాయ తినుడైయ సాలభ్యతై చ్చిల్లుకిటతు. (త్వామ్)
 “ఏక స్వమసి” ఎన్నిట శ్లోక త్తిల్ జగత్కారణత్వప్రయుక్తమాన
 మహాగుణజ్ఞులై యుడైయ వున్నై; అవధారణత్తాలే జగత్సృష్టియిల్
 వహాయా న్తర నైరపేక్ష్యమ్బాలే ఉపాయభావ త్తిలుమ్ సహకారి
 సాపేక్ష నల్ల నెన్నిటతు. (౧) “త్వమేవోపాయ భూతోమే భవ”
 ఎన్నిట వితినుడైయ ఉపబృంహణమాన శాస్త్ర త్తిలుమ్ ఇన్ద నైరపే
 త్యమ్ ఉక్తమితే. (౨) “మామేవ యే ప్రపద్యంతే” ఎన్నితే శర
 ణ్యన్ వార్తైయుమ్; ఆచార్యసేవైయుమ్ ఇవ్వవధారణత్తుక్కు
 త్తాత్పర్యమటేకై.

“శరణమ్” ఎన్ఱు ఉపాసనతై వ్యావర్తిక్కిటతు. “వ్రజామి
 శరణం తవ” ఎన్నిటవిడత్తిలే వ్రజామియునుడైయ స్థాన త్తిలే
 “ప్రాప్య” ఎన్నిటతు - భగవల్లాభత్తోపాతి ఉపాయభావముమ్ సులభ
 మెన్ఱు తోబ్బుకైక్కాక; (౩) “ఆతేనక్కు నిన్ పాతమే శరణాక
 త్తన్దోభీద్దాయ్” ఎన్ఱు ఇవ్వపాయప్రసిద్ధియై భగవత్ప్రసాదకార్య
 మాక ఆత్మార్థ రయిచ్చెయ్ తారిటే. (నిస్తరన్తి) ఉన్నా లే ఇన్ఱైక్కు
 డప్పర్ కళ. (మనీషిణః) మనోజేతారః-మనీషిణః. విషయాన్తరప్ర
 వణమాన మనస్సైన్యుమ్ సాధనాన్తరప్రవణమాన మనస్సైన్
 యుమ్ జయి త్తిరుక్కుమవర్ కళ.

(౪) “సంసారార్ణవ మగ్నానామ్” ఎన్ఱు శాస్త్రాన్తర త్తిలే
 ఇన్ఱైఉపబృంహి త్తతిటే. ముతల్ శ్లోకమ్ సజ్జిహమానపక్ష త్తిల్ “నమ
 న్తే” ఎన్నిటపద తైప్పర్ బ్బి ఉదిక్కిటతు ఇశ్లోకముమ్. ఇరణ్ణామ్ శ్లోక
 ముమ్ అతినుడైయ వనుషానప్రకారిమ్ శొల్లుకిటతు; అతినుడైయ

(౧) విష్వక్సేన-

(౨) గీ-౨-౧౪.

(౩) తి-వాయ్-౫-౨-౧౦.

(౪) వి ధర్మే-

న తేరూపం నచాకారో నాయుధాని నచాస్పదమ్ ।

తథాపి పురుషాకారో భక్తానాం త్వం ప్రకాశనే॥ (గీ)

ప్రావణ్యత్తుక్కాక ఫలపరివృత్తమాన శిష్టాచారమ్ శొల్లుకటతు ఇ శ్లోకమ్. (ర)

(పదపురై) రూపమ్ - ఉన్నుడైయ, దివ్యాత్మస్వరూప మానతు, తే-ఉన్నుడైయ ప్రయోజనత్తుక్కాక. న-ఇరాతు; (నర్వ నియ స్తృత్వాకారమ్ కులైన్దు అశ్రిత పారత స్వరూపాకారత్తై భజి కుమెన్దుపడి) ఆకారశ్చ-దివ్యమజ్గళవిగ్రహముమ్, తే-న-త్వదర్థమా యిరాతు; ఆస్పదంచ-పరమపదమ్ ముతలాన భోగస్థానజ్గళుమ్, తే- న-త్వదర్థమాయిరాతు. (ఇవైయెల్లామ్ ఆశ్రితాధీనమా యిరుక్కు మెన్దుపడి) భక్తానాం-త్వమ్ - భక్తర్కళుడైయ ఉడైమైయాననీ తథాపి-ఇప్పడి స్వరూపాదికలై ఆశ్రితార్థమాక్కి వైత్తిరుక్కుచ్చయ్ తేయుమ్, పురుషాకారః - పురుషసూక్తాదికళిల్ ప్రతిపాద్యమాన సర్వాధికత్వాకారమ్ కులైయాతవనాయ్, ప్రకాశనే-(ఇప్పడిప్పట్ట సర్వాధికవస్తు ఆశ్రితపరత స్త్రీమా యిరుప్పతేయెన్దు) విస్మయనీయ మాన కల్యాణగుణజ్గళాల్ విశేష్టానిన్దాయ్. (గీ)

(గీ-శ్లో-వ్యా) (నతేరూపమిత్యాది) “త్వామేవ శరణం ప్రాప్య నిస్తరన్తి” ఎన్దు ఉన్నైయే ఉపాయమాకప్పల్లిరి సంసార త్తై క్కడక్కుమవర్కళుక్కు ఉన్నైయుమ్ ఉన్నుడైమైయెయుమ్ అనుకూలమాక్కి వైప్పతీఎన్దిటతు ఇత్తాల్; ఆశ్రిత త్తజ్గళైయుమ్ త్తజ్గళుడైమైయెయుమ్ ఈశ్వరనుక్కాక్కివైక్కిటతు స్వరూపత్తాల్; అవన్ తన్నైయుమ్ తన్నుడైమైయెయుమ్ అవర్కళుక్కాక్కివై క్కిటతు వాత్సల్యసౌశీల్యాదికళాల్; ఆత్మయాల్ ఇత్తాల్ వాత్సల్య

సాశీల్యాదికలైచొచ్చుటకు, ఇత్రాలుమ్ శరణ్యతైయెచ్చొచ్చుటకు; కీర్త “ఏక స్వమసి” ఎట్టెట్లొక త్రిత్వాన్న స్వామిత్వ సాలభ్యజ్ఞో పాతి వాత్సల్య సాశీల్యజ్ఞుమ్ శరణ్యలక్షణమాకై యాలే.

(నతేరూపమ్) “రూపమ్” ఎన్దు దివ్యాత్మస్వరూపమై చొచ్చు కుటకు; “ఆకారమ్” ఎన్దు దివ్యవిగ్రహమై మేలే శొల్లుకై యాలే; ఇ శ్లోకత్తాల్ స్వరూపాదికల్ ఇవనుక్కితై యెన్నిట తెజ్జనేయెన్నిల్, “తే” ఎన్దు నిర్దేశితువైత్తు స్వరూపాదికలై నిషేధిక్కై యాలే; నిషేధిక్కిటతు ఎవ్వారత్తాలే యెన్నిల్, స్వరూపాదికళాలే దేవర్ కొళ్ళువ తొరుక్కొమ్మై యెన్దు స్వాధ్యై నిషేధిక్కిటతు.

(తే-రూపమ్-నతే) ఉన్నడై య దివ్యాత్మస్వరూపముమ్ ఉనక్కా యిరాతు; ఆశ్రితరక్షణత్తు క్కనుకూలమాయరుక్మిల్ స్వతన్త్రమాయరుక్మిటవతు పరతన్త్రమాయరుక్మిలుమిరుక్కుమ్; (౧) “మయిభృత్యే స్థితే దేవానా జ్ఞాపయత కిం నృపైః” (౨) “కింజరౌ సముపసితౌ” ఎన్దుమ్ శొల్లక్కడవతితే. సర్వనియన్తా వానవన్ ఒరు సంసారిక్కు పుత్రనానానితే. ఇతితే ఆశ్రితార్థమాన స్వరూపాన్యథాభావమ్.

ఇన్ద స్వరూపశబ్దత్తాలే స్వరూపాశ్రయమాన జ్ఞానశక్త్యాది కళైయు ముపలక్షిక్కిటతు, ఎత్తాలే యెన్నిల్, ఇశ్లోకత్తై విపరి క్కిట కూరత్తాత్వాన్, (౩) “ప్రవరగుణగణాశ్చ జ్ఞానశక్త్యాద యన్తే” ఎన్దానితే. (౪) “యస్సర్వజ్ఞ సర్వవిత్” ఎన్దు శ్రుతిసిద్ధ మాన సర్వజ్ఞతైయెయుడై యవన్, ఆశ్రితార్థమాక (౫) “అవి జ్ఞాతా” ఎన్దు అజ్ఞానమాయ్, ఆయుధమెడేనెన్దు ఆయుధమెడుత్తు

(౧) (౨) రా-శా-౩౧-౪. (౩) సర-స్త-౬౩.
(౪) ముద్ద-౧-౧-౩. (౫) భార-ఆప-౧౪౯.

అనత్యసజ్జల్ప నానానితే. (౧) “అనన్యాధీనత్వం తవ కిలజగుర్వై దికగిరః పరాధీనం త్వాంతు ప్రణతపరతన్త్రం మనుమహే! ఉపాలమ్బో యంభోశ్రయతి బత సార్వజ్ఞ్యమపితే యతోదోషం భక్తే ష్విహవరదనైవా కలయసి” ఎస్టు ఆథ్వానుష్ ఆశ్రితవిషయ త్రిల్ పారతన్త్ర్యతైయుష్ తద్గతదోష త్రిల్ అజ్ఞతైయైయుష్ శోన్నానితే.

దివ్యవిగ్రహముమ్ ఆశ్రితరక్షణత్తుక్కునుకూలమాన ప్రకార శైయుడై త్తాయరుక్కుమ్; పరమపద త్రిల్ సూరికభుక్కు భోగ యోగ్యమాయరుక్కుమ్; పూహజ్జలిల్ వద్దాల్ శ్వేతద్వీపవాసి కభుక్కు భోగ యోగ్యమాయరుక్కుమ్; బ్రహ్మదికభుక్కు ఆశ్రయ ణీయమాయరుక్కుమ్; విభవజ్జలిల్ వద్దాల్ అతీంద్రియమాన విగ్ర హతై సాధుపరితాణార్థమాక ఇంద్రియగోచరమాక్కి అనుభవిష్పిక్కు ప్పార్ త్తాల్ అనుభవిక్కులాయరుక్కుమ్; ఇంద్ర వాకారశబ్దత్తాలే ఆకారాశ్రయమాన దివ్యాభరణజ్జలైయు ముపలక్షీక్కి ఆతు, (౧) “భూషణా న్యాయథాని” ఎన్టానితే ఆశ్వానుమ్. (౨) “వస్త్రాణ్య భరణానిచితం వినాకైకయా పుత్రం భరతం ధర్మచారిణమ్” ఎస్ట వైయుమ్ ఆశ్రితార్థమాయితే ఇరుప్పతు

(ఆయుథాని) ఇవై యుమ్ ఆశ్రితవిరోధి నిరసనత్తుక్కు ఆయు ధమాయుమ్ వినై యుద్ధు అనుభవిప్పార్ కుక్కు ఆభరణమాయు మిరుక్కుమ్, (౩) “ఎప్పోతుమ్ కై కల్లలానేమియాన్ నమ్మేల్ వినై కడివాన్” ఎస్టుమ్; (౪) “కూరారాట్టి వెణ్ శజ్గేన్ది కొడియేన్బాల్ వారాయ్” ఎస్టుమ్, (౫) “శజ్గెన్నుమ్ శక్కరమెన్నుమ్ తుత్తా

(౧) వరద స్త-౨౦-

(౨) రా-యు-౧౨౪.౬

(౩) పెరియతిరువ-౮౭

(౪) తి-వాయ్-౬-౯-౧.

(౫) తి-వాయ్-౪-౨-౯.

యెన్నుమ్” ఎన్నుమ్ శొల్లక్కడవతితే. (౧) “పరిజన పరిబర్హాభూషణాన్యాయుధాని” ఎన్నిటండియే పరిజనపరిచ్ఛదజ్జభుక్కు మువలక్షణమాయ్, (౨) “యత్రపూర్వే సాధ్యాస్సన్తిదేవాః” (౩) “అడియార్ కళ్ కుఠ్రాజ్జలై యుడన్ కూడువతెన్దు కొలో” ఎన్నుమ్ ఆశ్రితర్ కుక్ ప్రాప్యమాయితే పరిజనమిగుప్పతు; పరిచ్ఛదజ్జభుక్కు-నూరికోటియిలే అన్తర్భూతమా యిరుక్కచ్చెయ్ తేయుమ్; నిత్య నూరికభుక్కు కై జ్జుర్యోపకరణ మాయితే యిరుప్పతు; (నచాస్స దమ్) పరమపదమ్ ముతలాన భోగస్థానజ్జభుమ్ తనక్కు భోగస్థాన మన్తి క్కే ఆశ్రితర్ కాక నిన్త నిలై కళిలే కాట్టి అనుభవిక్క చ్చమై ప్పవై యా యిరుక్కుమ్.

(తథాపి పురుషాకారః) ఇప్పడి యిరుక్కచ్చెయ్ తేయుమ్ పురుషప్రకారనాయిరుక్కిట విరుప్పు ఎప్పోతుమ్ కులై యాతే యిరుక్కుమ్. (౪) “పురుషపవేదం సర్వమ్” (౪) “సహస్రశీర్షా పురుషః” ఎన్నుమ్ వేదాన్తజ్జళిలే సర్వాధికనాకమైతి పోరుకిటవన్, ఇప్పడి ఆశ్రితాధీననాన్దిట మహాగుణమ్ శోభన్తుకై కాక.

(భక్తానాం త్వమ్) భక్తర్ కభుక్కు+ యిరుప్పతు. అవర్ కళ్ ఉనక్కా యిరుక్కుమిరుప్ప-స్వరూపత్తాలే; నీ అవర్ కభుక్కు యిరుక్కు-మిరుప్పైక్కుటిన్దు ఉన్నడై య తాదర్థ్యమ్ ఆశ్రితసజ్జల్పత్తాలేయూ యిరుక్కుమ్; ఇత్తై (౧) సకలమేతత్సంశ్రితార్థంచకర్థ” ఎన్టానితే ఆధ్వానుమ్; “పరిజన పరిబర్హాభూషణాన్యాయుధాని ప్రవ

(౧) పర-స్త-౬౩.

(౨) పురుషసూక్త

(౩) తి-వాయ్-౨-౩-౧౦.

(౪) పురుషసూక్తిమ్.

† ఇరుప్పతి.

నైవకిచ్చిత్పరోక్షం తే ప్రత్యక్షోసి నకస్యచిత్ ।

నైవ కిచ్చిదసిద్ధం తే నచసిద్ధోసి కస్యచిత్ ॥ (౬)

రగుణగణాశ్చ జ్ఞానశక్త్యాదయస్తే । పరమపద మథాణ్డాన్యాత్మ
దేహస్తథాత్మా వరద సకలమేతత్సంశ్రితార్థంచకర్థ

(ప్రకాశనే) స్వతస్త్రినుక్కు తద్విగుద్ధమాన పారతస్త్రిమ్
అనుపపన్నమన్తోవెన్నిల్; ఇతిహాసపురాణజ్ఞలిలే (౧) “యద్విద్యాభ
రతం త్వాద్భి శత్రుఘ్నాచ్చాపిమానద । భవేన్నమ సుఖంకిచ్చి దృష్ట
సాత్కురుతాం శిఖి” ఎన్టుమ్ (౨) “నిసృష్టాత్నా సు హృత్సుచ”
ఎన్టు మిత్వాదికలిలే ఆశ్రితపరతస్త్రినాయ ప్రకాశియా నిష్టాయె
న్నతల్; ఆశ్రయిచ్చార్కు ఎళియనాక ఉజ్జ్వలియా నిష్టాయెన్న
తల్; ముతల్ శ్లోకమ్ సజ్గిహమానపక్షత్తిల్ “హృషీకేశ” ఎన్లి
పదత్తిన్ వివరణమాయరుక్మిణతు ఇశ్లోకమ్. అప్రాప్తమాన విష
యా నరజ్ఞలిల్ నిష్టమ్ మీట్టు తనైయేవిషయమాక్కుచై యాలే;
అప్రాప్తజ్ఞలిల్ నిష్టమ్ మీట్టు ప్రాప్తజ్ఞలిలే అన్వయిప్పిక్కై నిర్వా
హకకృత్యమితే. (౧)

(పదపురై) తే-ఉనక్కు, పరోక్షమ్-అప్రత్యక్షమానతు, న
కిచ్చిత్-ఒన్టుమిల్లై; కస్యచిత్ - ఒరువర్ క్కుమ్, ప్రత్యక్షః - కణ్ణాల్
కాణక్కుడియవనాక, నాసి-ఆకితాయిల్లై; తే-ఉనక్కు, అసిద్ధమ్-
అసాధ్యమానతు, నకిచ్చిత్-ఒన్టుమిల్లై; త్వమ్-నీ, కస్యచిత్-ఒరువర్
క్కుమ్, సిద్ధః-తత్ ముయత్సియాలే ప్రాప్తిక్కుడియవనాక,
నాసి-ఆకితాయిల్లై. (౬)

(ఓ-శ్లో-వ్యా-నై వకిచ్చిదిత్యాది) “ఏకస్తవమసి” ఎన్నిటశ్లోక త్తిల్ జగత్కారణత్వప్రయుక్తమాన స్వామిత్వసాలభ్యజ్ఞభుక్తానామ కీర్తిశ్లోక త్తిల్ తన్నైయుమ్ తన్నుడైమైయైయుమ్ ఆశ్రితార్థ మాక్కిన వాత్సల్యసౌశీల్యజ్ఞభుక్తానామ జ్ఞానశక్త్యాదికభిలైయాకీర్ శరణ్యనాకక్కుడాతు; అతుక్కాక జ్ఞానశక్త్యాదికలై చ్చొల్లుకిటతు ఇశ్లోక తిల్; మున్ను ఉక్తమానగుణజ్ఞో ఆశ్రితర్కు అవనై విష యాకరిక్కైక్కు ఉఱుప్పామి త్తనై యొల్లియ అభిమతసిద్ధిక్కు జ్ఞాన శక్తికళో వేణుమితే;

(నై వకిచ్చిత్సరోక్షం తే) [తే-పరోక్షం న కిచ్చిదేవ] ఉనక్కు అప్రత్యక్షమాయరుప్ప తొన్టుమిలై; (౧) “యస్సర్వజ్ఞస్సర్వవిత్” ఎన్నిటపడియే సర్వజ్ఞ నైస్తుమ్, (౨) “స్వాభావికీ జ్ఞానబలక్రియాచా” ఎన్టు స్వతస్సర్వజ్ఞత్వమ్ సత్ప్రాప్రయుక్తమైస్తుమ్, (౩) “యోవేత్తి యుగపత్సర్వం ప్రత్యక్షేణ సదాస్వతః” ఎన్టు యుగపత్సత్కార ముమ్ ప్రమాణసిద్ధమితే; అప్పడిప్పట్ట దేవర్కు ఎన్నుడైయ స్వరూపరూఢాత్మ్యతైయుమ్, స్వరూపానురూపమాన ప్రాప్యస్వ రూపతైయుమ్, తద్విరోధిప్రకృతినమ్మన్ద మెన్నుమిడతైయుమ్, ప్రకృతి పమ్మన్దత్తాలే నాన్ పుకాతనరకమిలై; నాన్ నుడైయత గర్భమిలై యెన్టుమ్ వాయాలే విణ్ణప్పమ్ శెయ్యవేణ్ణవతొన్టుణ్ణో; ఇన్నముమ్ వాన్ అఱిన్దవశవన్ణో విణ్ణప్పమ్ శెయ్యలావతు; ప్రవాహరూపేణ అనాదియాయ్ పోన్దవెన్నుడైయ అకృత్యకరణాది పూర్వవృత్తమ్ పణ్ణిపొన్దదేవరై యొల్లియమన్ద్రణిటివారుణ్ణో? అఱిన్దు విణ్ణప్పమ్ శెయ్యలాన విజ్ఞానప్రకారన్దాన్ వేఱిటివారుణ్ణో? ఇవన్ద్రణిటి

ఎనక్కు ఒరుజ్జాన మిల్లాతాప్పాలే దేవర్క్కుమ్ అజ్ఞాతమాయిరుప్ప తొన్దుమిల్లె.

(కన్యచిత్ -నప్రత్యక్షోసి) (౧) “న సన్దృశే తిస్థతి రూపమస్య సచక్షుషాపశ్యతి కశ్చనైనమ్ ” ఎన్దు ఒరువర్క్కుమ్ చక్షుర్విషయనల్లె; అన్వయ వ్యతిరేకత్వాలే దేవరుడైయ అతీన్ద్రియత్వత్తై దృఢీకరిక్కిటతితే శ్రుతితాన్; ఇప్పటిప్పట్ట దేవరై ప్రత్యక్షిక్కుమ్ మొత్తు ఆనైక్కు ఉతవినాప్పాలే ఆవిర్భవిత్తు క్కాట్టక్కాణతల్; అవతరిత్తు క్కాట్టక్కాణతలితే; * మయర్వట మతినలమరుళ పెన్ద్ర్థ వాన్దొరుమ్, (౨) “వాశ త్తడమ్బొల్ వరువానే యొరునాళో కాణవారాయే” ఎన్దు కాణవానైప్పట్టారిత్తనైయితే. తామ్ కాణయత్నమ్ పణ్ణిన్ద్రీలర్; (౩) “ఓదాను సామోత్కరవాణి చక్షుషా” ఎన్దుతే ఆశవన్దార్ వార్తైయుమ్,

(తే - అసిద్ధం నకిన్బిదేవ) (౪) “పరాన్యశక్తి ర్వివిధైవ శ్రూయతే” ఎన్దిటపడియే సర్వశక్తియాన దేవర్క్కుమ్ ఆశ్రితరక్షణత్తిళ అఘటితమెన్దు కై వాజ్ఞవేణువ తొన్దున్దో? సజ్కల్ప మడియాక సర్వముమ్ సిద్ధమన్దో? (౫) “సజ్జీవయన్మపిమృతం సుత ముత్తరాయా సాన్దీపనేశ్చిరమృతం సుతమానయంశ్చ | ధామ్నాని బాద్ధివజసుతాః పునరానయంశ్చ స్వామేవతాం తనుమహా కదమానయస్తవమ్ ” ఎన్దు ఇప్పడి అఘటితక్లై ఘటిప్పిక్కుమ్ దేవరే నిత్యసంసారియాన వేన్నై నిత్యనూరికళ్ పరిమాన్ద్ర్థత్తిలే యన్వయిప్పిక్కు త్తట్టల్లె యెన్దు కరుత్తు.

(౧) తై-నా-౧. (౨) తి-వాయ-౮-౫-౧. (౩) స్తా-౮-౩౦.
(౪) శ్లో ౬. (౫) అతిమా-౫౮.

కార్యాణాం కారణంపూర్వం వచసాం వాచ్యము తమమ్!
యోగానాం పరమాంసిద్ధిం పరమం తే పదం విదుః॥ (౮)

(కిస్యచిత్ - నసిద్ధోసి) ఒరువర్క్కుమ్ స్వసామర్థ్యతా లే
ప్రాపిక్కు అరియై యా కానిన్తాయ్. కృతకృత్యనానాలుమ్ ప్రాప్తిక్కు
(౧) “నయామి పరమాంగతిమ్” ఎన్నిటపడియే అవన్ కై చాన్ త్రిరు
క్కపేణుమెన్దై; ఆక, పేన్ ద్దుక్కుఱుప్పాన జ్ఞానశక్త్యాదికభుశ్శతు
ఉనక్కే; ఉన్దై ఎయ్యెభీన్దారడజ్జలుమ్ అజ్జరుమ్ ఆశక్తరుమ్; క్కణ్దుమ్
కాలుముడైయాయ్ సీయే, ఉన్దై ఎయ్యెభీన్దా రడజ్జకు
ముడముమ్; చేతననుడైయ జ్ఞానశక్తికభుక్కు వినియోగమ్ - ప్రథమ
త్తిలుపాయస్వీకార త్తిలే జ్ఞానముమ్, అధ్యవసాయత్తిలే శక్తియు
మాకక్కడవతు. ఇన్ద జ్ఞానశక్త్యాదికభిరణ్దుమ్ భోగత్తిలే యాక
క్కడవతు; ఇత్తార్ శొల్లిన్ ద్ద్రాయ్ త్తు ఇత్తలై ఇళై వే యడియాక
క్కొణ్డు స్వసమృద్ధతా లే రక్షీయావిడిల్ దేవర్ ద్దు ప్పభీయెన్దతా
యిన్ ద్దు; రక్షణధర్మత్తిల్ ఈశ్వరనుడైయ జ్ఞానశక్త్యాదికలే ధార
కమ్. “ఆత్మాభుక్కు ఈశ్వరప్రాప్తియన్దు, ఈశ్వరనుక్కు ఆత్మ
ప్రాప్తి కాణనినైపు” ఎన్దు జీయ రదులిచ్చెయ్ వర్. (౨) “అహ
మన్నమ్” ఎన్నిటవితువే అర్థమ్; “అన్నాదః” ఎన్దు ఇత్తలైయిల్
భోక్తృత్వమ్ స్వలాభతా లీశ్వరనుక్కు పేటానహ్లామ్ తనక్కు
పురుషార్థమాకై. సజ్గ్రహపక్ష త్తిల్ ఇళైకమ్ “జితస్తే” ఎన్నిటపద
త్తినుడైయ వివరణమాకక్కడవతు. (౩)

(పదవురై) తే-ఉన్నుడైయ, పరమంపదమ్ - నిరతిశయభోగ్య
మాన పరమపదత్తై, కార్యాణామ్ - కార్యజ్ఞాన సకలవస్తుక్కుభుక్కుమ్

పూర్వంకారణమ్-పూర్వక్షణవర్తియానకారణమాకవుమ్, వచసామ్-
శోక్తిశుక్కుశ్చే, ఉత్తమంవాచ్యమ్ - “పరమేవ్యోమకా” ఎత్తుమ్
“తనియులకు” ఎత్తుమ్ శోక్తిగ్గడవతామ్బడి శిశున శోక్తిరుభాకవుమ్,
యోగానామ్-యోగజ్జుశుక్కు, పరమాంసిద్ధిమ్-శిశున సిద్ధి-పదమాన
ఇశమాకవుమ్, విదుః-జ్ఞానికళ్ అఱియానిఱ్పొకళ్. (2)

(2-శ్లో-వ్యా - కార్యాణాంకారణమిత్యాది) కీర్తిశ్లోకత్తి
ఱిచ్చిన్న జ్ఞానశక్త్యాదికలై యనునదిత్తు, అన్తశక్తికారితమాన భగవ
దనుననుత్తుక్కు వర్ధకమాన పరమపదత్తే యెన్నై పోకవిడవేణు
లు: “ముక్తప్రాప్యమాన భూమియై తరువానితే శరణ్య
నావాన్” ఎత్తు భట్టర్ నిర్వాహమ్; “నిత్యానుభావ్యమాన దేవర్
తిరువడికలై లభీక్కవేణు మెన్నిఱుతు” ఎన్నవుమామ్; ఇతు పూర్వ
కకళ్ నిర్వాహమ్.

(కార్యాణాం కారణంపూర్వమ్) అన్యోన్యకార్యకారణభావ
జ్జలై వ్యావర్తికిఱుతు, (1) “ప్రధానపుంసోరజయోః కారణం కార్య
భూతయోః” ఎన్నిఱవడియే ప్రధానపురుషర్కళుమ్ ఈశ్వరనైక్కు
ఱిత్తు క్కార్యజ్జుళాకక్కడవతిఱె; (2) “యతః ప్రనూతాజగతః ప్రనూ
తీతోయేన జీవా వ్యసనర్జభూమ్యామ్” ఎన్తఱితే. అన్త ప్రకృతి
పురుషర్కలై క్కారణమాక వుడైత్తాయితే మహదాదికార్యజ్జ
ళిరుప్పతు; అవత్తై క్కారణమాక వుడైత్తాయితే అణ్ణమిరుప్పతు.
అణ్ణాన్తర్వర్తియాన బ్రహ్మవై కారణమాక వుడైత్తాయితే, దేవా
దిచత్తుర్విధచేతనరుమ్, తదోభ్యగ్య భోగోపకరణ భోగస్థానజ్జళు మిరు
ప్పతు; ఆక బహుముఖమాన కారణజ్జళుక్కెల్లామ్ ప్రథమకారణ
మాయితే సర్వేశ్వరనిరుప్పతు.

“కార్యాణాం కారణం పూర్వమ్” ఎన్ను దేశపరమానపోతు అవనుక్కు ప్రకృతి నిత్యవిశేషణమైనై యాలే¹ అట్టై జగత్కారణ మెన్టాపోలే, పరమపదముమ్ అవనుక్కు నిత్యవిశేషణమైనై యాలే పూర్వక్షణవర్తియాయ్ పూర్వకారణమెన్నలామ్. ఇత్తై² పరమపదత్తినుడైయ నిత్యతై శొల్లుకిటతు. (౧) “తదక్షరే పరమే ప్యౌమన్” ఎన్టుమ్, (౨) “కలక్ గ్ పెరునకరమ్” ఎన్టుమ్ శొల్లు క్కడవతిత్తే.

(వచసాం వాచ్యముత్తమమ్) లాకికమాయుమ్ వైదికమాయుముళ్ళ సర్వశబ్దజ్ఞభుక్కుమ్ ప్రధానవాచ్యన్ ఈశ్వరనైగిటతు. (3) “అనేన జీవేనాత్మనానుప్రవిశ్య నామరూపేవ్యాకరవాణి” ఎన్టుమ్, (౪) “తత్సప్తస్త్వా తదేవానుప్రవిశత్” ఎన్టు తొడగ్గి, “సత్యజ్ఞానృతజ్ఞ సత్య మభవత్” ఎన్టుమ్ శొల్లుక్కడవతిత్తు. (౫) “చరాచరవ్యపాశ్రయస్తుస్యా తద్వ్యపదేశో భాక్త స్తద్భావ భావి త్వాత్” ఎన్గిటనూత్రముమ్ ప్రధానతయావాచ్యన్ ఈశ్వరనైగిటతు.

ఇత్తై³ సృష్టమాన ఏదార్థజ్ఞశీల్ ఆరాధ్యరాన దేవతైక శోడు ఆరాధకరాన మనుష్యరోడు ఆరాధనోపకరణజ్ఞశాన తిర్మక్ఖాన పరజ్ఞశోడు వాశియట సర్వాస్తరాత్తావా యిరుక్కిటపడియై చొల్లుకిటతు. “వచసాం వాచ్యముత్తమమ్” ఎన్గిటతు - దేశపరమాన పోతు ప్రాధాన్యతై లక్షిక్కిటతు. (౬) “పరమే ప్యౌమన్” ఎన్టుమ్, (౭) “తనియులకు” ఎన్టుమ్ శొల్లుక్కడవతిత్తు.

(౧) తై-సా-౨.

(౨) 3-తిరువ-౫౧.

(౩) ఛా-౬-౩-౨.

(౪) తై-తి-౬.

(౫) బ్రహ్మసూ-౨-౩-౧౪.

(౬) తై-సా-౧.

(౭) పెరితి-౫-౪-౯.

(యోగానాం పరమాం సిద్ధిమ్) ఎన్టు-ప్రాప్త్యాస్తర్గతమాన సంసారవిమోచనతై వ్యావర్తిక్కిఱతు; (౧) “త్వామేవ శరణం ప్రాప్య నిస్తరన్తి మనీషిణః” ఎన్టుతితే. ఇత్తాల్ నిరవధికభోగ్యమాన తిరువడికలై చ్చొల్లుకిఱతు. (౨) “నలమన్ద మిల్ల తోర్ నాడు” ఎన్టు, దేశముమ్ నిరితిశయభోగ్యమాయితె యిరుప్పతు.

(తేషరమం పదమ్) సర్వకారణనుమాయ్ సర్వశబ్దవాచ్యను మాయ్ సర్వోపాయసాధ్యనుమా యిరున్దుళ్ళ పున్నుడైయ సర్వాధికమాయ్ నిరితిశయభోగ్యమాన తిరువడికలై యెన్నుతల్; ఉన్నుడైయ నిరితిశయభోగ్యమానస్థానడై యెన్నుతల్;

(విరుః) జ్ఞానాధికరా యిరుక్కుమవర్ కళ్ అఱియూ నిట్పర్ కళ్; నిత్యమాయ్, ప్రధానాదధికమాయ్, నిరితిశయభోగ్యమాయిరుప్ప తొరునాడు ఉణ్డెన్టుమ్, అన్దదేశతై, (3) “శ్రియాసార్థం జగత్పతిః - ఆస్తే” ఎన్ఱిఱపడియే యిరుప్పతొరు విగ్రహముణ్డెన్టుమ్ అఱివార్ సకలవేదాన్తతాత్పర్యమ్ కైప్పట్టసర్వజ్ఞరితే.

అపేక్షిక్కిఱవన్ తన్ శిఱుమైయై ప్పార్ త్తుమ్ అవనుడైయ నిరుపాధిక స్వాతన్త్ర్యతై ప్పార్ త్తుమ్ అర్థియాలే ఇఱ్ఱుతై వైలక్షణ్యతై కొణ్డాడుకితాన్, కరుత్తఱిన్దు అణ్డే పోకవిడుకైక్కాక; ఒరుత్తన్ కైయిలే ఎలుమిచ్చమ్మమ్మిరున్దాల్ అఱిన్ నన్దైయాలే ఒరుత్తన్ అత్తై కొణ్డాడినాల్ ఉదారనానవన్ ఎతిర్ త్తలైయిల్ నిన్దే వఱిన్దుకొడుక్కుమాపోలే; సజ్జిహపక్షుత్తిల్; “మహాపురుష” ఎన్ఱిఱపద త్తినుడైయ వ్యాఖ్యానమా యిరుక్కిఱతు. (2)

(౧) ౧-జి.౨.

(౨) తి-వాయ్-౨-౮-౪.

(3) కై.కే.

అహంభీతోస్మి దేవేశ సంసారేస్మి భయావహే ।

పాహిమాం పుండరీకాక్ష నజానే శరణంపరమ్॥ (౮)

(పదపురై.) దేవేశ-దేవర్కభుక్కుత్తలై వనే! భయావహే-
భయజ్కరమాన, అస్మిన్ సంసారే-ఇన్ద్రసంసార త్రిలే, అహమ్ - అడి
యేన్, భీతోఽస్మి-అఙ్గిక్కిడక్కిఁతున్, పుండరీకాక్ష-శైన్దామరైక్క
ణ్ణనే! మామ్-అడియేన్, పాహి-రక్షిత్తరుళ్; పరం శరణమ్-ఉన్నై
యొట్టియ వేటారువుకలై, నజానే-అఱికిఱలేన్. (౮)

(౮-శ్లో-వ్యా) (అహంభీతోస్మి) ఇత్యాది. కీర్తీశ్లోక త్రిలే
పరమపద త్రిభాగ్యతైయై యనుసద్ధితాన్; అన్ద భాగ్యతానుసన్ధా
నత్తాలే సంసార త్రిలే పారున్దాతపడియాన భయమ్పిఱన్దతు. అన్దభ
యనివృత్తియై పుణ్ణి యరుళవేణుమ్మన్దు అపేక్షిక్కిఱతు ఇశ్లోకమ్.

సంసారభయనివర్తక నితీ శరణ్యనావాన్. సంసార త్తై యు
శ్శపడియఱిన్ద్రవనుక్కుమ్ సంసారమ్ భయస్థానమా యిరుక్కుమ్.
స్వరూపత్తై యుశ్శపడి యఱిన్ద్రవనుక్కుమ్ భయస్థానమాయిరుక్కుమ్,
అవ్యోపాతి ప్రాప్యభూమియిల్ భాగ్యతైయై యనుసద్ధితాలుమ్.
భయస్థానయా యిరుక్కుమితే.

(భయావహే-అస్మిన్ సంసారే-అహంభీతోస్మి) సంసారవహా
కిఱితేతు; అతు భయావహామా యిరుక్కిఱపడి యెఱ్ఱనేయెన్నిల్; -
అవిద్యా కర్మవాసనారుచి ప్రకృతినవ్వున్దర్జల్-సంసారమాకిఱితు;
అవిద్యైయాకిఱితు-అఙ్గానమ్, అతాకిఱితు-పుక్కశరీర త్రి అహంబుద్ధి
యుమ్ శరీరానుబద్ధియాన పచార్థణ్ణిల్ మమతాబుద్ధియుమ్; (౧) 'అ

(౧) వి.పు-౬ ౬-౧౧.

నాత్మన్యాత్మబుద్ధిర్యా అస్వే స్వమితీయామతిః” ఎన్తానిశే శ్రీ పరాశరభగవాన్, (౧) “యానేయెన్నై యటియకిలాతే యానే యెన్తనతే యెన్తిరున్దేన్” ఎన్తుమ్, పిఱర్క్కు ఉపదేశిక్కిఱవిడత్తి లుమ్, (౨) “సీర్ నుమతు” ఎన్తుమ్ అరుళిచ్చెయ్తారిశే అగ్నార్దుమ్; అహజ్కారమ్ శేవత్వత్తై యభిక్తైయాలే భయావహమ్; మమ తై-భగవద్విషయత్తిర్ భోగ్యలైయై యభిక్తైయాలే భయా వహమ్.

పుణ్యపాపరూపమాయాత్మ కర్మమిరుప్పతు. పాపమ్-నర కాద్యనుభవత్తుక్కు హేతువ్వాక్తైయాలే భయావహమ్. పుణ్యమ్- భయావహమానపడి యెన్నెన్నిశ, పుణ్యఫలమావతు - స్వర్గాద్యను భవజ్గళితే. అవై స్వరూపత్తై నశిప్పిక్కుడవ అహజ్కార మమ కారత్తై వర్ధిప్పిక్తైయాలే భయావహమ్ అనర్థహేతువాన శ్భాది కళిలే మూట్టుక్తై యాలే భయావహమ్.

దేహసమృద్ధమ్—ఆధిరూపత్తాఱమ్ వ్యాధిరూపత్తాలుమ్ పరిపరిభవరూపత్తాలుమ్ శిలోష్టాదికళాలుమ్ భయావహమ్; ఇప్ప డికళాల్ రుచివాసనైకళుమ్ భయావహజ్గళి; ఎజ్జనేయెన్నిల్, ఆది భరతన్ సమాధిదళైయిలే మానిన్బక్కలిలే రుచిపిఱన్దు మానాయ్ ప్పిఱన్దానితే. అతులనక్కడి విషయాన్తరప్రావణ్య వన్తు, రక్షకత్వ వాసనై యాలే యితే. ఆక్తైయాలే వాసనారుచికళుమ్ భయావహ జ్గళి, దృష్టివిషమోల్పలే రుచితానే భయావహమాయరుక్కిఱపడి; అతాకిఱతు-సంసారికళుక్కు విట్టిల్ పోలే అహజ్కారత్తై యాదరిత్తు మేల్ విఱ్ఱున్దు వర్తిక్తైయాలే కాణ్డెతానే భయావహమా యిరు

కుమితే. (౧) “భూమా నిపాత్యమానోద్యే రస్తరాస్తే స్వప
న్నిన” ఎట్టు మల్లెయిల్ నిస్తుమ్ భూమియిల్ విఘ్నకిటవన్ నడువే
యుటబ్బుకితాప్పిలే యితే, సాసారికల్ వరుకిట వనర్థతై పుట్టి
బుద్ధివల్లాతే సుఖక్కిటపడి; (౨) “నలమన్దమిల్లతోర్ నాడు” ఎట్టు
ఒరువిభూతియాక ముద్దొడజ్జ సుఖమాయిరుక్కుమాపోలేయితే
ఇట్టుమ్ కట్టడజ్జ భయావహమా యిరుక్కుమ్మడి.

(అహం భీతోస్మి) సంసారతై అనన్తకేశభాజనమాక పనుస
న్ధితనాన్ భయపుడానిస్తేన్ వర్తమాన నిరేశత్రాలే భయనివృ
త్తిక్కు ఓరవకాశమ్ కాణిటిలేన్ సంసారత్తిల్ భయనివృత్తిక్కు
అవకాశముణ్డోవెన్నిల్, ఈశ్వరన్ పక్కలిలే న్యస్తభరనా యిరు
క్కుమనన్ నిర్భ(ర)యనా యిరుక్కుమితే, అతుపు మెనక్కు అభ
యస్థాన మూకిటతిలై; ప్రాప్యత్తి లతిప్రావణ్యత్రాలే త్వరై పిఱన్దవ.
నుక్కు అధ్యవసాయత్రాలే ధరిక్కువాణ్ణాతితే. (౩) “కల్లెకణ్డోమద్దొ
న్ద్రలేన్” ఎట్టుమ్, (౪) “నాకణ్డె మిత్తై నమ్మిరాన్ శరణే శరణ్
నమక్కు” ఎట్టుమ్ అధ్యవసితరాన వాఢ్వార్ (౫) “అన్దమిల్ పేరి
స్పత్తడియరో డిరున్దమై” ఎట్టు అద్దెశవిశేషత్తిల్ భోగ్యతైయై
సాతొత్కరిత్తు, అనన్తరమ్ (౬) “మునియే నాన్సుకనే” ఎట్టు కూష్పి
ట్టరితే.

(జేవేశ) (౭) “అయర్వటు మమరర్కళ” ఎన్నిటపడియే
నీయు మవర్కళుమాయ్ అణ్డే కలిత్తుత్తివియానిఱ్కు అవర్కళోపాతి
భోగత్తుక్కుమ్ యోగ్యనా యిరుక్కిట నాన్ ఇణ్డే క్లేశపుడుకై

(౧) (౨) తి-వాయ్-౨-౮-౪. (౩) తి-వాయ్-౫-౪-౮

(౪) తి-వాయ్-౫-౧౦-౧౧. (౫) తి-వాయ్-౧౦-౯-౧౧

(౬) తి-వాయ్-౧౦-౧౦ ౧౨ (౭) తి-వాయ్-౧-౧ ౧౨

దేవర్క్కు పోరుమో? పిరాట్టియుమ్ భయస్థానమాన లక్ష్మై యిలే యిరున్దవిడత్తిలే (౧) “హా రామ హా లక్ష్మణ” ఎష్టాళితే. (౨) “ఇమైయోర్ తలైవా” ఎష్టమ్, (౩) “విణ్ణళార్ పెరుమానే యో” ఎష్టమ్ అరుళిచ్చెయ్తారితే అత్పార్.

(మాంపాహి) “యోగానాం పరమాం సిద్ధిమ్” ఎన్దిఱి ఖడియే అద్దేశత్తిల్ భోగ్యతైయై యనుసన్దిత్తు మే ల్విట్టున్దవెన్దెఁ (౪) “ఏహి పశ్య శరీరాణి” ఎన్నుమాపోలే వడివై క్కాట్టుకితా నెచ్చుమామ్, (పాహి) శరీరసన్నున్దత్తై యలుత్తు అర్చిరాదిమార్గత్తాలే నిర్భయమావదేశత్తిలే కొణ్ణుపోకవేణుమ్.

(పుణ్డరీకాక్ష) ఉన్నుడైయ వాకర్షకమాన తిరుక్కణ్ణళాలే ఎన్నె కుళిరనోక్కి యరుళవేణుమ్, నాన్ ఎన్నుడైయ భయని వృత్తిక్కు యత్తుమ్ ప్పణ్ణుమన్దన్తో నేర్త్తియుళ్ళతు. దేవర్ శెయ్ తరుళుమిడత్తిల్ అనాయానమన్తో? కీర్తవొన్న వాశ్రయణీయ మాన వాత్సల్యాధికళుమ్ ఫలసిద్ధిక్కుడలాన జ్ఞానశక్త్యాధికళుమ్ వేణుమో ఎన్నె రక్షిక్కైక్కు. ముతల్ “జితంతే పుణ్డరీకాక్ష” ఎన్ను మెనక్కు ప్పుటమ్ముళ్ళ వన్యపరత్తైయై త్తవిర్త్తాఫ్పిలే భయ శైయుమ్ పోక్కి రక్షిత్తరుళవేణుమ్.

(నజానే శరణం పరమ్) [పరం శరణం నజానే] ఉన్నెయై ఘోయ వేటారుడపాయ మఱికిటిలేన్; (గి) “నిదిధ్యాసితవ్యః” ఎష్ట శ్రుతికళ శొన్నాలుమ్ (ఁ) “మన్మనాభవ మద్భక్తః” ఎష్ట రక్షకరాన దేవర్ అరుళిచ్చెయ్తాలుమ్ నాన్ వేటో రుపాయ మఱికిటిలేన్;

(౧) రా-మ-౨౮-౮. (౨) తిరువి-౧ (౩) తి-వాయ్-౨-౧-౫.

(౪) రా-తి-౬-౧౬. (౫) బృహ-౬-౫-౬. (౬) గీ-౧౮-౬౫.

కాలేష్వపిచ సర్వేషు దిక్షుసర్వాసుచాచ్యుతః ।

శరీరేచ గతౌచాపి వర్తతేమేచహద్భయమ్॥

౯

అతుక్కు హేతు వెన్నెన్నిర, చేతననోడు అవనుక్కు ఉపకరణ మాన కరణభోడు వాళియట దేవరథిన మాకైయాలే; “నమస్తేస్తు” ఎత్తుమ్, “హృషీకేశ” ఎత్తుమ్ అనుసన్నితవనితే. (౧) “మత్తస్సృతిజ్ఞాన మహాహనఞ్చ” ఎత్తితే దేవర్వాప్తయమ్. సజ్జహ పక్షత్తిర, ఇశ్లోకమ్ “పుణ్డరీకాక్ష” ఎన్నిట పద త్రినుడైయ వివరణమ్.

(పదవురై) అచ్యుత-ఆశ్రితర్కలై నమ్రునవిదాతవసే! సర్వేషు కాలేష్వపిచ-ఎల్లాక్కాలజ్గళిలుమ్, సర్వాసుదిక్షుచ-ఎల్లాదిక్కుక్కళిలుమ్, శరీరేచ-శరీర త్తిలుమ్, గతౌచాపిచ - శరీరాంతరగతియిలుమ్, మే-అడియేనుక్కు, మహత్ భయమ్-మిక్కునభయమానతు, వర్తతే-ఇరానిస్తతు. (౯)

(౯-శ్లో-వ్యా) (కాలేష్వపిచే త్యాది) “నజానే శరణం పరమ్” ఎన్నలామో? ఆత్మాపుక్కు ఉజ్జీవనహేతువాన ఉపాయ జ్గళై శాస్త్రముఖతాలే యుద్ధాక్కివైత్తు అతుక్కుమేర్ అల్పవ్యాపార త్తినాలే పకల దురితజ్గళుమ్ నశిక్కు-పుడియాక పుణ్యకాలమ్ పుణ్యక్షేత్రమ్ ముతలానవత్తై యుద్ధాక్కివై త్తిలోమో?; వేటుపాయాంతరజ్గళు ముద్దాక పటికిటిలే నెన్నలామో వెన్నిర; అవత్తీనినైయ సదభవత్తై యిలై యెన్నితేనల్లెన్; అవత్తీనిలే యిట్టిన్ద నాన్ నిత్యసంసారియాన నానాకైయాలే మున్ను నిన్దనిలైయమ్ కెడు మెన్దు శోన్నే న్నితాన్; ఇత్తార ఉపాయాంతర పరత్యాగపూర్వక

మాయరుక్మమ్ సిద్ధోపాయపరిగ్రహ మెన్నుమనె చొల్లకిటతు.
ఇప్పటి నిరపేక్షోపాయభూతనితే శరణ్యనావాన్

(కాలేష్వపిశ) పుణ్యమాన అయన విష్వాదికళిలుమ్, అవ
త్తే విశేషిక్కిట వద్దోదయాదికాలజళిలుమ్, అతాకిటతు-ఇన్నిట
తుణ కాలజళిలే సేతుదర్శనసజ్జమజ్జళిలే ప్లబ్ధమ్ తీర్థదానాదికళుక్కు
సకల పాపవిమోచనాదికలై చొల్లక్కడవతితే. (౧) “కృతఘ్నోపి
విశుద్ధ్యశి”-“ఎట్టు గోఘ్నోచైవ సురాపేచ చోరే భగ్నవ్రతేతథా
నిష్క్రమైర్విహితానద్భిః కృతఘ్నో నాస్తి నిష్క్రమితిః॥ ఎన్నిటపడియే
ప్రాయశ్చిత్తమిదైయెన్నిటకృతఘ్ననుడైయ పాపముట్పడప్పొమెన్దతు
(సర్వోష్వపి) “అశ్వత్థం సింధురాజంచ సదాసేవేతసస్పృశేత్|మన్దవారే
స్పృశేత్సూర్య మవరం పర్వణిస్పృశేత్” ఎట్టు అవర్వణికడల్ తీర్ణ
లూకాతెన్నుమ్ నియమమిన్దిక్కి సర్వకాలముమ్సేవిక్కిలా యిరు
క్కుమ్ గడ్గదితీర్థజ్జలై సముచ్చయిక్కిటతు.

(దిక్షు) సకల పాపనజ్జళాక చెప్పయేతువైత్త వివైయ్యుభియ
(౨) “దేశోయం సర్వకామధుక్” ఎన్నిటపడియే ప్రథమత్తిలే పాపన
మాయ్, పిన్బుభగవత్ప్రార్థిక్కు సాధకముమాయ్, పిన్బుభోగ్యముమా
యిరుక్కుమ్ పుణ్యదేశమ్ ముతలాన దేశజ్జలై సముచ్చయిక్కిటతు.
(౩) “మధురానామనగరీ పుణ్యాపాపహరీశుభా” ఎన్నక్కడవతిత్తే
(సర్వాసుచ) ఇత్యాల్ అవతరిత్తరుళిన దేశజ్జలై యొట్టియ భగవత్సన్నిధి
మాతూతసాశ్రమామన్దలమ్ ముతలాన దేశజ్జలై సముచ్చయిక్కిటతు.

(శరీరేచ) కీర్తించొన్న దేశజ్జళిల్ ప్లబ్ధ ముపాయానుసాశ్రత్తు
క్కాక (౪) “శరీరమాద్యం ఖలుధర్మసాధనమ్” ఎట్టుమ్, (౫) “వి

(౧)

(౨) గారుడే.

(౩)

(౪)

(౫) విఘ్నతత్వే

చిత్రా దేహానంపత్తి రీశ్వరాయనివేదితుమ్” ఎన్టమ్ శొల్లప్పకుఱి
ఇన్దశరీరమ్ ఎనక్కు వ్యర్థమాకాన్దతాకై.

(గతౌచ) (౧) “స్వధర్మే నిధనంశ్రేయః పరిధర్మో భయా
వహః” ఎన్ఱిటపడియే సాధనానుష్ఠానమధ్యే మరణముజ్ఞానాలుమ్
శరీరాన్తరత్తిలే తలైక్కట్టుమ్మడియానశరీరాన్తరగతియుమ్ ఎనక్కు
వ్యర్థమ్; [గతౌ] శరీరాన్తరగతౌ; ఆపిశబ్దత్తాలే అనుష్ఠేయమాన
కర్మజ్ఞానభక్త్యాదికలై చొల్లిల్లైన్దొన్నుతల్, మున్నుపోన శరీరజ్ఞై
సముచ్చయిక్కిట తెన్నుతల్; మున్ను పెరిగహిత్తు ప్పొకట్ట శరీ
ర్జో వ్యర్థమానవోపాతి ఎరమానశరీరముమ్ వ్యర్థమెన్ట కరుత్తు.

(మే మహద్భయమ్) ఇన్దై వ్యర్థమానవళేయల్ల దేశకాల
శరీరజ్ఞిలుమ్ ఇవన్ద్రై ప్పన్ద్రై నిన్దనుష్ఠేక్కుమ్ కర్మయోగాద్యుపా
యభయమ్ వర్తియాన్దత్తు, భయమ్ వర్తిప్పానెన్దెన్దెల్, మున్ను
దేవర్తిరువడికలై ఉపాయమాక ప్పన్ద్రై ఎర్తిక్కెయాలే దేవరు
డైయ ఇరిక్కముఱి కెనుమెన్ట ఇన్దై భయావహ మాకాన్దన;

అనుకూలమానవై భయస్థాన మావానెన్దెన్దెల్; స్వీకరిత్త
పుపాయమ్ వేటొన్దై సహియామెయాలే; ముతలిలే “త్వమేవ
శరణం ప్రాప్య” ఎన్దెవనితే; (౨) “తమేవ” ఎన్దె తే శాస్త్రవిధాన
ముమ్; (౩) “మా మేకమ్” ఎన్దె తే శరణ్యుడైయ వాక్యముమ్;
(మహల్ భయంవర్తతే) “భయావహే” ఎన్ఱిట సంసారభయత్తళ
వన్ట ఇన్దభయమ్; విషయాన్తరప్రావణ్యత్తాలే ఎన్ద భయత్తళవన్ట
సాధనాన్తరానుష్ఠానత్తాలే ఎన్ద భయమెన్దై; విషయాన్తరప్రావణ్య

త్వత్పాదకమలాదన్యస్మ మేఽన్తాన్తరేష్వపి ।

నిమిత్తం కుశలస్యాస్తి యేవ గచ్ఛామి సదగతిమ్॥ ౧౪

త్తోల్ వస్తభయత్తుక్కు ఈశ్వరన్ కృపైయై పుష్కలామ్. అస్తై
యుమ్ న్ముప్రన్ముడి పణ్ణకిఱతీ సాధననాన్తరపరిగ్రహమ్;

(అచ్యుత) ఇప్పుడి సర్వోపాయశూన్యరా యిరుప్పరై యుమ్
న్మునవిడతె స్వభావత్రాలే యితే దేవర్క్కు “అచ్యుత” ఎన్నిఱ
తిరునామముల్లాయ్త్తు; “యస్మాత్ ప్రాప్తః సచ్యవచ్చై సోచ్యుతః”
ఎన్ఱితే తిరునామత్తుక్కు నిర్వాహమ్; (౧) ‘ద్వారకానిలయాచ్యుత’
ఎన్ఱు దేవరై విశ్వసిత్తు కైయై విట్టవళై, అద్దకైయిల్ విడతవ
రితే దేవర్, (౨) “త్వ త్ప్రసాదాన్యయాచ్యుత” ఎన్ఱు శొల్లక్కడవ
తితే, సర్వోజ్ఞప్రపక్షత్తిల్ “సమస్తే” ఎన్నిఱ పదత్తుక్కు శేష
మాకక్కడవతు. అన్ద ప్రభుదనిముమ్ ఉపాయాన్తరనివృత్తిపూర్వక
మాకై యాలే. (౯)

(పదవురై) యేన-యాతోరుమగ్గళత్తాలే, సదగతిమ్-శిలన్దగతి
యై, గచ్ఛామి-అడియే అడై వేనో, తన్యకుశలన్య-అప్పుడిప్పట్టమజ్జ
ళత్తుక్కు, నిమిత్తమ్-హేతువానతు, త్వత్పాదకమలాత్ అన్యత్-
దేవరీరుడైయ తిరువిడిత్తామరైకళితాట్టిలుమ్, శే-అడియేనుక్కు,
జన్మాన్తరేష్వపి నాస్తి-ఎన్దజన్మత్తిలుమ్ ఇల్లై. (౧౦)

(౧౦-శ్లో-వ్యా) (త్వత్పాదకమలా దిత్యోది) ఉపాయోపే
యజ్జ శిరణ్ణుమ్ నామే యానాలుమ్, అనాదికాలమ్ ఇప్పుడి విషయ
ప్రవణనాయ్ సమ్పక్కలిలే విముఖనాయ్ పోన్ద సంసారిక్కు విష

యవైముఖ్యపూర్వకమాక నమ్పక్కలిలే ఆభిముఖ్యమ్పిటక్తైక్కడి
యాన ప్రథమసుకృతమ్ ఇవన్ తలైయిలేయాక వేణ్ణావో? ఇస్సుకృత
త్రాలే ఆభిముఖ్యమ్ పిటన్దాల్ పిన్పన్టో యధాజ్ఞానమ్ పిటప్పతు; అన్ద
జ్ఞానత్రాలేయన్టో త్యాజ్యోపాదేయవిభాగమ్ పిటప్పతు త్యాజ్య
నివృత్తిపూర్వకమాన ప్రాప్యసిద్ధిక్కు ఉపాయ మపేక్షితమావతు
పిన్పన్టో? అత్రాలేయన్టో ప్రాప్యసిద్ధి; ఇతెల్లాత్తుక్కు మడియాన
ప్రథమసుకృతమ్ ఇవన్ కైయాలే యాక వేణ్ణావౌవెన్నిల్; అన్ద
సుకృతముమ్ దేవర్ తిరువడికళే ఎనక్కు, వేటిలై యెన్గిటతు;
ప్రాప్యప్రాపకజ్గళో అవనేయెన్తు కీఱుక్తమానవరత్తై నిగమిక్కిటతు
ఎన్నపుమామ్; “తన చుణద్వన్ద్యం వ్రజామి” ఎన్తుమ్, యోగా
నాం పరమాం సిద్ధిం పుమం తేపదం విదుః” ఎన్తుమ్ ప్రాప్యప్రాప
కజ్గళో కీఠ్ఠే ఉక్తమితే.

(త్వత్పాదకమలాదన్యత్ - కుశలన్య నిమిత్తం మే నాస్తి)
దేవర్ తిరువడికళో ప్రాప్యముమాయ్ ప్రాపకముమానవోపాతి
ప్రథమసుకృతముమ్ ఎనక్కు దేవర్ తిరువడికళై యొట్టియ వేటిలై,
“త్వదన్యత్ కుశలన్య నిమిత్తమ్ మే నాస్తి” ఎన్నపుమాయిరుక్కు
“పాదకమలమ్” ఎన్గిట పదద్వయజ్గళో ప్రాప్యప్రాపకజ్గళై స్మరిప్పి
క్కిటన. కమలపదమ్ - భోగ్యతైయై స్మరిప్పిక్కిటవోపాతి, పాద
పదమ్-ఉపాయత్తై స్మరిప్పిక్కిటతు; “చరణద్వన్ద్యం శరణంవ్రజామి”
ఎన్తు తిరువడికళైయితే ఉపాయమాకచ్చొల్లిన్దు; (కుశలన్య నిమి
త్తమ్) మజ్గళరూపమాన పుపాయసిద్ధిక్కు హేతువాన ప్రథమసుకృ
తమ్. చేతనసుక్కు మజ్గళరూపమాయితే ఇన్వసాయమ్ రసిత్తిరు
ప్పతు, (౧) “బహునాం జన్మనామస్తే జ్ఞానవాన్మాం ప్రపద్యతే”

ఎన్నిటపడియే ఉపాయసిద్ధి హేతువాయ్ అనేకజన్మ సుకృతసాధ్యమా యిరుక్కిట భగవద్జ్ఞానమాకిట ప్రథమసుకృతిమ్ “త్వత్పాదకమలాదన్యన్నాస్తి” ఎన్నక్కడవతో వెన్నిల్, (మే నాస్తి) అజ్ఞాని యానాలుమ్ ఎనక్కు తిరువడియొట్టియ వేటిల్లై; అతువెన్నన్నిల్; సుకృతకార్యమావతు-శబ్దాదివిషయప్రావణ్యత్తిల్ నిన్దుమ్ మీట్టు ఇన్వాత్మాపుక్కు భగవదాభిముఖ్యత్తై ప్పిటప్పిక్కైయిణ్ణే; అతు “జతన్తే పుణ్డరీకాత్” ఎన్నిటపడియే ఇవ్వర్థమ్ దేవర్థుకాలే పిటన్ద పిన్సు అన్ద సుకృతమ్ ఎనక్కు దేవర్ తిరువడికళే;

(జన్మాన్తరేష్వపి) అత్తుక్కైక్కాట్టి మీట్టుతువుమ్ జన్మాన్తర జ్ఞళి లొరుసుకృతివికేషముణ్ణాయ్ అతివ్ ఫలమానాలోవెన్నిల్, విషయప్రవణనై మీట్టుక్కు ఒరుసుకృతాపేత్తై యిల్లామేయాలే అతువుమ్ వేణ్ణువతిల్లై, (౧) “ఎన్నావియై నడువేవద్దయ్యక్కోళ్ కన్ద నాతనై” ఎన్దు ఆత్మారరుళిచ్చెయ్ తతుక్కుమ్ అడి ఇతువిణ్ణే.

[యేన కుశలేన సద్గతింగచ్చామి] “సద్గతి” ఎన్నిటతు విలక్షణ మానప్రాప్యమ్; అతావతు-“యోగానాం పరమాం సిద్ధిం పరమం తే పదం విదుః” ఎన్నిట పరమపదమ్. “యేన కుశలేన సద్గతింగచ్చామి, తస్య కుశలస్య నిమిత్తం జన్మాన్తరేష్వపి త్వత్పాద కమలాదన్యత్ మేనాస్తి” ఎన్దు స్వయమ్. నిగమనభేదత్తిలే “యేన ఉపాయేన సద్గతిం గచ్చామి, తస్య సద్గతిరూపస్య కుశలస్య హేతుభూత ముపాయం జన్మాన్తరేష్వపి త్వత్పాదకమలాదన్యత్ మేనాస్తి” ఎన్దు పడి

విజ్ఞానం యదిదంప్రాప్తం యదిదం ఘానమార్జితమ్ ।

జన్మాన్తరేపి మే దేవ మాభూత్తస్య పరిక్షయః॥ ౧౧

సజ్జిహపతు త్రిత్, “పూర్వజ” ఎన్నిటవద త్రినుడైయ వివరణ
మాయిరుక్కిటతు. (౧౦)

(పదవురై) దేవ-స్వామిక్, మే-అడియేనుక్కు, యదిదం
విజ్ఞానమ్-‘సేయేపుకల్’ ఎన్నిట యాతొరుజ్ఞానమానతు, ప్రాప్తమ్-కిడై
త్తిరుక్కిటతో, యదిదం ఘానమ్-యాతొరు స్థితియానతు, ఆర్జితమ్ -
సమ్పాదిక్క-ప్పట్టిరుక్కిటతో, తస్య-అవ్విరణ్ణుక్కుమ్, పరిక్షయః -
లోపమానతు, జన్మాన్తరేపి-జన్మాన్తర త్తిలుమ్, మాభూత్-ఉణ్ణాకా
తోఱ్ఱియ వేణుమ్. (౧౧)

(౧౧ శ్లో-వ్యా) (విజ్ఞానమిత్యాది) ప్రాప్యప్రాపకజ్ఞళుమ్,
అతుక్కుడియాన సుకృతముమ్ నామేయాకిలుమ్ ఉపాయభూతనాన
నాన్ మేల్ శైయ్యవేణున తెన్నెన్నిల్; పిఱన్దవిజ్ఞానముమ్ జ్ఞాన
మడియాక ప్పిఱన్ద వధ్యననాయముమ్ నశియాతోఱ్ఱియ పెఱిల్
“యోగానాం పరమాం సిద్ధిం పరమం తే పదంవిదుః” ఎన్నిట ప్రాప్య
భూమియిలే పోకవుమ్ వేణ్ణా; భయావహమాన సంసారవివృత్తి
యుమ్ వేణ్ణా, ఎనక్కు ఎన్దు మొక్కు ఇతువే అమైయుమెన్గిటతు.

(విజ్ఞానమ్) విలక్షణమానజ్ఞానమ్; సర్వాధికమాన ప్రాప్య
విషయమాకవుమ్, సర్వాధికమాన ప్రాపకవిషయమాకవుమ్ పిఱన్ద
జ్ఞానమ్; ప్రాప్యజ్ఞళిల్ భగవత్ప్రాప్తిక్కు అవ్వరుకా యిరుప్ప తొరు
ప్రాప్యమిల్లాతాప్పిలే, సాధనజ్ఞళిలుమ్ సిద్ధోపాయత్తుక్కు అవ్వరు
కాయిరుప్ప తొన్దిలైయిఱు,

(యదిదం జ్ఞానమ్) ప్రమాణసిద్ధముమాయ్ హృదయకమ
లత్తిలే సన్నిహితముమా యిరుక్కిఱజ్ఞానమ్. వేదాంతజ్ఞులీ ప్రాప్య
ముమ్ ప్రాపకముమ్ ఈశ్వరనేయెన్టు ప్రసిద్ధమితే. (౧) “ఆనంద
మయః” ఎన్టుమ్, (౧) “రపోవై సః” ఎన్టుమ్, (౨) “సర్వగన్ధసర్వ
రసః” ఎన్టుమ్ ప్రాప్యమాక ప్రసిద్ధమితే. (౩) “యో బ్రహ్మణం
విదధాతిపూర్వమ్” ఎన్టు తుడగ్గి, (౩) “ముముక్షుర్వై శరణమ
హంప్రపద్యే” ఎన్టుమ్, (౪) “తస్మాన్నానమేషాం తపసా మతిరిక్త
మాహుః” ఎన్టుమ్, (౧) “ఏషహ్యేవా నన్దయాతి” ఎన్టుమ్ ఉపాయ
మాకవుమ్ ప్రసిద్ధమితే. (ప్రాప్తమ్) ప్రయోజనాన్తరపరర్క్కుమ్
సాధనాన్తరనిష్ఠర్క్కు ముట్టడ ఉన్నాలే ప్రాప్తికృష్టత్తు.

(యదిదం స్థానమార్జితమ్) “స్థానమ్” ఎన్టు-స్థితి, అతాకిటతు-
ఇన్ద జ్ఞానవిషయమాన అధ్యవసాయమ్; “యదిదమ్” ఎన్టు ప్రదేశా
న్తర త్తిల్ ప్రసిద్ధియైయుమ్ స్వహృదయసన్నిధియైయుమ్ శొల్లు
కిటతు; (౧) “వ్యవసాయాద్భుతే బ్రహ్మన్నాసాదయతి తత్పరమ్”
ఎన్నక్కడవతితే. (౨) “నాకణైమికై నమ్మిరాన్ శరణేశరణ
నమక్కు” ఎన్టారితే ఆధ్వారుమ్. (ఆర్జితమ్) భగవత్ప్రసాదసిద్ధ
మాకైయాలే జ్ఞానత్తై ప్రాప్తమెన్గిటతు, అధికారివిశేషణమాయ్
ఈశ్వరనై యర్థితే నామ్ పురుషార్థమాక పె్పెటవేణువ తొన్టాకై
యాలే అధ్యవసాయత్తై ఆర్జిక్కిప్పట్టతెన్గిటతు.

(జన్మాన్తరేపి) ఇజ్జన్మమ్ నశిత్రాళమ్, ఇన్ద జ్ఞానాధ్యవసాయ
జ్ఞో నశియా తొల్లియవేణుమెన్గిటతు. ఇత్తై పురుషార్థమాక వపే

(౧) తె-అ

(౨) ఛా-౩-౧౪-౨.

(౩) శ్వే-౬.

(౪) తె-కా.

(౫)

(౬) తి-నాయ్-౫-౧౦-౧౧.

క్షీప్నరై క్కణ్ణటియోమే ఎన్న; (మే) ఎనక్కు ఇతువే పురుషార్థమ్, తా న్దామ్ అర్థిత్రతన్తో పురుషార్థమావతు. (దేవ) అర్థిష్పారుణ్ణానా లుమ్ నామ్ పురుషార్థమాక క్కొఱుత్తు ప్పొరువ తొన్దన్తో వెన్న; (దేవ) సంసారిక శ్చేప్పిలే ఎన్నై క్కొణ్ణ అటియాతొట్రియ వేణుమ్. లీలారస మనుభవిక్కైక్కు విషయభూతర్ సంసారికశ్చన్తో?

(తస్య) జ్ఞానాధ్యవసాయజ్గతు క్కుణ్ణాన ఐకకణ్ణత్తాలే, ఏక వచనత్తాలే శ్చ ల్లుకిటతు (పరిక్షయో మాభూత్) జ్ఞానత్తుక్కు పరిక్షయమాకిటతు-విస్మృతి, అధ్యవసాయత్తుక్కు పరిక్షయమా కిటతు-వివాశమ్, జ్ఞానవిప్రమృజ్గభుక్కు విస్మృతివినాశ మిన్దిక్కే యొట్రియ వేణుమెన్కిటతు.

కీర్తీ పరమపదత్తే కొడుపోక వేణుమె స్త పేక్షీత్తుమ్ భయా వహమాన సంసారత్తై త్తవిర్త్తు త్తర వేణుమెస్త పేక్షీత్తుమ్వైత్తు జ్ఞానాధ్యవసాయజ్గ శ్చే అమైయుమెన్దేనెన్ద తు, ఇనర్ద్రీనుడైయ రస్యతై యాలే; ఉపకారస్మృతియాలే ఆచార్యన్ పక్కల్ పిఱన్ద భోగ్యతాతి శయత్తాలే (౧) “తేవుమర్ద్రుటియేన్” ఎన్న ప్పణ్ణిర్ద్రుఠే; సంసారి కల్లై దర్శిత్రాల్ జ్ఞానాధ్యవసాయజ్గోము క్తప్రాప్యస్థలమ్పొలేయిఱ్ఱె యిరుప్పతు; (౨) “మేలాల పిఱప్పిన్నై పెర్దలు, అడిక్కిర్ద్రుకుర్ద్రేవ లెన్దుమ్ మఱప్పిన్దైయాన్ వేణుమ్ మాఱు” ఎన్ను మాత్వారు డైయ నార్దైక్కుమ్ అడి ఇతువిఱ్ఱే.

సజ్జిహపక్ష త్రిలే ఇల్లోకమ్-“నమస్తే” ఎన్కిటపదత్తై స్మరిత్తు క్కిడక్కిటతు. (౧౧)

దుర్గతాపవిజాతాయాం త్వద్గతో మే మనోరథః ।

యదినాశం నవిస్తేత తావతాస్మి కృతీనదా॥ ౧౨

(అదవురై) త్వద్గతః-దేవరీరిడత్తిల్ పడ్డినిరుక్కిఱ, మే-అడియేనుడైయ, మనోరథః-మనోరథమానతు, దుర్గతౌజాతాయామసి-మరిణదశై నేన్ దవళవిలుమ్, నాశం న విస్తేతయది - అభియాతిరుక్కుమేయాకిల్, తావతా-అన్వళవాలే, సదా - ఎవ్వాతుమ్, కృతీ అస్మి-కృతకృత్యనాకానిస్తే. (౧౨).

(౧౨-శ్లో-వ్యా) (దుర్గతాపవిజాతాయామ్) దుఃఖరూపమానసంసారనిపృత్తియుమ్ సుఖరూపమాన దేశప్రాప్తియుమ్ వేడ్డా, అధికారి విశేషణమాన జ్ఞానవిప్రమృసిద్ధియాలే పురుషార్థమ్ తలైక్కట్టిల్ త్రామో? ఇన్నమ్ “జన్మాన్తరేపి” ఎన్దు భగవత్ప్రాప్తివిరోధియాన జన్మతై అనుమతిపణ్ణకై యుమ్ విరుద్ధమన్తోవెన్నిల్; క్కీపేషీ త్వవైయొన్దుమ్ వేడ్డా, సంసారియుమాయ్ అతుతన్నిలుమ్ దుర్గతియుమాయ్ చెల్లానిట్కిలుమ్ దేవర్ తిరువడికిలిల్ ఉపాయోపేయజ్గళ్ ముతలాన సకలలాభజ్గళుమ్ కిడైయాలే మనోరథమాత్రమేయానాలుమ్ స్వవళర్పాలే ఎన్దు మొక్క కృతకృత్యనాకానిస్తే నెన్దిటతు.

(దుర్గతాపవిజాతాయామ్) దుర్గతియావతు-మనస్సెన్యొట్టియ ఇతరకరణజ్గళ్ ఉతవాతదశై; అతాకిటతు-అశక్తియాలే (౧) “వియోక్తజ్గ మడైక్కిలుమ్” ఎన్దిట ఉత్క్రమణదశైయిలుమ్, స్వాపత్రాలే బాహ్యకరణజ్గళడజ్గ పువసంహృతమాన స్వోద్దశైయిలుమ్ ఇద్దశైయిలాయ్ చెల్లానిన్దాలుమ్ (త్వద్గతః) స్వరూపరూప

గుణవిభూతికశ్చైలామ్ తనిత్తనియేయాక పరమమాన దేవత్తిరువడి
కిళిలే యడైయప్పట్ట మనోరథమాత్రమేన్దై.

(మేమనోరథః) ఇభీన్దతుత్తైయిలే చపలనుమాయ్ అవ్వరుకు
పోక తుమ నన్దిక్కే యిరుక్కిఱ వెన్నుడైయ మనోరథమావతు.
అపేక్షితమాన పురుషార్థమ్ సిద్ధియాతోభీన్దైలామ్, అతిల్ నశై
యాలే అవత్తై యెణ్ణానిత్తై, సిద్ధి యిప్పిక్కేయిరుక్క మనోరథ
మాత్రమే పురుషార్థమాక కూసుమోవెన్నిల్, ఊర్వశియోడే
యనుభవిత్తు పుణ్యక్షయత్తాలే విశ్లేషిత్తు పోన్దననుక్కు వేఱుశిల
విషయజ్ఞశ్చై అనుభవయోగ్య మాక్కినాలుమ్ అవత్తై నెఱ్ఱశె
ల్లాతే అవళ్ తన్నెయే నిన్దైత్తిగుక్కై పురుషార్థమామాపోలే
ఇతువుమ్ కూడామ్.

అవిలక్షణవిషయత్తి భోగజ్ఞైక్కాట్టిల్ విలక్షణవిషయ
త్తిల్ మనోరథమాత్రమే రసిక్కుమితే. భగవద్విషయత్తిల్ మనో
రథమావతు-(౧) “పితౌత్వం మాతౌత్వమ్” ఎన్నిటపడియే సర్వవి
ధబంధువుమ్ అవనే యాక వేణుమెస్తుమ్, (౨) “ఉణ్ణమ్ శోఱు పరుకు
నీర్ తిన్నుమ్ వెత్తొలై యుమెల్లామ్ అవనేయాక వేణుమ్” ఎన్దుమ్,
అవనై ప్పెఱుక్కై ఉపాయమ్ అవనే యాక వేణుమెస్తుమ్ ఇవై
యితే.

(యదినాశం నవినేత) ఇమ్మనోరథమ్ విషయాన్తరసాన్త
త్తాలే విచ్ఛేదతై యడైయాతాకిల్; “యది” ఎన్నిటతు-విషయాన్త
రన్తల్ సామ్రాజ్యమ్ పణ్ణుకిఱ సంసారత్తిల్, భగవన్ననోరథత్తుక్కు

(౧) స్తో-ర-౬౦.

(౨) తి-నాయ్-౬౭-౧.

విచ్చేదమిన్ని కే. యొద్దీకై యాకిట వితు కిడై ప్పొన్నన్తికే, ఒరు దేశ
లాభత్తాలేపన్ద సుఖసిద్ధియోపాతియుమ్ సాంసారికమాన దుఃఖ
నిన్పత్తియోపాతియుమ్ జ్ఞానసిద్ధియోపాతియుమ్ ఇమ్మనోరధసిద్ధియుమ్
భగవత్ప్రసాదాయ త్తమెన్దు కరుత్తు

(తానతాన్ని కృతినదా) ఇమ్మనోరథమాత్రతా లే కృతకృత్య
నాకానిష్టేన్, ఎన్ఱు మొక్క కృతకృత్యనాకానిష్టేన్, స్వస్థశరీరనాన
పోతోడు దుగ్గశరీరనానపోతోడు వాళియట, (౧) “ఆసీనావా
శయానావా తిష్ఠన్తో యత్రకుత్రవా” ఎన్ఱిటన్యాయతా లే స్థితిశయనా
ద్యవస్థావిశేషజ్ఞతోడు జన్మాన్తరజ్ఞతోడు వాళియట ప్రాప్యసిద్ధియ
తోలే ఇమ్మనోరథసిద్ధిమాత్రతా లే కృతకృత్యనాకానిష్టేనన్ఱె, కీర్త
శ్లోక త్తిల్ ప్రాప్యసిద్ధియిల్ సారస్యమ్బాలే జ్ఞానమాత్రమే రసిక్కు
మెన్ఱిటతు; ఇతిల్ అన్దసిద్ధియుమ్ వేణ్ణా; తత్సిద్ధ్యర్థమాన మనోరథ
మాత్రమే యమైయుమెన్ఱు అన్దసారస్యత్రినుజైయ ఎల్లెయై చొల్లు
కిటతు; స్మర్తవ్య విషయసారస్యమితే స్మృతిక్కు సారస్యమ్; ఆత్మ
యా లే స్మర్తవ్యభగవద్విషయ సారస్య త్రినుజైయ అవధియిల్లామై
యైచొల్లిన్ఱ్ఱాయ్ఱు; (౨) “నినై నేన్ఱు శ్చే నిన్ఱు నెక్కు క్కణ్ణశశు
మొప్పుక నినై నిర్దున్దే శిరమమ్మేన్ఱేన్ఱే నేమి నెడియవనే” ఎన్ఱు పెరి
యాన్ఱ్ఱొ రరుళిచ్చెయ్ఱతతుక్కు ముతల్ ఇతువేయిటే,

(౧) “నాహన్తు సఖ్యో భజతోపిజన్తుః భజామ్యమీహా
మనువృత్తివృత్తయే । యథాధనో లబ్ధభనే వినప్తే తచ్చిన్తయాన్య
న్నిభృతోనవేదః॥ ఏవం మదర్థోజ్ఞితలోకవేదస్వానాం హి ఘో
మయ్యనువృత్తయేఽబలాః । మయాపరోక్షం భజతా తిరోహితం

స కామకలుషం చిత్తం మనుతే పాదయోగ్గీతమ్ ।

కామయే వైష్ణవత్వస్తు సర్వజన్మసు కేవలమ్॥

౧౩

మానూయతుం మార్హాథ తత్ప్రియంప్రియాః॥ సపారియేహం నిర
వద్యసంయుజాం సుసాధుకృత్యం విబుధాయుషాపివః । యామా
భజన్ దుర్జరగేహశృజ్జలాం సంవృశ్యైతవ్యఃప్రతియాతుసాధునా”
ఎన్దితే శేషివార్తయమ్ (౧౨)

(పదవురై) తే-ఉన్నుడైయ పాదయోః-తిరువడికళిరీ, స్థితమ్-
పారున్దియిరానిన్దుళ్ళ, మమచిత్తమ్- అడియేచుడైయ మనస్సనతు,
కామకలుషం స-వేటారుఆళైయినాలే కలఙ్గుకీటత్తు; సర్వజన్మసు,
ఎల్లాజన్మజ్జళిలుమ్, వైష్ణవత్వంతు కేవలమ్-ఉనక్కు అడిమైప్పట్టిరు
క్కైయెమాత్తిరమ్, కామయే-విరుమ్బుకీన్దేఱ్.

(౧౩)

(౧౩-శ్లో-వ్యా) (స కామకలుష మిత్యాది) ఇక్లోకత్తారీ
నానునక్కే యాయురుక్కుమ్ పారితస్యైసుఖమ్ ఎనక్కు- ప్రాప్య
మెన్దిటతు, కీర్తే పరమాపదత్తై ప్రాప్యమెన్దుమ్, సంసారభయత్తైప్పొక్కి
త్తరవేణమెన్దుమ్, ఇవైయెన్దుమ్ వేణ్ణా; జ్ఞానమే అమైయుమెన్దుమ్,
అతుతానుచే వేణ్ణా; మనోరథమాత్రమే అమైయుమెన్దుమ్, ప్రాప్య
విరోధియాన జన్మత్తై అనుమతిపణ్ణియుమ్, ఇప్పడి వ్యాహరభాషణమ్
పణ్ణిన్ద్రైన్ ? , ఒన్దై పురుషార్థమాక నిర్ణయిత్తపెత్తీక్కవేణ్ణావ్రా
వెన్నిర, అవై వ్యాహరభాషణమల్ల, అడిమైక్కు ఏకాన్తదేశమాన
పరమపదత్తై యాన్దైప్పట్టేన్, అడిమైక్కు విరోధియెన్దు సంసారై
వేణ్ణా నెన్దిటతు ఉన్నుడైయ భోగ్యతాతెయత్తారే త్వద్విషయ
జ్ఞానమే అమైయుమెన్దేన్; జన్మత్తై ఇన్దైన్దతుమ్జ్ఞాన త్రినుడైయ నార
స్యాతిశయత్తారే, ఇవై యెల్లామ్ ప్రాసక్తికమ్; మురలిరే “సనుస్తమ్”

ఎన్టుకొన్న పారతన్యసుఖమే ఎనక్కు కామవిషయమెన్టు పురుషార్థజై నిర్ణయితు తలెక్కట్టుకీటతు.

(తే పాదయోః స్థితం-మమచిత్తం-నకామకలుషమ్) నిరుపాధిక శేషియామ్ నిరతిశయభోగ్యనాంబురున్దుళ్ళ పున్నుడైయ తిరువడికిళిలే స్థితమాన వెన్నుడైయచిత్తమ్ వేటొన్టై స్వయంపురుషార్థమాక నిన్టైత్తు క్కలఱుకీటతన్టు, “జలన్తే పుణ్డరీకాక్ష” ఎన్ఱిటపడియే నానిరున్దువిడత్తేనన్దు ముకిమేకాట్టిరుచియై ప్పిటప్పిత్తు ప్పుకురనిటిత్తిర పడియాలే నిరుపాధిక శేషిత్వముచే నిరతిశయభోగ్యత్వముమ్ ఎనక్కునుభూతమిశే,

(స్థితమ్) సస్థితమ్; (౧) “యస్యాస్మి” ఎన్ఱిటపడియే నన్దేటియన్ఱి కే (౨) “గుణైర్దాస్యసుపాగతః” ఎన్ఱిటపడియే అర్దుకుక్కుత్తోన్ద్రీన్ద్ర వెన్నుడైయ నెళ్ళాకైయాలే విషయాన్తామ్ కణ్ణుపాకువతోన్ద్ర నేనె. (మమచిత్తమ్) (౩) “ఎన్మనసే” ఎన్నుమాపాలే నెళ్ళనుడైయ భవ్యతైయై క్కణ్ణు ఉకక్కితాన్.

(వైష్ణవత్వంతు)*తు శబ్దతాలే అపధారణతై చొల్లుకీటతు; వైష్ణవత్వమావతు - భగవత్పారతన్య సుఖమాతల్, తదనుకూల వృత్తియాతల్; (౪) “ఎలి మానన్దమయమాత్మనమానసజ్జాగ్రుతి” “అనుసంజ్ఞిన్” ఎన్టుమ్, (౫) “యేనయేన ధాతాగచ్ఛతి తేన తేన సహగచ్ఛతి” “ఛాయావాసత్వ మనుగచ్ఛేత్” ఎన్టుమ్, వేదాన్తజ్ఞల్ పారతన్యమే పురుషార్థసూక చొల్లిన్ద్రీనవిత్తే; (౬) “కురుష్వమా మనుచరిమ్” ఎన్నుక్కడవతిశే

(౧) అష్ట-౩-౩-౨ (౨) రా-౩-౪-౧౨ (౩) తి-వాయ్-౧-౧-౧౦
(౪) తై (౫) పరమసంహితా. (౬) రా-౩-౩-౧-౨౨.

(కామయే) సద్గత్యవస్థనై; (౧) “తవపరిజనభావంకామయే”
ఎన్దుభిచ్చ్యయతతుక్కుమ్ ముతలితీ ఇతు. కేవలపదత్తాత్-ఇత్త
లైక్కు రసిత్తిరుక్కుమ్బడి యన్ది క్కే స్రచ్చన్దనాదికళై పోప్పిలే అత్త
లై క్కే భోగ్యమాయరుక్కుమ్మెన్దై; (౨) “తనక్కేయాక వేనైక్కొ
ళ్ళుమీతే యెనక్కే కణ్ణనైయాన్కొళ్ శిఱప్పే” ఎన్దుక్కుడవతిఱే.

పారతన్యమే స్వరూపమాయరుక్కుమ్వనుక్కు అనుకూ
లన్పుత్తియిల్ వన్దాల్ స్వభావనియతియిలై, (౩) “తద్యథా తరుణ
వత్సానత్సం వత్సోవామాతరమ్” ఎన్దురత్త్యురత్తకత్వనియతి కడ్డిలో
మితే. (౪) “భ్రాతాభర్తాచ బన్ధుశ్చ పితాచ మనురాఘవః” ఎన్దు
ఇళైయ పెరుమాళుమ్ ఒరుముత్తైయిలే న్యసన్ధితరాయ్ †నిన్ద వరిఱే
తేరిలే యేఱినపోతు ఛత్రచామరి ధారికళాయ్ నిన్దాపోప్పిలే కాట్టిలే
పోకిఱపోతుమ్ ఖనిత్రపిటకాధర రానారిఱే; తలై సీర్ ప్పాట్టిలే
పరిమాఱకిఱ పిరాట్టియుమ్(౫) “దేవశ్వే దేవ దే హేయంమనుష్యత్వే
చమానుషీ” ఎన్దు అభిమతనుక్కునురూపమానరూపమే తనక్కుమ్
రూపమాక పురిగ్రహితాళితే. (౬) “యదాయదాహి కాసల్యా”
ఎన్దిఱపడియే కాసలైయారుమ్ ఒరుముత్తైయిలే నిన్దిలళితే చక్రవ
ర్తియై క్కుఱిత్తు.

(సర్వజన్మను) నిత్యనాన వాత్సాపుక్కు జన్మమావతు-శరీర
సంయోగమితే, కేషత్వరసమ్ అవిచ్ఛిన్నమాయ్ చ్చెల్లుమాకిల్

(౧) స్తో-ర-౪౭.

(౨) తి-నాయ్-౨-౯-౪.

(౩) భగవచ్చాస్త్రే-మూల.

(౪) రా-అయో-౫౮-౩౧.

(౫) వి-పు-౧-౯-౧౪౭.

(౬) రా-అ-౧౨ ౬౮.

† నిన్దిలరిఱే.

• ఇరుపరుమాన కేర్ త్తియిలే అఱిమై శెయ్యుమ్మాతుమ్.

ఇత్యేవ మనయాస్తుత్యాస్తుత్వాదేవం దినేదినే ।

కింకారోస్తీతి చాత్తానం దేవాయేవ నివేదయేత్ ॥ ౧౪

జన్మ పరమ్యుక్తైకతే యనుమతిపణినాలుమ్ విరోధమిత్యయైన్తే “సంసారేస్త్రి భయాచహే మాంసాహి” ఎన్నిటివితుప్రమ దాస్యగనత్తుక్కు-
విరోధయైన్తే, ఇత్తారోజన్మ సమృద్ధమిటుకై స్వయమురుహారమనైన్తే;

అథవా, (సర్వజన్మను) (౧) “అజాయమానో బహుభావిజాయతే” ఎన్టుమ్, (౨) “బహూనిమే వ్యతీతాని జన్తాని” ఎన్టుమ్ జగద్రక్షణార్థమాక వనతేక్కుమ్ అవతారజ్యోతోఽఱుమ్ తుడర్ న్దడి మైశేయ్యవేణు మెన్తానెన్టుమామ్ (౧౩)

(పదవు) ఇత్యేవమ్ ఇవ్వాత్తాక, అనయాస్తుత్యా-ఇన్దస్తోత్రత్తాలే, దేవమ్ ఎమ్మెరుమానై, దినేదినే-నాతోఽఱుమ్, స్తుత్వా-స్తోత్రమృణ్ణి, కింకారి: అస్తి ఇతిచ ఏవమ్-ఉనక్కు త్తోన్డొకట్టిరుక్కు వేణుమ్’ ఎన్టు మిప్పసియాక, దేవాయ-ఎమ్మెరుమా సొరుట్టు, నివేదయేత్-అత్త సమర్పణమ్ వణ్ణక్కడవన్. (౧౪)

(౧౪-శ్లో-వ్యా) (ఇత్యేవమిత్యాది) ఇతిలోడిన భావవృత్తి యిస్తి క్కే యొభిన్దవనుక్కు ఇప్పాశురత్తై నాతోఽఱుమ్ అత్తు, అడియేనాక వేణు మెన్తు అత్త సమర్పణత్తై పుణ్ణువాన్

(ఇత్యేవమ్) “ఇతి” ఎన్టుమ్, “ఏవమ్” ఎన్టుమ్ అర్థత్తినుడై యవుమ్ శబ్దత్తినుడై యవుమ్ స్వరూపమ్ శొల్లుకిటతు ఇత్తారో, అల్లారజితైకళిత్తాట్టిర్ ఇతుక్కు డ్డాంవేన్ద్రమ్ శొల్లుకిటతు

(అనయాస్తుత్యా) “జితస్త ఇతిమన్త్రేణ” ఎన్టు ప్రదేశాన్త రత్తిలే మన్త్రమాకచ్చొల్లిన్ద్రమ్, ఇన్ద్రే స్తోత్రమాకచ్చొల్లిన్ద్రమ్;

ఇతుక్కుడి యెన్నెన్నిర, “మన్త్రా రంత్రాయత ఇతిమన్త్రః” ఎన్నిట పడియే అనుసన్ధాతావై ఉత్తరిప్పిక్కుమెన్జిట్ట మన్త్రమెన్నిట. * స్తవ్యనాయ్, * స్తవప్రియనాన వీశ్వరన్ తిరుచ్చెవి శాన్ద్రినాల్ ముకమలరుమ తాత్తెయాలే స్తోత్రమెన్నిటతు

(దేవమ్) ఎన్టు (౧) “సాక్షాద్దేవః పురాణోసా” ఎన్టు నిరుపాధికి దేవనాక చ్చొల్లక్క డవళేతే, (దివేదివే) అర్థజ్ఞాన ముత్తెయవ నుక్కు ఇన్ద శబ్దోచ్చారణన్ కాదాచిత్కమాకపుమామ్; ఇన్దప్ప శురత్తై పున్ద్రుమవనుక్కు నాడోలు ముచ్చరిక్కవేణుమ్.

(కిజ్జ-రోస్తీత్యాది) నాన్ కిజ్జరనాక వేణుమెన్టు సర్వేశ్వ రన్ తిరుండికలిలే ఆస్థినమర్పణమ్ పణ్ణవాన్, ఇవ్విధ్యనుష్ఠాన త్తుక్కు. ప్రయోజనమెన్నెన్నిర; విలతుణరాయరుప్పార్ శొన్నపాశు రత్తై దేహత్తాభిమానికళే శొన్నాలుమ్ అవర్కళై నినెత్తు అవర్కళైప్పోలే ఈశ్వరన్ విషయారిక్కుమెన్టు కరుత్తు ఎతుపోలవెన్నిర; ఓరీర్దు నల్లకన్జిట్ట ఆన్దపశు పిన్పశల్కన్జిట్టాళుమ్ మత్తై త్తుళోక్కన్జై మడువిక్క, * పిన్పు త్తైక్కన్జైయే నినెత్తు ప్పొల్శుగుక్కుమాపోలే

(౧౪)

జతనై వ్యాఖ్యానమ్ మున్ద్రీన్ద్రీరు

పెరియవాచ్చాన్జిశ్శెత్తిరుండికళే శరణమ్.

* శ్లోక వ్యాఖ్యానరీతికళై ప్పార్తూల్ ప్రథమజితస్తాస్తోత్రమ్ ఇన్దశ్లోకత్తు డన్ మున్ద్రుపేర్దుతాయ్ క్కాన్జిటతు. తేల్ ౬ శ్లోకజగుమ్ ౩-౪ జతనైయిలుమ్ శ్రీవిఘ్నపురాణ ఇతిహాసముచ్చయాదికలిలమ్ కాన్డేయాల్ వ్యాఖ్యానమ్ శెయ్యన్దైయై ధోష్టఃటతు. * మున్కుత్తై.

సర్వేషు దేశకాలేషు సర్వాస్థా సుచాచ్యుత ।

కిజ్జరోస్తి హృషీకేశ భూయోభూయోస్మి కిజ్జరః॥ ౧౫

(పదవురై) అచ్యుత-ఆశ్రితర్ కలై ఒరుకాలుమ్ నఱువవిడతు
నోక్కునువనే! హృషీకేశ-ఇన్దియజ్జభుక్కు నిరూమకనాన సర్వే
శ్వరనే!, సర్వేషు దేశకాలేషు-ఎల్లావిడజ్జలిలుమ్ ఎల్లా క్కాలజ్జలి
లుమ్, సర్వాస్థాసుచ-తై శ వాది మరణాన్తరూన ఎల్లా అవస్థైకలి
లుమ్, కిజ్జరః ఆస్తి-దేవరీరుక్కు త్తొణ్ణపట్టిరానిత్తీ; భూయో
భూయః కిజ్జరోస్తి-క్తై జ్జర్యత్తిలుళ్ళ ఆదరాతిశయత్తై క్కుటి
త్తపడి.]

యచ్చాపరాధం కృతవా నజ్ఞానా త్పురుషోత్తమ ।

మద్భక్త ఇతి దేవేశ తత్సర్వం తున్తుమర్హసి॥ ౧౬

(పదవురై) పురుషోత్తమ దేవేశ-పురుషోత్తమనాన ఎమ్మై
రుమానే! అహమ్-అడియే, అజ్ఞానాత్-అటివిల్లామెయినాలే, అప
రాధం కృతవానితియత్-పిఠై శెయ్ తేనెన్బతు యాతొన్బుణ్ణో, తత్స
ర్వమ్-అత్తై యెల్లామ్, మద్భక్త ఇతి-ఇవక్ నమ్మడియానన్టో, ఎన్ట
తిరువుళ్ళిన్బుణ్ణో, తున్తుమర్హసి - తుమిక్కక్, డవీర్. ౧౬

అహజ్ఞారాధకామేషు ప్రీతి రదైవనశ్యతు ।

త్వాం ప్రపన్నస్య మేదేన వర్గతాం శ్రీమతి త్వయి॥ ౧౭

(పదవురై) హేదేవ-స్వామిః!, త్వామ్-దేవరీరై, ప్రపన్నస్య-
ఆశ్రయిత్తననాన, మే-అడియేనుక్కు, అహజ్ఞా రాధకామేషు-గర్వ
మెన్న అర్థమెన్న కామమెన్న ఇవన్బొలుళ్ళ, ప్రీతి-నశైయానతు,

అద్యైన-ఇహాపీతే, నశ్యతు-ఓభియక్కడవతు, శ్రీమతి - శ్రియఃపతి
యా, త్వయి-దేవరీడత్తిర్, ప్రితిః-అన్బాసతు, వర్ధతామ్ - వశర్
న్దోజుక. ౧౭

క్వాహ మత్యస్తదుర్బుధిః క్వచాత్ హితవీక్షణమ్ ।

యద్ధితం మను దేవేశ తదాజ్ఞాపయ మాధవ! ౧౮

(పదవురై) దేవేశ-దేవాధిరాజనే అత్యస్తదుర్బుధిః-మిక
పుష్ పొల్లాజ్గానబుద్ధియైయుడైయ, అహం క్వ - అడియే ఎజ్జే!
ఆత్మ హితవీక్షణం క్వ-తనక్కు నన్నె తేడిక్కొళ్ళుకైయ్యెతు ఎజ్జే,
మాధవ-శ్రియఃపతియే! మమ-అడియేనుక్కు, యత్ హితమ్-యా
తొమ్మ నన్నెయాయగుక్కుమో, తత్ ఆజ్ఞాపయ-అతనై దేవరీర్
తామే జ్ఞాపనమ్ శెయ్తరుళవేణమ్. [మికపుష్ దుర్బుద్ధియాన
అడియే స్వబుద్ధియాలే ఒగుననై తేడిక్కొళ్ళునల్లెనల్లె నాతలాల్
సర్వజ్ఞరాన దేవరీరే కరు త్తిటిన్దు కార్యమ్ శెయ్తరుళవేణ
మెగ్గిటతు.] ౧౮

సోహంతే దేవదేవేశ నార్పనాదా స్తుతౌనచ ।

సామర్థ్యవాన్ కృపామాత్ర మనోవృత్తిః ప్రసీదమే॥ ౧౯

(పదవురై) దేవదేవేశ-సర్వోత్కృష్టనాన ఎమ్మెరుమానే!
సోహమ్-అడియే, తే అర్పనాదా - దేవరీరుడైయ తిరువారాధ
నాధికారత్తిలుమ్, న సామర్థ్యవాన్ - శక్తియుడైయేనల్లె;
స్తుతౌచ - దేవరీరై స్తోత్రమ్ శెయ్వతిలుమ్, న సామర్థ్యవాన్-శక్తి
యుడైయేనల్లె; [అతిః ఆత్మైనాలే] కృపామాత్రమనోవృత్తిః-
కృపాగుణ మొస్తైయే మనోధర్మామాకవుడైయదేవరీర్, మే-అడియే

తీరితి, ప్రసీద-(అన్త నిర్వేతుకకృపై యడియాకవే) ఇరజ్జీ
యరుళవేణుమ్.

౧౯

ఉపచారాపదేశేన కృతాన హరిహర్తయా ।

అపచారా నిర్మాణ సర్వా త్మమస్వ పురుషోత్తమ॥ ౨౦

(పదవురై) పురుషోత్తమ-వారీర్ పురుషోత్తమరే । అహ
రహః-నాలోతోఱుమ్, మయా-అడియేనాల్, ఉపచారాపదేశేన -
ఉపచరిక్కిఱ వ్యాజత్తాలే, కృతా-కల్పపట్టి, ఇర్మాణ సర్వానప
చారాణ - ఇన్ద భగవదపచార భాగవతాపచార అసహ్యపచారజ్జ
శెల్లావత్తై యుమ్, త్మమస్వ-త్మమి త్తరుళవేణుమ్. ౨౦

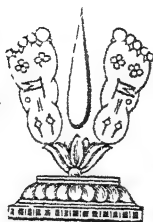
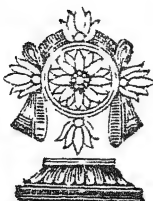
ప్రథమజతన్తై సమూర్ణమ్.

క్రీస్తు.

శ్రీమతేరామానుజాయనమః

ద్వితీయ జితన్త్రా వ్యాఖ్యానమ్

జితస్తేపుణ్డరీకాక్ష పూర్ణపాద్యునిగ్రహ ।

పరానంద పరబ్రహ్మ న్నమస్తేపరమాత్మనే ॥

౧॥

పూర్ణపాద్యునిగ్రహ - జ్ఞానశక్తి బలైశ్వర్య వీర్యతేజస్సు క్కలైన్దిట ఆటుగుణజ్ఞభూమ్ అమైన్ద తిరుమేచ్చియై యుడైయవనే!, పుణ్డరీకాక్ష - శెన్దామరై మలర్ పోన్ద తిరుక్కణ్ణలై యుడైయవనే!, పరానంద - ఇతుక్కప్పర్ కుడైయెన్నుప్పడిమేమ్బాసుడైయ ఆనన్దము డైయవనే! ఇజ్జనే బహువ్రహీసమాసమచ్చిక్కే, 'పరశ్చసా ఆనన్దశ్చ' ఎన్దు కర్తృధారయమాయ్ ఉత్తమమాన ఆనన్దమే! ఎన్దు తాకపు మామ్; " ఆనన్దోబ్రహ్మేతివ్యజానాత్ " ఎన్నక్కడవతిత్తే. తద్గుణ సారత్వాత్తద్వైపదేశమవణ్ణకిటండి ఇజ్జనమచ్చిక్కే, పరానానన్ద యతీతిపరానన్దః ' ఎన్దాయ్, " ఏష హ్యేవానన్దయాతి ' ఎన్దిటపడియే పిటరై యుమ్ తన్నోడొక్క ఆనన్దిప్పిక్కుమవనేయెన్నుపుమామ్. పర బ్రహ్మ - బ్రహ్మలక్షణమాకిటతు - జగజ్జనాదికారణత్వమెన్దిత్తే " జన్తాద్యస్యయతః " ఇత్కాది నూత్రజ్జళాలే నిర్మూషికకృష్టతు; మూపులకుమ్ పడై త్తశిత్తుక్కెగుక్కుమవనేయెన్దే. తే జితమ్-ఇప్పడి

ష్పట్టపునక్కు పుల్లాణ్డు; పరమాత్మనే తేనమః-ఉలకజ్జఘ్నాల్లామో
రుయిరాన దేవరీరై డణ్డన్ సమర్పిక్కిఁతున్. 'జితమ్' ఎన్టు వాయ్
పడైత్తప్రయోజనమ్ పెఱుమాఱుశొల్లి, 'నమః' ఎన్టు ఉడమ్బు
పడైత్తప్రయోజనమ్ పెఱుమ్బుడి శొల్లుకిఱుతు ౧.

నమస్తేపీతవనన నమః కటకధారిణే ।

నమోనీలాలకాబద్ధవేణీ సున్దరవిగ్రహ ॥ ౨॥

పీతవనన - పీతక వాడైప్పిరానే!, కటకధారిణే తేనమః-తోళ్
వలై పూణ్డిరానిన్టుళ్ళ దేవరీరుక్కు నమస్కారమ్; నీలాలకాబద్ధవేణీ
సున్దరవిగ్రహ - 'మైవణ్ణనఱుమ్ కుజ్జిక్కుల్లొళళా లేశమైన్ద వేణీబన్ద
త్తాలే అమ్మకు పెన్ద్ర తిరుమేనియైయుడై యవనే!, తేనమః-అదరాతి
శయాదామేడితమ్.

స్ఫురద్వలయ కేయూర నూపురాజ్గదభూషణైః ।

శోభనైర్భూషితాకార కల్యాణగుణవారిధే ॥ ౩॥

కరుణాపూర్ణహృదయ శజ్జచక్రగదాధరి ।

అమృతానందపూర్ణాభ్యాం లోచనాభ్యాంవిలోకయ ॥ ౪॥

శోభనైః - అమ్మకియవాయ్, స్ఫురద్వలయ కేయూర నూపు
రాజ్గదభూషణైః - విశిష్టానిన్టుళ్ళ వలైకళ్ తోళ్ వలైకళ్ పాడకిమ్
భుజబద్ధమ్ ముతలియ దివ్యాభరణజ్జళాలే, (అజ్గదమెన్టుమ్ కేయూర
మెన్టుమ్ తోళ్ వలైక్కు పేరాయినమ్ ఇజ్జ సహపారబలత్తాలే
అదభేదమ్ కొళ్ళవేణుమ్, ఒన్టు తోళ్ వలైయైయుమ్, ఒన్టు భుజ
వలైయైయుమ్ శొల్లిన్ద్రొకిఱుతు) భూషితాకార - ఇవ్వాభూషణ
జ్జళాలే అలజ్జుతమాన దివ్యహజ్జళవిగ్రహత్తై యుడైయాయ్!,
కల్యాణగుణవారిధే - వాత్సల్యాది మజ్జళగుణజ్జళుక్కు క్కడల్ పో

స్తవనే! కరుణాపూణఃహృదయ - ఆశ్రితర్ తిల త్రిలే ఇరక్కమ్
మిక్కిరానిచ్చుళ్ళ తిరువుళ్ళముడై యవనే!, శంఖచక్రగదాధర - ఆశ్రి
తర్ నోవుండక్కణ్ణాల్ ఉడనే పరిహరిత్తురుల్ వతత్కాక దివ్యాయుధ
జ్జలే ఎన్ఱ మొక్కక్కైయిలే ఏన్ఱియుళ్ళననే!, అమృతానందపూణా
భ్యాం లోచనాభ్యాం విలోకయ - అమృతముమ్ ఆనందముమ్ నిజైంద
తిరుక్కణ్ణళాలే కుళిరక్కటాఱీ త్తురుళవేణుమ్ భగవద్విషయమెన్ఱా
ల్ శెవివుతైక్కుమ్బడియాన ఇన్ఱిరుళ్ తరుమాణాల త్రిలే ఇజ్జనే
ఓరడియానై లబిక్కప్పెన్ఱ్ఱోమే! ఎన్ఱ తిరుక్కణ్ణళిలే అమృత
ముమ్ ఆనందముమ్ పుటవెళ్ళున్ఱిక్కాణవిరుమ్మకిటవడి. 3 ౪.

కృతకృతఘ్నం దుష్కర్త కాఠిణం పాపభాజనమ్ ।

అపరాధసహస్రాణా మాకరింకరుణాకర ॥ ౧॥

కృపయామాంకేవలయా గృహాణమధురాధిప ।

విషయార్ణవమగ్నమ్మా ముద్ధర్తుంత్యమిహార్హసి ॥ ౨॥

కరుణాకర - అరుళుక్కు ఆకరమానవనే! మధురాధిప -

“నాగపర్యజ్ఞముత్సృజ్య హ్యగతోమధురాంపురీమ్” ఎన్ఱ ఇజ్జుళ్ళా
రై వారిప్పిడియాక ప్పిడిత్తుక్కొణ్ణుపోవతఱ్కు త్తిరుమధున్ఱైయిలే
వన్ఱ తిరువవతరిత్తవనే! కృతమ్ - పలవక్తైప్పట్టచిన్ఱైకళాలే ఉడల్
మెలిన్ఱుమ్, కృతఘ్నమ్-నీ ఎత్తనై నన్ఱై శెయ్ తరుళినాలుమ్ అవన్ఱై
ఒరుపారుళాకవుమ్ మత్రిక్కమాట్టాతవనాయ్, దుష్కర్త కాఠిణమ్ -
తీయ శెయల్ కళెన్ఱు శాస్త్రజ్ఞళిలే యావై శిలకర్తజ్ఞళి గహిక్క
ప్పట్టిరుక్కుమ్; అవన్ఱ్ఱోక్ స్వరూపమ్ ఎన్నడియాక వాయిన్ఱ్ఱు
నిఱమ్ పెఱువతు. అవన్ఱై చ్చెయ్ తుపోరుకైయే తొళ్ళిలాకవుడై
యనాయ్, పాపభాజనమ్ - ఇప్పోతు శెయ్ తుపోరుకిటవళవేయో!

ఎన్నిస్తయోనియుమాయ్ కూడు పూరిత్తుక్కిడక్కుమ్ పాపజ్ఞభు
క్కుమ్ కళజ్ఞయమాయితే అడియేనిరుప్పతు. అపరాధసహస్రాణా
మాకరమ్ - దేవర్ “గుణానామాకరోమహాన్” ఎన్ఱు నాడెబ్బుమ్
పుకట్టె పెన్ద్రాత్తోలే, అడియేనుమ్ ‘అపరాధసహస్రాణామాకరః’
ఎన్ఱు విరుతుపిడిత్తు త్తిరికిటపడిపారీర్. మామ్ - ఇప్పుడి దేవరీరుడై య
నిగ్రహహేతుక్కుళిల్ అల్పముమ్ కుత్తెవిల్లాత అడియేనై, కేవలయా
కృపయాగ్నహానిహేతుకనూనకృపైయాలే. ఇవన్ నన్దుడియాన్
ఎన్ఱు తిరువుళ్ళచ్చున్ద్రొయగుళ వేణుమ్. (కేవలయా) మడిమాజ్గాయిడు
మృడిక్కిడాక ఇత్తలైయిల్ శితితేనుమ్ తొడ్దీన్ బుణ్ణోవెన్ఱు తేడప్పు
క్కాలుమ్ కిడైప్పతొచ్చిలైకాణ్; ఉన్నుడైయకృపైయొన్ఱుమే జీవి
క్కవేణుమ్కిడాయ్ విషయాణన్-వమగ్నంమామ్ - శబ్దాదివిషయజ్ఞ
భాకికడలినుళ్ళే అబ్బున్దిక్కిడక్కిట అడియేనై, త్వముద్ధర్తుమహాన్
సి - దేవరీర్ తామే కరైయేన్ద్రొక్కడవీర్. గి. ౬.

పితామాతాసుహృద్భర్తు ర్భాగ్రతాపుత్రస్తవమేవహి ।

విద్యాధనంచకామ్యంచ నాన్యత్కించ త్వయావినా ॥ ౭॥

పితా-ఉత్పాదకనాయ్ హితకామనాయరుక్కిట పితాపుమ్,
మాతా - గర్భధారణమ్పణ్ణి ప్రసవక్లేశతై అనుభవిత్తు అశుచిప్రస
వజ్ఞభుక్కుమ్ ఇతాయూతేరక్షిత్తు ఉళ్ళనై యుమ్ ప్రియమేడత్తి
ప్పారుమ్ తాయుమ్, సుహృత్ - ఎప్పొతుమ్ నన్దైయేన్దిక్కుమ్
సఖాపుమ్, బధుః - ఓరాపత్తువద్దవాతే కణ్డెత్తుడైక్కవరుమ్ బాధన
జనముమ్, భ్రాతా-నన్దైత్తీమైకభుక్కు త్తుణ్డై నిఱ్ఱుమవనాన ఉడన్
పిటన్దానుమ్, పుత్రః - నిరయనిస్తారకనాన పిల్లైయుమాకిటఎల్లామ్,
త్వమేవహి - “శేలేయిక్కణ్ణయరుమ్ పెరుమ్ శెల్వముమ్ నన్దక్క

భుమ్, మేలాత్తాయత్త నైయుమవరేయినియావారే” ఎన్నిటపడియే ఎల్లా
పుటపుముత్తైయుమ్ ఎనక్కునీయేకాణ్. విద్యా - ఇజ్జు జీవనత్తై
యుమ్ అజ్జ ఉజ్జీవనత్తైయుమ్ విళై విక్కినల్ల విద్యైయుమ్, ధనంచ-
ఆపత్తుక్కు ఉత్తుమ్ సొరుభుమ్, కామ్యంచ - మన్మముళ్ళ గృహ
తైత్తవ్వన్నాది కామ్యవర్గముమ్, త్వయావినా అన్యత్ కిచ్చితేన-
ఎల్లామ్ నీయేయన్ట వేటొన్టై కాణేనక్కు.

2

యత్రకుత్రకులేవాసో యేషుకేషుభవోస్తుమే ।

తవదాన్యైకభోగేన్యా త్సదాసర్వత్రమేతికి ॥ ౮॥

మే - ఉన్నై యేతజ్జమాకప్పత్తినవెనక్కు, యత్రకుత్రకు
లేవాసః అస్తు - సాతాశప్పధిసి సరక స్వగాఁదికభుల్ ఎవ్విడత్తిలా
కవుమామ్ వాసమ్. యేషుకేషుభవః అస్తు - ‘యోనిషు’ ఎవ్విత్తనై
అధ్యాహార్యమ్ - సురనరతిర్యగ్గోనికళిత పేర్ శొల్లవుమ్ పాతాత
తోగుయోనియాకవుమామ్ పిటప్పిడమ్; ఇతిలే ఒరునిర్భన్ధమై కాణ్.
పిన్నై అతుళ్ళితు ఎవ్విషయత్తిలేయెన్నిల్; [తవేత్యాది] దేవతీరు
డైయ “ అజ్జిమైయెన్నుమక్కొయినై ” ఎన్నిట దాన్యసామ్రాజ్య
మెన్నతు యాతొన్టుణ్ణు, అతు తన్నిలే ఎనక్కు ఎప్పీతుమ్ ఎవ్విడ
త్తుమ్ అభిరుచివేణ్ణుమత్తనై కాణ్ తేట్టమ్. “ దివివాభువివామమాస్తు
వాసః ” ఎప్పత్తైస్మరిప్పతు

౯.

మనసాకర్మణావాచా శిరసావాకధంచన ।

త్వాంవినానాన్యముద్దిశ్య కరిష్యేకించదవ్యహమ్ ॥ ౯॥

మనసా కర్మణావాచా శిరసావా - నిన్నైపుక్కు ఉఱుప్పాన
నెళ్ళినాలావతు, శెయ్కైక్కు ఱుప్పాన కరిణ్ణళినాలావతు, శొలవు
క్కు-ఱుప్పాన వాక్కినాలావతు, ఉత్తుజ్గవిషయత్తిలే అధమన్

శైయ్యక్కడప శైయలుక్కు ఉలుప్పన శిరస్సినాలావతు. “కర్మణా”
ఎన్టు ఇన్ద్రియజన్య వ్యాపారత్తై చ్చొల్లక్కడపతాకిలుమ్ ఇవ్విడత్తిలే
లక్షణయా కర్మసాధనమాన కరణన్దన్నై చ్చొల్లిన్ద్రాకిటతు. “అ
ర్థాత్ప్రకరణాల్లిక్లాదాచిత్యాదధః నిశ్చయః” ఇతే. ఆక, మనోవా
క్కాయ శిరస్సుక్కశిలొన్బినాలావతు, కథళ్ళన - ఎప్పకైయిలుమ్,
త్వావినా అన్యముద్దిశ్య - దేవరీరైయొమ్మియ మన్ద్రూరువరైయు
ద్దేశిత్తు, అహంకిళ్ళపిసకరిప్పే - అడియేన్ ఒన్టుమ్ శైయ్యక్కడవే
నల్లెన్. దేవరీరైయొమ్మియ మన్ద్రూరువరైయుమ్ నెళ్ళాలుమ్ నిన్దై
యేన్, వాయ్కోణ్ణుమ్ పేళేన్, కైయూలుమ్తోడేన్; తలైయూలుమ్
వణ్ణేనెన్. కథళ్ళన - ఎప్పడిప్పట్ట ఆపత్తునేర్ న్దపాతిలు మెన్దపడి.

పాహిపాహిజగన్నాథ కృపయాభక్తవత్సల !

అనాధోహమధన్యోహ మకృతార్థకథంచనః ॥ ౧౦॥

జగన్నాథ - ఉలకజ్గట్టు అంశే, భక్తవత్సల-ఆశితర్కళిన్
కున్ద్రజ్జలైయే పచ్చెయకక్కొళ్ళుమవనే, కృపయాపాహిపాహి-
కేవలకృపైయినాలే రక్షిత్తురుళవేణుమ్ రక్షిత్తురుళవేణుమ్. రక్ష
ణత్యరాతిశయ ద్యోతనాయ ద్విరుక్తిః, అహమనాథః - అడియేన్
దేవరీరైయన్బి వేటూరుపుకలన్ద్రానిన్దేన్. అధన్యః - అకిళ్ళనన్,
కథళ్ళన అకృతార్థః - శైయ్యవేణ్ణియ శైయల్కళిల్ ఏతాకిలు మొన్దై
యావతు శిటితుకుత్తైయవాకిలుమ్ అరుప్పిక్కప్పెన్ద్రోలేన్. ఆన
పిన్బు, కృపయాపాహి-ఇత్తలైయి లొన్దైయుమ్ ప్రతీక్షియాతకృపై
యొక్కొణ్ణు కార్యమ్ శైయ్యప్పారాయ్. ౧౦.

సృశంసగపాపకృత్కూరో వళ్ళుకోనిష్ఠురస్సదా ,

భవార్థవేనిమగ్నమామనన్యం కరుణోదధే ॥ ౧౧॥

కరుణాపూర్ణదృష్టిభ్యాం దీనమామవలోకయ ।

త్వదగ్రేపతితంత్యక్తుం తావకంనార్హసిప్రభో ॥ ౧౨॥

సృశంసః - ఘాతుకః; అట్టువాణియక కాణడియే, పాప
కృత్ - హింస ఒచ్చుతానో శెయ్ తుపోరువతు? “ నానేనానావిత
నరకమ్ పుకుమ్ పాపమ్ శెయ్ తే. ” క్రూరః - ఇత్తనై పాపమ్ శెయ్
తుమ్ నెళ్ళి తా శితితుళరముడ్డో? వచ్చుకః - పెరియతిరుప్పిఠా
క్కళిలే నాల్వార్ నిన్టవిడత్తేకై యుమ్క ర్తరియుచూయ్ త్తిరియుమవక్
కాణ్. నదానిప్పురః - మాతృఘాతుకనుక్కుమ్ కై నెన్ద్రాల్ ‘అమ్మే’
ఎన్నప్రా ప్తియుడ్డు, అతువుమిలై కాణెనక్కు. భవాణ=వనిమగ్నమ్ -
పిఱవిక్కడలుల్ తుళక్లానిక్కిఱ, అనన్యమ్ - వేటు పుకలల్ గ్గిరు
క్కిఱ, దీనమ్ - పోరక్లేశ ప్పట్టిరుక్కిఱ, మామ్ - అడియేనై, కరు
ణోదధే - కరుణైక్కడలే! కరుణాపూర్ణదృష్టిభ్యామవలోకయ -
తిరువరుల్ విజ్ఞసతిరుక్కణ్ణళాలే నోక్కియరుళ వేణుమ్; ప్రభో-ఎమ్మే
రుమానే, త్వదగ్రే - దేవర్ తిరుముళ్ళే, పతితమ్ - వేరల్ మరమ్
పోలే వీడ్చిన్దననాయ్, తావకిమ్ - ‘అహంమమ’ ఎవ్విరున్దనిలై
కులైన్దు ఉన్నుకైయవనెన్ట పేర్ శుమన్దిరానిన్ట, మామ్ - అడియేనై,
త్యక్తుంనాహ=సి-కై విడవలైయలై కాణ్. [త్వదగ్రేపతితమ్] * ఎత్తి
శై యుమున్టన్తోడి యిళై త్తువీడ్చిన్ద కాకాసురనిలుమ్ కెట్టేనో? [త్యక్తుం
నాహ=సిప్రభో] నిరఙ్కుశస్వతన్త్రినానవునక్కు చ్చెయ్యక్కూ డాత
తొన్దియేలుమ్ ఎన్నైక్కైవిడుకై ఉన్నుడైయ శెళ్ళొన్న్దక్కు
చ్చతిరన్టకిడాయ్

౧౨

మయాకృతానిపాపాని త్రివిధానిపునఃపునః ।

త్వత్పదపజ్జజంప్రాప్తుం నాన్యత్త్వత్కరుణాంవినా ॥ ౧౩॥

త్రవిధానిపాపాని-నాచిక కాయక మానసిక భేదతాతే సూక్ష్మ
వక్తైష్ఠ్ఠపాపజ్ఞఘమ్, పునఃపునఃసుయాకృతాని - “ యద్భ్రహ్మకల్ప
నియతానుభవేవ్యనాశ్యం తత్కిల్బిషం సృజతిజన్తురిహృణాద్దే ” ఎన్ఱ
పడియే ఒన్ఱమ్ కుత్తైవిల్లంతపడి అడుత్తడుత్తు అడియేనాల్ శేయ్తు
తలైక్కట్టప్పట్టన, త్వత్పాదపజ్జజంప్రపాప్తమ్ - దేవరీరుడైయ తిరు
వడిత్తామరైకళై అనుసువతఱ్ఱు, త్వత్కరుణా వినా అన్యత్ న-
నిన్నరుళన్ఱి పుకలొన్ఱుమిల్లై. ౧౩

సాధనానిప్రసిద్ధాని యాగాదీన్యజ్ఞలోచన ।

త్వదాజ్ఞయాప్రయుక్తాని త్వముద్దిశ్యకృతానివై ॥ ౧౪॥

అబ్బలోచన - తామరైక్కణ్ణనే!, త్వదాజ్ఞయాప్రయుక్తాని -
“ శ్రుతిస్మృతిర్మమైవాజ్ఞా ” ఎన్ఱపడియే దేవరీరుడైయ దివ్యజ్ఞై
యాన శ్రుతిస్మృత్యాదికళాతే చోదితమాన, యాగాదీని ప్రసిద్ధాని
సాధనాని-యాగమ్ ముతలాక ప్రసిద్ధజ్ఞళాన సాధనజ్ఞళత్తనైయుమ్,
త్వాముద్దిశ్యకృతాని - దేవరీరైయద్దేశిత్తుచ్చైయ్తుముడిక్కప్పట్టన.
క్రీష్లోక త్రిలే, ‘ త్రవిధమానపాపజ్ఞళైయుమ్ అడియేన్ శేయ్తు
తలైక్కట్టినేన్, ఇని దేవరీర్ అరుళొక్కొణ్ణ కార్యమ్ శేయ్యుమత్త
నై ’ ఎన్ఱ శొల్లివైత్తు, ఇతిల్ ‘ దేవరీరుడైయ ఆజ్ఞాచోదితజ్ఞళాన
యాగాదిసాధనజ్ఞళైచ్చైయ్తు తలైక్కట్టినేన్ ’ ఎన్ఱాల్ ఇగ్గణ్ణమ్
తన్నిల్ శేరుమోవెన్నిల్, క్రీష్లోకత్తుక్కు ప్పొరున్ఱుమాలు పొరుళొ
కొళ్ళవేణ్ఱుకై యాలే - అడియేన్ శేయ్తు తలైక్కట్టయ యాగాది
సాధనానుష్ఠానమ్ ఇన్ఱ త్రవిధపాపజ్ఞళేయామత్తనై కాణ్ ఎన్ఱ ఏక
వాక్యాధిమాక కొళ్ళొక్కొడవతు యాగమావతు - భగవదా
రాధనమ్; “ యజ - దేవపూజాయామ్ ” ఇతే [కృతానివై] “నన్ఱా
కనానిలత్తైయాళొవితై ” ఎన్ఱాన్ఱొలే డైపోక్కిలురుక్కి-అపడి

భక్త్యైకలభ్యఃపురుషోత్తమోసా ।

జగత్ప్రసూతిస్థితినాశహేతుః ।

అకిచ్చనోఽనన్యగతిశ్చరణ్య

గృహాణమాం క్లేశిన మమ్బుజాక్ష ॥

౧౧.

జగత్ప్రసూతిస్థితినాశహేతుః - “యతోవాఙ్మమానిభూతా నిజాయస్తే” ఇత్యాదిప్పడియే ఉలకజ్జలై పుడై తల్లిత్తుత్తుడైక్క వల్ల, అసా పురుషోత్తమః-పురుషోత్తమనాకియ ఇన్దతేవరీర్, భక్త్యై కలభ్యః - “పత్తరామవర్క్కలాతు ముత్తిముద్దలూకుమే” ఎన్నిట పడియే భక్తియొన్ని నాలేయే పెటత్కర్. అకిచ్చనః - ఇత్తలై యిల్ పేర్ బుక్కుటుప్పన కైమ్ముతలొమ్మిలై. అనన్యగతిః - ఉపాయూన్దరశూన్యతైమాత్రమల్ల, రక్షకాన్దరశూన్యనాయమిరా నిట్టేన్ ; శరణ్య-సర్వలోకజ్గళుక్కుమ్ అనిష్టనివృత్తియైయుమ్ ఇష్ట ప్రాప్తియైయుమ్ పణ్ణిక్కొడుక్కుమవనే!, అమ్బుజాక్ష - స్వామిత్వ సూచకమాన శైన్దామరై పోన్ద తిరుక్కుణ్డైయుడైయవనే! క్లేశినమ్- అవిద్యాస్మితారాగ ద్వేషాభివేషజ్గళాకిట క్లేషజ్గళాలే భరితనాన, మామ్-అడియేనై, గృహాణ-భవదీయనాక అక్షీకరి త్తరుళవేణమ్.

ధర్మార్థకామమోక్షేషు నేచ్ఛామమకదాచన ।

త్వత్పాదపద్మజాస్వాద జీవితందీయతాంమమ ॥ ౧౨.

ధర్మార్థకామమోక్షేషు - ఇష్టాపూర్తాదికళాలుణ్డాకుమ్ పుణ్య త్తిలుమ్, పురుషార్థసాధనమాన వైశ్వర్యత్తిలుమ్, స్వశుక్రయోజనమాన ఐహికభోగ త్తిలుమ్, స్వానుభవరూపకైవల్యత్తిలుమ్ స్వ ప్రీతిక్కుటుప్పన మోక్ష త్తిలుమ్, మమ- దేవరీరుక్కు అత్యంతపర తస్త్రినాన వెనక్కు, ఇచ్ఛా-విరుప్పమానతు, కదాచన - ఒరుకా లుమ్, నస్యాత్-ఉణ్డాక వేణ్డామ్; పిన్నైయెతువేణ్ణువతెన్నిల్, త్వత్పా

దపఙ్కజాస్వాదజీవితమ్ - దేవరీరుడైయతిరువడిత్తామరై కళై యను
భవిక్కైయాకిఱ జీవనమానతు, మమ-అడియేనుక్కు, దీయ తామ్-
కప్పైయినాల్ ప్రసాది త్తరుళవేణుమ్. ౧౬.

కామయేతావక త్వేన పరిచర్యానువర్తనమ్ ।

నిత్యంకిఙ్కరభావేన పరిగృహ్ణీష్వమాంవిభో॥ ౧౭.

తావక త్వేన - దేవరీరుక్కు పురత స్త్రనాయ్, పరిచర్యాను
వర్తనమ్-కై ఙ్కర్యమ్ శెయ్వతిల్ నిరతనాయరుక్కైయై, కామయే-
ఆశైప్పజానిచ్చేన్ ; హేవిభో - సర్వస్వామియే ; మామ్ - అడియే
నై, నిత్యమ్ - మేలుళ్ళకాలమెల్లామ్, కిఙ్కరభావేన - ఉరియవడి
యానాక, పరిగృహ్ణీష్వ - అజ్గీకరి త్తరుళవేణుమ్. ౧౮.

లోకంవైకుణ్ఠనామానం దివ్యంపాఙ్గణ్యసంయుతమ్ ।

అనైష్ణవానామప్రాప్యం గుణత్రయవివర్జితమ్ ॥ ౧౯.

నిత్యసిద్ధైస్సమాకీర్ణం త్వన్మయైఃపాఞ్చకాల్పికైః ।

సభాప్రాసాదసంయుక్తం ననైశ్శీఘ్రపననైర్యుతమ్ ॥ ౨౦.

వాపీకూపతటాకైశ్చ నృత్యమండైస్సుమణ్ణితమ్ ।

అప్రాకృతం సురైర్వంద్యమయుతార్కసమప్రభమ్ ॥ ౨౧.

ప్రకృప్తసత్వసమ్పన్నం కదాద్రత్యైమిచక్షుషా ॥

దివ్యమ్ - స్వయంప్రకాశమాయ్, పాఙ్గణ్యసంయుతమ్ -
జ్ఞానాదిపాఙ్గణ్యవిశిష్టనాన సర్వేశ్వరనోడు కూడియతాయ్, అల్లతు,
భగవత్స్వరూపాది తిరోధాయకమాన లీలావిభూతిపోలన్తి క్కేసర్వే
శ్వరమైయ పాఙ్గణ్యప్రకాశకమాయ్, అనైష్ణవానామప్రాప్యమ్-
విష్ణుభక్తియిల్లాతవర్కళాల్ అడై వతఱ్కు అశక్యమాయ్, గుణత్ర
యవివర్జితమ్ - సత్వరజ స్తమోరూప గుణత్రయ శూన్యమాయ్,

త్వన్నయైః-సర్వేశ్వరనాన ఉన్నోడు పరమసామ్యపన్నర్కళాయ్,
 పాశ్చికాలికైః - అకాలకాల్యమానవిడత్తిలే అభిగమనోపాదానే
 జ్యోస్వాభ్యాం యోగజ్ఞభాషిణి ఐదుకాలజ్ఞభాకవిభజిత్తు భగవదా
 రాధనమ్ శైయ్యమవర్కళాన, నిత్యసిద్ధైః - నిత్యము క్తర్కళాలే
 సమాక్షీగమ్ - శూన్యపుట్టతాయ్, సభాప్రాసాదసంయుక్తమ్- కొలు
 మణ్ణపమ్ ఉప్పరికై ముతలియవై కళోడు కూడియతాయ్, వనైః-తిల్ల
 కాగ్గారమ్ ముతలియ దూరస్థవనజ్ఞభోడుమ్, ఉపవనైశ్చ - సమీ
 పస్థనూన ఉద్యానవనజ్ఞభోడుమ్, యతమ్ - కూడియరుప్పతాయ్,
 వాపీకూపతటాచైశ్చ - నడై వావికళ్, శిఱుకిణఱుకళ్, పెరియకుళ
 జ్ఞళ్, ఆకియ ఇనై కళాలుమ్, వృక్షవృక్షైః - పలవకైయాన వృక్ష
 జ్ఞభాలుమ్, నుమణ్ణితమ్ - అలజ్జురిక్కప్పట్టిరుప్పతాయ్, ఆప్రాకృ
 తమ్ - ప్రకృతియిన్ వికారజ్ఞభాక ఉణ్ణానతన్త్రి క్కే పఞ్చోపనిషణ్ణ
 యమాయ్, సురైర్వంద్యమ్ - అయర్ వఱుమమర్కళాలే సేవిక్క
 ప్పడుమతాయ్, అయుతార్కనమప్రభమ్ - అనేకమాయరమ్ నూర్య
 ర్కళోడొత్త కాన్తియుడై యతాయ్, ప్రకృష్టసత్వసమ్పన్నమ్-శుద్ధ
 సత్వమయమాన, వైకుణ్ఠనామానంలొకమ్-శ్రీవైకుణ్ఠమెన్దిట పరమ
 పదత్తై కదా, - ఎప్పోతు, చక్షుషా - కణ్ణళాల్, ద్రక్ష్యామి - కణ్ణ
 కళిప్పేన్.

క్రీడన్తంరమయాసార్ధంలీలాభూమిషు కేశవమ్ !

మేఘశ్యామంవిశాలాక్షం కదాద్రక్ష్యామి చక్షుషా ||౨౧౪||

లీలాభూమిషు - విహారార్థమానస్థలజ్ఞళిల్, రమయాసార్ధమ్-
 భోగవర్ధకైయాన పెరియపిరాట్టియారుడన్, క్రీడన్తమ్ - విహరియా
 నిత్యానాయ్, మేఘశ్యామమ్-కుళిర్న్తమేఘమౌల్లే శ్యామళమాన
 విగ్రహత్తైయుడై యనాయ్, విశాలాక్షమ్-విశాలమాన తిరుక్కణ్ణళై

యుడైయనాయ్, కేశవమ్ - ఆపత్కాలత్తిల్ బ్రహ్మరుద్రాదికల్లై
త్తన్ తిరుమేనియి లిడమ్కొడుత్తు రక్షీక్కుమ్ సర్వాధికనాన వెమ్మె
రుమానై, చక్షుపాకదాద్రత్తొమ్మి - కణ్ణారక్కణ్ణుసేవిత్తు ఆనన్దిప్పతు
ఎప్పోతో.

ఉన్న సంచారువదనంబిమ్మొప్పంశోభితాననమ్ ।

విశాలనిమ్ననాభింతమాపీనజఘనంహరిమ్ ॥

విశాలవక్షసంశ్రీశం కమ్బుగ్రీవంజగద్గురుమ్ ।

ఆజానుబాహు పరిఘమున్నతాంసం మధుద్విషమ్ ।

కరభోరుంత్రియఃకాంతం కదాద్రత్తొమ్మి చక్షుపా ॥ ౨౩.

ఉన్ననమ్ - ఉయర్ న్దు అఱ్ఱుకియతాన నాసికైయైయుడైయవ
నాయ్, చారువదనమ్ - అఱ్ఱుకియ తిరువాయై యుడైయవనాయ్
బిమ్మొప్పమ్ - కోవైప్పొల్తోడోత్త తిరువధరత్తైయుడైయవనాయ్
శోభితాననమ్ - సముదాయ శోభాయుక్తమాన తిరుముఖమణ్డలత్తై
యుడైయనాయ్, విశాలనిమ్ననాభిమ్ - విశాలమాయ్ ఆఱ్ఱ్ఱిరు
ప్పతానతిరువున్దియైయుడైయనాయ్, ఆపీనజఘనమ్ - పరుత్తనితంబ
ప్రదేశత్తైయుడైయనాయ్, విశాలవక్షసంశ్రీశమ్ - పెరియపిరాట్టి
యారుక్కుక్కొయిఱ్ఱుటణమాన తిరుమార్వైయుడైయవనాయ్,
కమ్బుగ్రీవమ్ - శఙ్ఖమొప్పన్త తిరుమిడన్ద్రైయుడైయనాయ్, జగద్గు
రుమ్ - సర్వలోకత్తుక్కుమ్ శాస్త్రప్రబానాదికళాల్ అజ్ఞానత్తైప్పో
క్కుమవనాయ్, ఆజానుబాహు పరిఘమ్ - మురున్దాళశవుమ్ సింఱుపరిఘ
మొప్పల్ వర్తుళమానతిరుక్కైక్కలైయుడైయనాయ్, ఉన్నతాంసమ్ -
ఉయరవెషత్త తిరుత్తోళోకళైయుడైయనాయ్, మధుద్విషమ్ - ఆశ్రిత
విరోధియాన మధువెన్దిట అనురన్తై నిరసిత్త, కరభోరుమ్ - కైయిల్

మణిక్కట్టుముతల్ కడై శివిరల్ నడువిలుళ్ళ స్థలమ్బొల్ అడిపరుత్తు
నునిశిలుత్తు మృదువాయిరుక్కుమ్ తిరుత్తుడై కళై యుడై యనాయ్,
శ్రియఃకాన్తమ్ - పెరియపిరాట్టియారుక్కు వల్లభనాయ్, హరిమ్ -
ఆశ్రితతాపన్నివర్తకనాన సర్వేశ్వరనై - కదాద్రక్ష్యమిచక్షుషా -
కణ్ణళాల్ నేవిత్తు ఆనన్దిప్పతు ఎప్పోతో. ౨౩.

శభచక్రగదాపడైరక్కితం పాదపజ్జజమ్ ।

శరచ్చంద్రశతాక్రాన్త నఖరాజవిరాజితమ్ ।

సురాసురైర్వంద్యమాన మృషిభిర్వందితంనదా ।

కదావాదేవమూర్ధానంమామకంమణ్డయివ్యతి ॥ ౨౪.

శభచక్రగదాపడైరక్కితమ్-శభరేఖై చక్రరేఖై గదారేఖై
పద్మరేఖై ఇవైకళాల లజ్జుతమాయ్, శరచ్చంద్ర శతాక్రాన్త
నఖరాజవిరాజితమ్-అనేక శరత్కాల చంద్రకళిన్ కాన్తియై అతి
క్రమిత్రకాన్తిపారున్దియ నఖపక్షికళాల్ విశంగానిల్పతాయ్, సురా
సురైర్వంద్యమానమ్ - దేవాసురవిభాగమఱి ఎల్లారుక్కుమ్ ఆశ్ర
యణీయ మాయ్, ఋషిభిః సదావందితమ్ - మననశీలరానఋషి
కళాలే ఎప్పోతుమ్ నేవిక్కప్పడువతాన, పాదపజ్జజమ్ - తిరువడి
త్రామరై కళై, హేదేవ - వారీర్ సర్వస్వామియే! మామకంమూర్ధా
నమ్-ఎక్కుడైయ శిరస్సై, కదావా - ఎప్పోతుతాన్, మణ్డయివ్యతి
అలజ్జురిప్పిక్కప్పోకితీర్. ౨౫.

కదాగమ్భిరయావాచాశ్రియాయుక్తోజగత్పతిః ।

చామరవ్యగ్రహస్తం మామేవం కుర్వితవత్ప్రతి ॥ ౨౬.

శ్రియాయుక్తః - కై జ్జుర్యవర్ధకై యాన పెరియ పిరాట్టియా
రోడుకూడియ, జగత్పతిః-సర్వేశ్వరన్, గమ్భిరయావాచా - మేడై

తోర్థోఽనుమ్భుడిగమ్భీరమాన వారైయినాల్, చామరవ్యగ్రహస్తం
మామ్-తిరు వెణ్ శామరమ్ పరిమాటువతిల్ ఆత్తైపారున్దియకై కళై
యుడైయ ఎన్నై, ఏవంకురు ఇతి - అప్పడియే వెణ్ శామరమ్ పటి
మాట క్కడవ్వాయెన్టు, కదా ఎప్పోతు, వక్ష్యతి - నియమిక్క
ప్పోకిణాన్.

౨౬.

కదాహంరాజరాజేన గణనాధేనచోదితః ।

చరేయంభగవత్పాద పరిచర్యానువృత్తిషు ॥ ౨౭.

రాజరాజేన - రాజాధిరాజనాయ్, గణనాధేన - పారిషద
గణనాయకనాన సర్వేశ్వరనాలే, అహమ్ - నాన్, భగవత్పాదపరి
చర్యాను వృత్తిషు - ఎమ్మెరుమానుడైయ తిరువడికళిల్ కై జ్జగర్వ
జ్జళై అనున్యూతమాకచ్చెయ్ వతిల్, చోదితః - నియమిక్క-ప్పట్టవనా
య్, కదా - ఎప్పోతు - చరేయమ్ - కై జ్జగర్వజ్జళై చెయ్యక్క
డవేన్.

౨౮.

శాన్తాయచ విశుద్ధాయ తేజసేపరమాత్మనే ।

నమోభగవతే విష్ణోవాసుదేవామితద్యుతే ॥ ౨౯.

హేవిష్ణో - సర్వవ్యాపకనే! అమితద్యుతే - నిరవధికశో
భాయుక్తనే! వాసుదేవ - వాసుదేవశబ్దవాచ్యనాన సర్వేశ్వరనే!
శాన్తాయ-అశనాయాపిపాషజన్తమృత్యుశోకమోహజ్జలాకిట ఊర్మి
పట్కరహితనాయ్, విశుద్ధాయ - క్లేశకర్తాదిదోష రహితనాయ్,
తేజసే-సర్వలోకప్రకాశకరనాయ్, భగవతే - జ్ఞానశక్త్యాదిషాస్త్రిణ్య
పరిపూర్ణనాయ్, పరమాత్మనే! సకలాత్మాభుక్కుమ్ అన్తరాత్మత
యానిష్టు నియమిక్కుమవనాన ఉనక్కు, నమః-నిర్గమనాయ్ నమ
సైస్పృణ్ణకిణేన్.

౩౦.

సమస్పర్శగుణాతీత పద్మనానాదివేదనే ।

సత్యజ్ఞానానంతగుణబ్రహ్మణే పరమాత్మనే ॥ ౨౯.

సర్వగుణాతీత-హేయజ్ఞాన ప్రాకృతగుణజ్ఞశైక్యఉద్విగుక్తుమ్ సర్వేశ్వరనే । పద్మనానా - ఎల్లాగుణజ్ఞభుక్తు మూర్ఖువా యానజ్ఞానాది పద్మగుణజ్ఞశైక్యయైననాయ్, అదివేదనే -సకలజగత్స్పృష్టావాయ్, సత్యజ్ఞానానంతగుణ బ్రహ్మణే-సత్యత్వజ్ఞానత్వ అనంతస్వరూపగుణజ్ఞశైక్యయై పరంబ్రహ్మ శబ్దవాచ్యనాయ్, పరమాత్మనేనమః -ఉలకజ్ఞులైమోరుయిరాన ఉన్నై శరణమడై కిజ్జేన్.

౩౦.

చతుఃషడ్జనవప్రూహదశద్వాదశమూర్తయే ।

సమోనంతాయ విశ్వాయ విశ్వాతీతాయచక్రిణే ॥ ౩౦.

చతుఃషడ్జనవప్రూహదశద్వాదశ మూర్తయే-స్పృష్ట్యాదికభుక్తాక సజ్జర్వణ స్రవ్యమ్నానిరుద్ధవాసుదేవాది రూపేణనిఱ్ఱుమ్ నిలైకళెన్న, సత్యావ్యతాది షడ్జనవప్రూహజ్ఞశెన్న, నవప్రూహజ్ఞశెన్న, రామకృష్ణా ద్వనతారజ్ఞశెన్న, కేశవాదిద్వాదశమూర్తికళెన్న ఏనంవిధమాన దివ్యమంగళవిగ్రహజ్ఞశైక్యయైననాయ్. అనంతాయ- దేశకాలవస్తు పరిచ్ఛేదరహితనాయ్, విశ్వాయ-స్వరూప రూపగుణవిభవాదికళాల్ పూర్ణనాయ్, విశ్వాతీతాయ - చేతనా చేతన విలక్షణనాయ్, చక్రిణే - స్వాశ్రిత విరోధిపరిహారార్థమాక ఏపాపీతున్ కైకభిలాసేమియైయైయై ప్రసక్తు, నమః- నమస్సై స్పృష్ణుకిజ్జేన్.

౩౦.

సమస్తేషడ్జనకాలజ్ఞ షడ్జనకాలపరాయణ ।

షడ్జనకాలై కమనసాం త్వమేవగతీరవ్యయః ॥ ౩౧.

పశ్చుకాలజ్ఞ - అభిగమనాదికాలజ్ఞలై యుండినవనే, పశ్చుకాల
 పరాయణ - పశ్చుకాలజ్ఞులిలుమ్ ఆరాధిపువర్కళు - పరమప్రాప్య
 నానవనే ! తేనమః - ఉన్నై శరణముడై కితేన్, పశ్చుకాలైకమన
 సామ్ - పాశ్చుకాలికారాధనమ్ శైయవతిల్ అభినివేశముడై యవర్
 కళుక్కు, త్వమేవ - దేవరీరే, అవ్యయః - నిరసాయమాన, గతిః -
 ఉపాయమాకవాకిటీర్.

3౧.

పరేవ్యోమ్నిస్థితం దేవం నిరవద్యం నిరజ్ఞనమ్ ।

అప్రమేయమజంవిష్ణు మబ్జనాభం సురేశ్వరమ్ ।

వాగతీతం పరంశాంతం శరణం త్వాంగతోస్త్వహమ్ ॥ 3౨౪.

పరేవ్యోమ్నిస్థితం దేవమ్ - పరమాకాశశబ్దనాచ్యమాన పర
 మపదత్తిల్ తన్మేష్టైతోస్త్వ వీష్ణోరుక్కు మవనాయ్, నిరవద్యమ్ -
 అశ్రితపరాజ్ఞుఖత్వాద్యవద్యరహితనాయ్, నిరజ్ఞనమ్ - ప్రకృతిప్రా
 కృతరోదు సమృద్ధిత్తిగుక్కుచ్చయ్ తేయుమ్ అవైకళిన్ దోషజ్ఞో
 తట్టాతవనాయ్, అప్రమేయమ్ - అపరిచ్ఛేద్యనాయ్, అజమ్ - ఉత్ప
 త్తిరహితనాయ్, విష్ణుమ్ - సర్వవ్యాపకనాయ్, అబ్జనాభమ్ - సకల
 జగదుత్పత్తి హేతువానతిరునాభీకమలతైయుడై యనాయ్, సురేశ్వ
 రమ్-నిత్యసూరి నిర్వాహకనాయ్, వాగతీతమ్ - వాయూల్ పుకళుక్కై
 క్కు అశక్యమానవనాయ్, పరమ్-సర్వాధికనాయ్, శాంతమ్-జన్మ
 జరామరణాదిదోష రహితనాన, త్వామ్-దేవరీరై, అహమ్-ఆకిష్ణు
 వ్యాది భరితనాననాన్, శరణంగతోస్త్వి-శరణముడై కితేన్. 3౨.

పర్యంధ్వంద్వాతిరిక్తం త్వాం కాస్తుభోద్భాసివక్ష్యమమ్ ।

విశ్వరూపం విశాలాక్షం కదాత్త్రయోమిచక్షుషా ॥ 3౩౪

వర్యమ్ - సర్వశ్రేష్ఠనాయ్, ద్వంద్వాతిరిక్తమ్ - ప్రాకృత
 సుఖదుఃఖజ్ఞశ్చై క్కడన్దిరుక్కు మవనాయ్, అల్లతుచేతనాచేతన విల
 క్షణనాయ్, కౌస్తుభోద్భాసివక్షసమ్-కౌస్తుభత్తాల్ విశజ్ఞానిట్కిరి
 తిరుమాన్వైయుడైయవనాయ్, విశ్వరూపమ్ - జగచ్ఛరీరకనాయ్,
 విశాలాక్షమ్ - విశాలజ్ఞానతిరుక్కుణ్ణశ్చైయుడైయనాన, త్వామ్ -
 ఉన్నై, చక్షుషాకదాద్రక్ష్యమి - కణ్ణళాల్ ఎప్పొత్తుకణ్ణుకళిక్కప్పొకి
 తేన్.

33.

మోక్షంసాలోక్యసారూప్యం ప్రార్థయేనకదాచన ।

ఇచ్ఛాచ్యుహం మహాబాహో సాయుజ్యంతవనువ్రత ॥ ౩౪.

సాలోక్య సారూప్యం మోక్షమ్ - పరమపదప్రాప్తియాకిరి
 మోక్షత్వైయుమ్, అపహతపాపృత్వాది గుణాప్తకప్రాదుర్భానాది
 రూప మోక్షత్వైయుమ్, కదాచన-బరుకాలుమ్, సప్రార్థయే - విరు
 మ్బమాట్రేన్, హేమహాబాహూ-సమస్తలోకజ్ఞుమ్ ఒత్తుజ్ఞుచ్చుడి
 యానతిరుత్తోళీకశ్చైయుడైయవనే, సువ్రత - ఆశ్రితరక్షణమే వ్రత
 మాకవుడైయసర్వేశ్వరనే! తవ - దేవరీరుడైయ, సాయుజ్యమ్
 కైజ్జుర్య మాకిరి మోక్షత్వైయే, ఇచ్ఛామి - విరుమ్బుకితేన్.
 సాయుజ్యమెనుకూట్రవాయ్, కూడినాలల్ల తు కైజ్జుర్యమ్ సిద్ధియా
 తాకైయాల్, కైజ్జుర్యత్తాల్ పిరిక్కుమ్ భోగ్యత్వైయిల్ సాయుజ్యత్వై
 యైచ్చొల్లుకిరి తాకవుమామ్

-3౪.

సకలావరణాతీత కిజ్జురోస్మితవానఘ ।

పునఃపునః కిజ్జురోస్మితవాహం పురుషోత్తమః॥

3౫.

సకలావరణాతీత-దశోత్తరమాససప్తావరణత్తుక్కు మవ్వరు
 కాన (పరమపదత్తి లెట్టున్దరుళియిరుక్కుమ) వనే! అసఘ-అశ్రితర్
 దోషజ్గళై కాన్దేయాకిఱకున్ద్రమొస్తు మిల్లాతవనే! తవకిజ్కు
 రోస్తి - దేవరీరుక్కు యావదాత్త భావికై జ్కు-ర్యమ్ శెయ్య పెఱు
 వేనాక వేణుమ్; హెపురుఱోత్తమ - అశ్రితరిడుమ్ పచ్చెయై అపే
 షీయామల్ నిరవధికై శ్వర్య ప్రదనాన సర్వేశ్వరనే, తవపునః
 పునః కిజ్కు-రోస్తి - దేవరీరుక్కు నిత్యకిజ్కుర నాక వేణుమ్; కైజ్కు
 ర్యత్తిల్ ఆదరాతిశయత్తాలే అడుత్తడుత్తుచ్చొల్లుకిఱపడి. 3౧.

ఆసనాద్యను యాగాస్తమర్చనం యన్తయాకృతమ్ ।

భోగహీనం క్రియాహీనం మన్తహీన మభక్తికమ్ ।

తత్సర్వంక్షమ్యతాం దేవ దీనం మామాత్మసాత్కురు॥ 32.

ఆసనాది అనుయాగాస్తమ్ - మన్తాసనమ్ ముతలాక
 భోజ్యాసన పర్యజ్ఞాసనమ్ ముడివాక నడువిలుణ్ణాన-అర్చనంయత్ -
 (దేవరీర్ విషయమాక)యాతోరు ఆరాధనమానతు, మయాకృతమ్
 ఎన్నాల్ శెయ్యప్పట్టతో? తత్సర్వమ్-అవైయెల్లామ్, భోగహీనమ్-
 ఉపచారజ్గళాల్ కుత్తెన్దిరున్దాలుమ్, క్రియాహీనమ్ - శెయ్యవేణుమ్
 వ్యాపారజ్గళాల్ కుత్తెన్దిరున్దాలుమ్, మన్తహీనమ్ - మన్తజ్గళాల్
 కుత్తెపునేర్ నిరున్దాలుమ్, అభక్తికమ్ - భక్తియిల్లమల్ శెయ్తిరు
 న్దాలుమ్, క్షమ్యతామ్ - పొలుత్తరుళవేణుమ్, దేవ - సర్వాధికనే!
 దీనంమామ్ - ఎళియనానవై న్నె, ఆత్మసాత్కురు - (కేవలకృపై
 యాలే) దేవరీరుక్కు కిజ్కురనాక్కి-యరుళవేణుమ్. 32.

ఇతిస్తోత్రేణ దేవేశంస్తుత్వా మధునిఘాతినమ్ ।

యాగావసానసమయే దేవదేవస్యచక్రిణః ।

నిత్యంకింకరభావేన స్వాత్మానం వినివేదయేత్ ॥ ౩౮.

చక్రిణః - ఆశ్రితవిరోధి నివర్తకమాన తిరువాళ్ళిమై యుడై
య, దేవదేవస్య - సర్వేశ్వరనుడైయ, యాగావసాన సమయే -
తిరువారాధన పూర్తికాలత్తిల్, ఇతిస్తోత్రేణ - ఏవంరూపమాన
స్తోత్రత్తాలే, మధునిఘాతినమ్ - మధువెల్లిట అసురనై నిరసిత్త సర్వే
శ్వరనై, స్తుత్వా - స్తోత్రమేఁణ్ణి, స్వాత్మానమ్-తన్నై, నిత్యం కింకర
భావేన - నిత్యకింకరనాక, వినివేదయేత్ -సమర్పిక్కక్కడవన్. ౩౮.

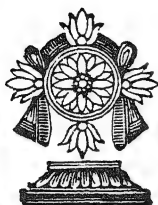
ద్వితీయ జతన్తాసమూర్ణమ్.

శ్రీరస్తు.

క్రిమతేరామానుజాయనమః.

తృతీయ జితంతావ్యాఖ్యానమ్.

జితస్తే పుణ్డరీకాక్ష సమస్తే విశ్వభావన ॥

సమస్తేస్తు హృషీకేశ మహాపురుష పూర్వజ॥

౧.

హేపుణ్డరీకాక్ష - శెవ్యియ తామరైమలర్ పోన్ఱ్ఱ తిరుక్కణ్ణలై యుడైయవనే! తేజతమ్ - ఉనక్కు జయముణ్ణాకక్కడవతు. హేవిశ్వభావన - సకలజగత్తైయుమ్ పడైత్త సర్వేశ్వరనే! తేసమః - ఉనై శరణమడైకితేన్; పూర్వజ - చేతనరక్షణత్తుక్కాక సృష్ట్యవతారాదికలైపుణ్ణి ముత్పాడనాయ్ నిఱుమవనే, హృషీకేశ - తన్నుడైయ సాన్దర్యాదికలైక్కాట్టి విషయాన్తర ప్రవణజ్ఞానవిద్రియజ్ఞలై తన్వశ మాక్కుమవనే, మహాపురుష - ఆశ్రితవిషయత్తి తన్వరూప తైయభియమాటి క్కార్యమ్ శెయ్యుమవనాన సర్వేశ్వరనే! సమః తేలస్తు - ఉన్నుడైయ సాన్దర్యాది గుణజ్ఞభుక్కుళ్లోర్లు శరణమడైకితేన్.

౧.

విజ్ఞాపనమిదం దేవ శృణుత్వం పురుషోత్తమ !

నరనారాయణాభ్యాం శ్వేతద్వీపనివాసిభిః ।

నారదాద్యైర్మునిగణైః ససకాద్యైశ్చ యోగిభిః ।

బ్రహ్మేశాద్యైస్సురగణైః పంచకాలపరాయణైః ।-

పూజ్యనే పుణ్డరీకాక్ష దివ్యమన్తైర్మహర్షిభిః ॥

౩౪

పురుషోత్తమ - ఉత్తమపురుషునాన, దేవ - సర్వేశ్వరనే !
 త్వమ్ - దేవరీర్, ఇదం విజ్ఞాపనమ్ - ఇచ్చవిజ్ఞాపనమై, శృణు - తిరు
 చెవిశాత్తి యరుశవేణమ్ ; హేపుణ్డరీకాక్ష - పరత్వ ప్రకాశక
 మాన శెన్ద్రామరై పోస్త తిరుక్కణ్ణళైయుడైయవనే ! నరనారాయణా
 భ్యాం - స్వాంశభూతరాన నరనారాయణర్కళాలుమ్, శ్వేత
 ద్వీపనివాసిభిః - భగవదనుభవవిచ్ఛేద త్తిత్ సత్తైయభియుమ్ స్వభా
 వర్కళాన శ్వేతద్వీపవాసికళాలుమ్, నారదాద్యైః మునిగణైః -
 సదాభగవద్గుణానుభవ శీలరాన నారదాదిమహర్షికళాలుమ్, ససకా
 ద్యైశ్చయోగిభిః - అస్పృష్టసంసార గర్థరాన ససకాది యోగికళా
 లుమ్, బ్రహ్మేశాద్యైః సురగణైః - స్వప్రయోజన పరర్కళాన
 బ్రహ్మరుద్రాది దేవతైకళాలుమ్, పంచకాలపరాయణైః - భగవ
 దారాధనోపయోగియాన అభిగమనోపాదానేజ్యాస్వాధ్యాయ యో
 గజ్ఞాకాటి పంచకాలజ్ఞతై పరమప్రాప్యమాక పుడైయముముత్తు
 క్కళాలుమ్, మహర్షిభిః - జితేంద్రియరాన ఋషికళాలుమ్, దివ్య
 మన్తైః-ఆరాధనోపయోగికళాన విలతుణ మన్త్రజ్ఞతలై, పూజ్యనే-
 ఆరాధిక్కప్పడుటీర్.

పాషణ్ణ ధర్మనజ్జీర్ణే భగవద్భక్తి వర్జితే ।

కతాజాతోస్మి దేవేశ సర్వధర్మ బహిష్కృతే ॥ ౪.

హేదేవేశ-అయర్వటుమమరర్ కళధిపతియే ' పాషణ్ణ ధర్మన జ్జీర్ణే - వేదబాహ్యార్ కళిన్ కర్తానుష్ఠానజ్ఞాత కలుషితమాయ్, భగవద్భక్తివర్జితే - జ్ఞానాదిగుణ పరిపూర్ణరాస దేవరీర్ విషయ త్తిర్ ప్రీతిరూపాపన్నమానభక్తియినాల్ శూన్యమాయ్, సర్వ ధర్మ బహిష్కృతే - అతాకిక శ్రేయస్సాధనజ్ఞాన ధర్మజ్ఞిన్ గన్ధమిన్త్రిక్కేయిరుక్కిట, కతా - ఇన్దకలియుగ త్తిలే, జాతోస్మి - పిఱవా నిన్దేన్. ౪.

కథంత్యామసదాచారః పాపప్రసవభూరహమ్ ।

అర్చయామిదయాస్థిన్ పాహిమాం శరణాగతమ్ । ౫.

అసదాచారః - దుష్కర్మజ్ఞశ్చేయే శెయ్తుతిరియు మవనా య్, పాపప్రసవభూః - అతడియాకవరుమ్ పాపజ్ఞభుక్కు ఉత్పత్తిస్థా సమాన, అహమ్ - నాన్, త్యామ్ - నిత్యసూరికళాల్ ఆరాధిక్కు ప్పడుకిఱదేపరీర్తే, కదమ్ - ఎప్పడి, అర్చయామి - ఆరాధిప్పేన్ హేదయాస్థిన్ - కృపానిధియే ! శరణాగతుమామ్ - దేవరీరైయే ఉపాయమాకప్పల్ శ్రియిరుక్కిట వెన్నై, పాహి - రక్షిత్తురుళ వేణుమ్.

తాపత్రయదవాగ్నా మాం దహ్యమానం సదావిభో ।

పాహిమాం పుణ్డరీకాక్ష కేవలం కృపయాతవ ॥ ౬.

హేవిభో - సర్వస్వామియానవనే ! హేపుండరీకాక్ష - శెన్ద్రా మనైక్కుణ్డనే! తాపత్రయదవాగ్న - అధ్యాత్మికాధి దైవికాధి భౌతి

కర్ణశాన తాపత్రయజ్ఞశాకికాట్టు త్రియితే, సదా - కాలవిచ్ఛేదమి
న్తియే, దహ్యమానమ్ - దహిక్కపట్టుక్కిడక్కిట, మామ్-ఎనై ౨
తవ - దేవరీరుడైయ, కృపయాకేవలమ్ - పరదుఃఖదుఃఖత్వరూప
గుణమొన్ఱినాలేయే ఇరణ్ణి, పాహి - రక్షిత్తరుళవేణుమ్. ౬.

జన్మమృత్యుజరావ్యాధి దుఃఖనన్తప్తదేహినమ్ ।

పాలయాశుదృశాదేవ తవ కారుణ్యగర్భయా ॥ ౭.

హేదేవ - హితపరనాన సర్వస్వామియే ! జన్మమృత్యుజరా
వ్యాధి దుఃఖనన్తప్తదేహినమ్ - పిఱప్పిఱప్పప్పిణి మూప్పాల్పరుమ్
దుఃఖజ్ఞశాల్ పీడితమాన శరీరత్తైయుడైయ వెనై ౨, కారుణ్యగర్భ
యా - కృపావర్షిణియాన, తవ - దేవరీరుడైయ, దృశా - తిరుక్కణ్ణ
శాలే, ఆశు - శీఘ్రమాక, పాలయ-కుళిరక్కటాక్షిత్తు రక్షిత్తరుళ
వేణుమ్. ౮.

ఇన్ద్రియాణి మయాజేతు మశకశృంపురుషోత్తమ ।

శరీరంమమదేవేశ వ్యాధిభిః పరిపీడితమ్ ॥ ౯.

హేపురుషోత్తమ - ఆశ్రితర్ తిఱత్తిల్ తన్-పేతాక ఉపకరి
త్తరుళుమ్ పురుషోత్తమనే - ఇన్ద్రియాణి - చక్షురాదియానజ్ఞానేన్ద్రి
యజ్ఞళుమ్, నాగాదికళాన కర్నేన్ద్రియజ్ఞళుమ్, మయా - అశక్తనాన
వెన్నాలే, జేతుమశక్యమ్ - అడక్కువతఱ్కు అసాధ్యమాయిరా
నిష్టన, దేవేశ - నిత్యసూరి నిర్వాహకనే ! మమ - ఎన్నుడైయ,
శరీరమ్ - దేహమానతు - వ్యాధిభిః పరిపీడితమ్ - నోయినాల్ మిక
పుమ్ మెలిరుకిడక్కిటతు ౧౦.

మనోమే పుణ్డరీ కాక్ష విషయానేవధావతి ।

వాణీమమహృషీ కేశ మిధ్యాపారుప్య దూషితా ॥ ౯.

హేపుణ్డరీ కాక్ష - ఉన్నుడై యకణ్ణుకై క్కాట్టి విషయాన్తర పరైయుమ్ జితమెన్దుళొల్లువిక్కుమవనే ! మేమనః - ఎన్నుడై యమనస్సనతు, విషయానేవధావతి-అప్రాప్తజ్ఞాన శబ్దాదివిషయ జ్ఞతైయేతేషి త్తిరియానిన్దుతు. హేహృషీ కేశ - సర్వేన్ద్రియజ్ఞతైయుమ్ తన్పక్కలిలే మగ్నమామ్బడి ఇణ్ణుమవనే, మమవాక్ - ఎన్నుడై యవాక్కానతు, మిధ్యాపారుప్యదూషితా - నరకాపహమాన పాప్యెన్న సర్వలోకభయావహమాన కొడుమైయెన్న ఇన్దైకళాకి అదోషజ్ఞానినాల్ పూర్ణ మాయిరానిన్దుతు. ౯.

ఏవంసాధనహీనోహం కింకరిష్యామి కేశవ ।

రక్షమాం కృపయాకృష్ణ భవాభ్యాపతితం సదా ॥ ౧౦.

హేకేశవ - కేశివధమ్ శెయ్తత్తన్నేనోక్కి ఎల్లారుక్కుముపకరిత్తగుళివనే ! ఏవంసాధన హీనోహమ్ - ఇప్పడివిషయాన్తర ప్రవణజ్ఞాన మనోవాక్కాయజ్ఞాలో ఉన్నై పెఱుకై క్కుత్తక్క కర్మజ్ఞానభక్తికళాకిల సాధనజ్ఞాన్తుమ్ శెయ్య అశక్తనాననాన్, కింకరిష్యామి - పేన్దుక్కుఱుచ్చాన ఎన్దభుపాయజ్ఞతై శెయ్యప్పొకిటేన్, హేకృష్ణ - ఐహికాముష్టికఫలప్రదనాన కృష్ణనే ! సదాభవాభ్యాపతితంమామ్ - అనాదియాక దున్తరమాన సుసారమాకిల పెరుగ్గడలిలే విఱున్దు అలమరుకిన్దు వెన్నై, కృపయా-దేశరియడైయ నిర్దేతు కృపైయినాలేయే, రక్ష - రక్షిత్తురళవేణుమ్.

అపరాధశతంచైవ నహస్రమయుతం తథా ।

అర్చనంచాప్యసఖ్యైయం కరుణాభేక్షుచున్దమే ॥ ౧౧.

హేకరుణాద్యై - ఎన్నుడైయ అసంఖ్యాతమాన అపరాధజ్ఞై
పొలు తరుళుక్కైకీడాన కృపాగుణత్తుక్కు కడల్ పోన్టవనే!, మే
అపరాధశతంచైవ - అజ్ఞానాది పూర్ణనాన ఎన్నా లే శెయ్యప్పట్టు
దేవరీరుడైయ నిగ్రహహేతువాన అపచారజ్ఞల్ నూతైయుమ్,
తథాసహస్ర మయతమర్బుదమసంఖ్యైయుమ్ - అప్పడియే ఆయిర
మాయుమ్ పతినాయిరమాయుమ్, అర్బుదమాయుమ్ - ఎణ్ణిసన్ధతా
యుమ్ దేవరీక్ తిఱత్తిల్ శెయిత అపచారజ్ఞలై, తమస్వ- పొలు తరుళ
శవేణుమ్.

౧౧.

యచ్చాపరాధంకృతవాన జ్ఞానాత్పురుషోత్తమ ।

మద్భక్తగతిదేవేశ తత్సర్వంతుస్తుమర్హసి ॥ ౧౨.

హేపురుషోత్తమ - వారీక్ పురుషోత్తమనే! అజ్ఞానాత్ -
కృత్యాకృత్యజ్ఞశీల్ అఱిదిల్లామైయాలే, యత్ - అపరాధంకృతవాన్ -
దేవరీక్ తిఱత్తిల్ యాతొరు అపరాధజ్ఞలై చ్చెయ్ తేనో? తత్సర్వమ్ -
అన్దనర్వాపరాధజ్ఞలై యుమ్, హేదేవేశ - వారీక్ దేవాధిదేవనే!
మద్భక్తగతి - నమ్మడియానివనెన్ఱు, తుస్తుమర్హసి - పొలు తరుళ
వేణుమ్.

౧౩.

అజ్ఞత్వాదవ్యశక్తత్వా దాలస్యాద్భుష్టభావనాత్ ।

కృతాపరాధం కృపణం తుస్తుమర్హసి మాంవిభో ॥ ౧౩.

హేవిభో - సర్వవ్యాపకనే! అజ్ఞత్వాత్ - సత్కర్మాదికలై అఱి
య తక్కు జ్ఞానమిల్లామైయాలుమ్, అశక్తత్వాదపి - అఱిన్దాలుమ్
అనుష్ఠిక్కినల్ల శక్తియిల్లామైయాలుమ్, ఆలస్యాత్ - శక్తియిరున్దా
లుమ్ అనవధానతైయాలుమ్, భుష్టభావనాత్ - కామక్రోధాదిదోష
యుక్తమాన మనోభావతాలుమ్, కృతాపరాధమ్ - అపరాధజ్ఞలై యే

మేన్తేలుమ్ శెయ్తు పోరానిస్తుళ్ళ, కృపణంమామ్ - కుత్తితమాన
శెయల్ కళై యుడైయ వేనై, తున్తుమర్హసి-పొలు త్తరుళ వేణుమ్.

అపరాధసహస్రాణి క్రియ న్నేహర్ని శంమయా ।

తానిసర్వాణిమేదేవ తుమస్వమధుసూదన ॥ ౧౪.

మయా-ఎన్నా లే, అహర్ని శమ్-ఇరవుపక లేన్నా మల్ ఎహ్
తుమ్, అపరాధసహస్రాణి-దేవరీర్ తిరువుళ్ళమ్ కలఙ్గుమ్బడియాన
అనేకమాయీర మపరాధఙ్గానవై, క్రియ న్తే - శెయ్యప్పగుడిస,
హేమధుసూదన - మధువైనిరసి త్తవనే! హేదేవ-వారీర్ సర్వేశ్వ
రనే! తానిసర్వాణి-అన్త సర్వాపరాధఙ్గాలైయుమ్, తుమస్వ - పొలు
త్తరుళ వేణుమ్. ౧౪.

యజ్ఞస్మనఃప్రభృతిమోహవశంగ తేన

నానాపరాధశతమాచరితంమయా తే ।

అన్తర్బహిశ్చసకలంతవపశ్యతోమే

తున్తుంత్యమర్హసి హరేకరుణావశేన ॥ ౧౬.

జన్మనఃప్రభృతి - పిఱన్దతుముతల్, మోహవశంగ తేన-తమో
భిభూతనాయ్ మతిమయి ద్దీక్కిడక్కిఱ, మయా-ఎన్నా లే, మే అన్త
ర్బహిశ్చసకలం తవపశ్యతః, ఎన్నుడైయ ఉళ్ళుమ్పుఱమ్బుమ్ ఎల్లా
వల్ శ్శైయుమ్ దేవరీర్ కటాక్షియా నిఱ్కుచ్చయ్ తే, తే-దేవరీర్
తిఱత్తిల్, యత్ నానాపరాధశతమాచరితమ్-ఎన్జిఱన్ద ఎన్ద అపరా
ధఙ్గాళ్ శెయ్యప్పట్టతో. హేహరే - ఆశ్రితదురితఙ్గాలై ప్పొక్కు
మవనే! త్వమ్-దేవరీర్, కరుణావశేన-కృపైక్కు పురత స్మిరాయ్,
తున్తుమర్హసి-అవై ఎల్లావల్ శ్శైయుమ్ పొలు త్తరుళ వేణుమ్.

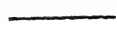
కర్మణామనసావాచా యాచేష్టామనునిత్యశః ।

కేశవారాధనేసాస్యా జన్మజన్మాంతరేష్వపి ॥ ౧౧.

నిత్యశః-నాడోటుమ్, కర్మణా-కర్మసాధనమాన శరీర త్తి
నాలుమ్, మనసా - నిత్యైక్యేక్కు యోగ్యమాన మనస్సినాలుమ్,
వాచా-శొల్లుక్కుఁబాస వాక్కినాలుమ్, మమయాచేష్టా-నాన్
శెయ్కిటి వ్యాపారమానతు యాతొస్తుణ్ణో ? సా-అన్తవ్యాపారమా
నతు, జన్మజన్మాంతరేష్వపి - నాన్పిఱక్కుమ్ జన్మన్తోటుమ్, కేశవా
రాధనేసాస్యాత్-సర్వాధికరాన దేవరీరుడైయ ఆరాధన త్తిలే వినియో
గిక్కుమ్బడి కృపై శెయ్తరుళవేణుమ్; మనోవాక్కాయజ్గళో మూస్తు
మ్ దేవరీరైయొత్తియ వేటొన్తిల్ శెల్లాతపడి అనుగ్రహిక్కు వేణు
మెన్తపడి.

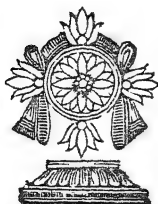
౧౭.

తృతీయ జితంతా సమూహా.

శ్రీమ తేరామానుజాయనమః.

చతుర్థ జితంత్రా ప్రారంభః

జిత స్తేపుణ్డరీకాక్ష నమ స్తేవిశ్వభావన ।

నమ స్తేవాసుదేవాయ శాంతానంతచిదాత్మనే ॥

౧.

హేపుణ్డరీకాక్ష! జితంత్రే-ఉన్నదైయ శైవ్యియతామరై మలర్ పోస్త తిరుక్కణ్ణళో సాస్తర్యత్తిలీమపట్టు ఉనక్కుత్తోన్ద్రే నెన్ద పడి; నమ స్తే విశ్వభావన-సకలజగత్తుక్కుమ్ కారణభూతనే! ఉనై ఎ శరణమడై కితేన్; శాంతానంతచిదాత్మనే - అశనాయాపిసామ్యమి-షట్కరహితనాయ్, నిత్యనాయ్ సర్వవస్తుక్కుళిలుమ్ వ్యాపిత్తునిత్తై యాలే సర్వవస్తు పరిచ్ఛేదానర్థనాయ్ జ్ఞానస్వరూపనా యిరుక్కిట వాసుదేవాయ తేనమః-వాసుదేవశబ్ద వాచ్యనాయిరుక్కిట దేవరై శరణమడై కితేన్.

౧

అధ్యతాయస్వతంత్రాయ నిరపేతాయశాసతే ।

అచ్యతాయావికారాయ తేజసానిధయేనమః ॥

౨.

అధ్యతాయ-చేతనరుదైయ రత్యోపేత్తైయై ప్రతిక్షిత్తిరు క్కుమననాయ్, స్వతంత్రాయ-స్వేచ్ఛాకృతకార్యత్తిల్ తనక్కొరు నివారకరిల్లాతననాయ్, నిరపేతాయ - చేతనరక్షణత్తిల్ బహుక్తమ్ము

తలై యుమ్ అపేక్షీయాతవనాయ్, శానశే - ఉభయవిభూతియుమ్
తన్ ఆజ్ఞైక్కు పరతన్త్రమామ్బుడి వియలిక్కునువనాయ్, అచ్యు
తాయ, దేవమనుష్యాదిరూపేణ తిరునవతిరిత్తాలుమ్ తన్నుడైయ
పరమైశ్వర్యతై న్మునవిడతవనాయ్, అవికారాయ - ప్రకృతిగత
మాన స్వరూపాన్యథాభావముమ్, చేతనగతమాన స్వభావాన్యథా
భావముమాకిఱ వికారశూన్యనాయ్, తేజసానిధయే-లోకప్రకాశ
కరజ్జళాన సూర్యాదితేజస్సుకళుక్కుమ్ ప్రకాశకమాన నిరవధి
క తేజనై నియుడైయ వునై, నమః-శరణమజ్జేకితేన్. ౨

ప్రధానపురుషేశాయ నమస్తేపురుషోత్తమ ।

క్షేశకర్తాద్యసంస్పృష్ట పూర్ణషాస్ట్రణ్యమూర్తయే ॥ ౩॥

హేపురుషోత్తమ - ఉత్తమపురుషనానవనే ! క్షేశకర్తాద్యసం
స్పృష్ట - అదివ్యాప్తితా రాగద్వేషాభివివేకజ్జళాకిఱ పశ్చిక్షేశజ్జ
ళెన్న, ఇనద్రుక్కు క్కారణమాన కర్తజ్జళెన్న, ఇనద్రున్ స్పర్శ
మిల్లాతవనే ! ప్రధానపురుషేశాయ-ప్రకృతి పురుషర్కతలై అనుప్రవే
శిత్తు బద్ధమోక్షాదికలై ప్పణ్ణుమవనాయ్, పూర్ణషాస్ట్రణ్యమూర్తయే-
జ్ఞానశక్త్యాదికళాన ఆటుగుణజ్జళాల్ పూర్ణమాన దివ్యాత్మ స్వరూప
ప్రకాశకమాన దివ్యమంగళవిగ్రహత్తైయుడైయ, తేనమః-దేవరీరై
నమస్కరిక్కితేన్. 3.

త్రిభిజ్ఞానబలైశ్వర్య వీర్యశక్త్యస్తరాత్మనే ।

త్రియుగాయనమస్తేస్తు నమస్తేచతురాత్మనే ॥ ౪.

త్రిభిః-నజ్కుర్వణప్రద్యుమ్నానిరుద్ధర్కళెన్గిఱ మూన్తుమూర్తి
కళాల్, జ్ఞానబలైశ్వర్య వీర్యశక్త్యస్తరాత్మనే-జ్ఞానబలైశ్వర్యవీర్య
శక్తి తేజస్సుకలై స్వాభావిక గుణజ్జళాక వుడైయనాయుకుక్కచ్చె

యే తేయుమ్, త్రియుగాయ - సృష్టిస్థితిసంహార రూపమాన అవ్రోహ
కార్యజ్ఞు క్కనుగుణమాక ఇరణ్డిరణ్ణ గుణజ్ఞులై యే ప్రధానమాక
పుడైయవనాయ్, చతురాత్త నే-వ్యూహచతుష్టయ త్రిలుమ్ ప్రత్యేక
ముణ్ణాన జాగ్రత్స్వప్న సుషుప్తి తురీయసంజ్ఞకమాక నాలువడివైయు
డైయనాన, తేనమః-ఉన్నై శరణమడైకితేన్. ౪.

చతుఃషణ్మనవవ్యూహ దశ ద్వాదశమూర్తయే ।

అనేకమూర్తయేతుభ్య మమూర్తాయైకమూర్తయే ॥ ౫.

చతుఃషణ్మనవవ్యూహదశ ద్వాదశమూర్తయే- ఉపాసకాను
గ్రహార్థమాక సజ్జర్షణాది నాలువ్యూహజ్ఞళాయుమ్, విష్ణుపురుష
సత్యాచ్యుతానిరుద్ధర్కళెన్దిట ఐందువ్యూహజ్ఞళాయుమ్ ఒన్నతు వ్యూ
హజ్ఞళాయుమ్, రామకృష్ణాది దశావతారజ్ఞళాయుమ్, కేశవాది
ద్వాదశమూర్తికళాయు మవతరిత్తరుళిన దివ్యమణ్ణళవిగ్రహ తైయు
డైయనాయ్, అనేకమూర్తయే-కార్యావస్థైర్థ స్థూలచిదచిద్విశిష్ట
నాయ్, ఏకమూర్తయే-ఎన్దు మొరుపడిప్పట్ట దివ్యమంగళవిగ్రహ తైయు
డైయనాయ్ నిత్యవిభూతియిలెన్దున్దరుళియిరుక్కుమ్, తుభ్యం
నమః దేవరీరై దెణ్ణన్ నమర్పిక్కితేన్. ౬.

నారాయణనమస్తేస్తు పుణ్డరీకాయతేక్షణ ।

సుభ్రాలలాట సునన సుస్తి తాధరపల్లవ ॥ ౭.

పుణ్డరీకాయతేక్షణ - ఆధిరాజ్యనూచకమాన శైవ్యితామరై
మలర్ పోన్దు తిరుక్కణ్ణళైయుడైయవనే ! సుభ్రాలలాట - అమ్మకియ
తిరుప్పరువణ్ణళైయుమ్ తిరునెల్లియైయుముడైయవనే ! సునన-కోల
నీళ్ కొడిమూక్కైయుడైయవనే ! సుస్తి తాధరపల్లవ-అమ్మకియ మన్ద
హానత్తోడుకూడియ తళిర్ పోన్దు తిరువధరణ్ణళైయుడైయవనే !

నారాయణ - సమస్తచేతనాచేతన శరీరియాయ్, సమస్తకల్యాణ
గుణ విశిష్టనానవనే! తేనమః - ఉమక్కునమస్కారమ్. ౬.

వీనవృత్తాయతభుజ శ్రీవత్సకృతలక్షణ !

తనుమధ్యవిశాలాక్ష పద్మనాభనమోస్తుతే ॥ ౭

వీనవృత్తాయతభుజ-సకలలోకజ్ఞభుమ్ తన్ నిమిలిలాతుజ్ఞమ్బుడి
పరుత్తువర్తుళమాయ్ సిద్ధిరుక్కిట తిరుత్తోళ్ కళై యుడై యవనే! శ్రీ
వత్సకృతలక్షణ-స్వాసాధారణమాన శ్రీవత్సమెగ్గిట తిరుమలువా లే
అలజ్ఞుతనానవనే! తనుమధ్య - సూక్ష్మామానకటిప్రదేశే శైయిడై
యవనే! విశాలాక్ష-సకలలోకజ్ఞభుమ్ ఒరుమూలై పురప్పక్కుప్పోరు
మ్బుడి విశాలమాన తిరుక్కణ్ణై యుడై యవనే! పద్మనాభ - సకల
జగదుత్పత్తిక్కు నిదానమాన తిరునాభికమలత్తై యుడై యవనే!
తేనమః - ఉమక్కు నమస్కారమ్. ౮.

విలాసవిక్రమాక్రాంత తైత్రిలోక్యచరణామ్బుజ !

సమస్తేపీతవసన స్ఫురన్త కరికుణ్ణల ॥ ౯.

విలాసవిక్రమాక్రాంతతైత్రిలోక్య చరణాంబుజ - పరుత్తుమట
సవిలాసమాకమూస్తడికళాల్ మూస్తలొకజ్ఞళై యుమ్ అళన్దరుళిన
తిరువడికళై యుడై యవనే! పీతవసన-తిరువరై పూత్తాటప్పీలే తిరుమే
నిక్కు పురభాగమాన పీతామ్బర తైయిడై యవనే! స్ఫురన్తకరకు
ణ్ణల-తిరుచ్చెవియిల్ విళక్లానిన్దుళ్ళ తిరుమకరిక్కుళై కళై యుడై య
వనే ॥ తేనమః - ఉమక్కు నమస్కారమ్ ౧౦.

స్ఫురత్కిరీటకేయూరహార కౌస్తుభభూషణ !

ఐశ్చర్యయుధనమస్తేస్తు సమస్తేపాశ్చకాలిక ॥ ౧౧.

స్ఫురత్కిరీటకేయూరహార కౌస్తుభభూషణ-తిరుమేనిక్కుప్ప
రభాగమాయ్ విళక్లానిన్దుళ్ళ తిరువభిషేకమెన్ని, తిరుత్తోళ్ వళైక

తేన్న, ముక్తాహరణ్ణతేన్న, కౌస్తుభమెద్దిట మాణిక్యపుతకమెన్న
 ఇవై ముతలాగ దివ్యాభరణజ్జలే యుడైయవనే! షణ్ణాయుధ-
 ఆశ్రితవిరోధినిరసనత్తుక్కాక, ఎప్పీతుమ్ దరియానిస్తుళ్ళ దివ్యాయు
 ధజ్జలే యుడైయవనే! పాణ్ణకాలిక- షణ్ణకాలపరికళాలే ఎప్పీ
 తుమ్ ఆరాధిక్కప్పమవనే! తేనమః - ఉమక్కునమస్కారిమ్ ౯.

పాణ్ణకాలపరై కాన్త యోగజ్జేమంవహప్రభో!

నిత్యజ్ఞానబలై శ్వర్య భోగోపకరణాచ్యుత!

నమస్తేబ్రహ్మరుద్రాది లోకీయాత్రాపరిచ్ఛద ॥ ౧౦.

పాణ్ణకాలపరై కాన్తయోగజ్జేమంవహ - షణ్ణకాలజ్జళిలుమ్
 కుత్తైవట భగవదారాధనమ్ శేయ్య మవర్కళుక్కు ముఖ్యమాన
 ఐహికాముష్మికభోగజ్జలే కొడుక్కుమవనే! ప్రభో-సర్వనియన్తా
 వానవనే! నిత్యజ్ఞానబలై శ్వర్య భోగోపకరణ -నిత్యమాన జ్ఞానబలై
 శ్వర్యాదికజ్జేయుమ్, దివ్యమాల్యాంబర ఛత్ర చామరాదికళాన
 భోగోపకరణజ్జలే యుముడైయవనే! అచ్యుత-ఆశ్రితర్కతై బరుకా
 లుమ్ నమ్రువవిడతవనే! బ్రహ్మరుద్రాది లోకీయాత్రాపరిచ్ఛద-
 సృష్ట్యాది లోకవ్యాపారత్తుక్కు బ్రహ్మరుద్రాదికజ్జే పురికరమాక
 వుడైయవనే! తేనమః - ఉమక్కు నమస్కారిమ్. ౧౦.

జన్మప్రభృతిదాసోస్తి శిష్యోస్తి తనయోస్తి తే!

త్వంచస్వామీగురుర్భూతా పితాచమమమాధవ ॥ ౧౧.

జన్మప్రభృతి-అడియేన్ పితన్దతుముతల్, తేదాసోస్తి - దేవరీ
 రుక్కు క్రయవిక్రయార్హ నాయరానిష్టేన్, శిష్యోస్తి - దేవరీడత్తిల్
 సకలరహస్యార్థమ్ కేట్ట శిష్యనాయరానిష్టేన్, తనయోస్తి - దేవరీరు
 క్కు కించిత్కరిత్తు స్వరూపమ్నిటమ్మెలుమ్ పుత్రనాకానిష్టేన్, హే
 మాధవ-క్రియఃపతియే త్వంచ - దేవరీర్, మమ - అడియేనుక్కు,

స్వామీ - నాన్ విముఖనానవన్తుమ్ ఎన్ సత్తైయైనోక్కి రక్షీక్కుమ్
వకుత్తస్వామియాయుమ్, గురుః-అజ్ఞాతజ్ఞాపనమ్ సన్మతిః ఆచార్యనా
కవుమ్, మాతా-ధారకపోషకైయాన మాతావాకవుమ్, పితాచ -
ఉత్పాదకనాయ్ హితప్రవర్తకనాన పితావాకవుమ్ ఆకిరీర్. ౧౨.

అపిత్యాభగవత్ బ్రహ్మ శర్వశక్రమహర్షయః ।

ద్రష్టుంయష్టమపిస్తోతుం సహిస్మర్తుమనీశతే ॥ ౧౩॥

హేభగవత్-పాశ్చణ్యపరిపూర్ణ సాన సర్వేశ్వరనే! త్వామ్-
దేవరీరై, బ్రహ్మ - చతుర్ముఖనుమ్, శర్వః - రుద్రనుమ్, శక్రః -
ఇంద్రునుమ్, మహర్షయోఽపి - మహర్షికళుమ్, ద్రష్టుమ్ - స్వయత్న
త్రాల్ కాణ్డైక్కుమ్, యష్టమ్ - ఆరాధికైక్కుమ్, స్తోతుమ్ -
అపరిచ్ఛిన్న స్వరూపాదికలై యుక్తై యనాకై యూలే స్తోత్రమ్ పణ్ణుకై
క్కుమ్. స్మర్తుమపి - మనస్సాల్ స్మరిక్కైక్కుమ్, అనీశతే - సమ
ర్థరాకమాట్టార్ కళి.

౧౩.

తాపత్రయమహాగ్రాహభీషణే భవసాగరే ।

మజ్జతాంనాథనారేషా ప్రణతిస్త్యత్పదార్పితా ॥ ౧౪॥

నాథ - వారీర్ సర్వస్వామియే ' తాపత్రయమహాగ్రాహభీష
ణే-ఆధ్యాత్మికాధిదైవికాధి భౌతిక తాపత్రయజ్ఞభాకిః పెరియముత
తైకళాలే భయావహమాన, భవసాగరే - సుసారమాకిః పెరుజ్జ
డలిలే, మజ్జతామ్ - అఱ్ఱున్దానిచ్చుళ్ళ వెజ్జళుక్కు, త్వత్పదార్పితా -
వకుత్తశేషియాన దేవరీర్ తిరువడికళిల్ శెయ్యప్పట్ట, ఏషాప్రణతిః-
ఇంద్రశరణవరణమానతు, నాః - అక్కరైయై ప్రాపిక్కుమతాన ఓడ
మా కానిన్తు.

అనాధాయ జగన్నాథ శరణ్య శరణార్థినే ॥

ప్రసీదసీదతేమహ్యం నమస్తే భక్తవత్సల ॥ ౧౫॥

హేజగన్నాథ-లోకజ్ఞభుక్తెల్లమ్ స్వామియానవనే ! అనా
ధాయ - వేటారుస్వామియిల్లాత వెనక్కు, ప్రసీద - కృపైపణ్ణియ
రుళవేణుమ్, హేశరణ్య-సర్వలోకజ్ఞభుక్తుమ్ ఇష్టప్రాప్తియైయుమ్
అనిష్ట నివృత్తియైయుమ్ షణ్ణిక్కొనుక్కుమవనే! శరణార్థినే - దేవ
రీరైయే రక్షకరాకప్పట్టిన వెనక్కు కృపైషణ్ణివేణుమ్, సీద-తేమ
హ్యమ్ - మికవుమ్ క్లేశభాక్కానవెనక్కు, ప్రసీద - ఎన్నుడైయ
దుఃఖజ్ఞు ఐయోవెన్దిరజ్గి యరుళవేణుమ్, హేభక్తవత్సల - ఆశ్రిత
రుడైయదోషతైయే భోగ్యమాకక్కొళ్ళుమవనే ! తేనమః-దేవరీరై
దెణ్ణన్ సమర్పిక్కితేన్.

౧౫.

మన్త్రహీనంక్రియాహీనం భక్తిహీనం యదర్చనమ్ ।

తత్త్వవ్యం ప్రపన్నానా మపరాధసహూహ్యసి ॥ ౧౬॥

మన్త్రహీనమ్ - మన్తశూన్యమాయుమ్, క్రియాహీనమ్ -
తన్త్రజ్ఞాత్ శూన్యమాయుమ్, భక్తిహీనమ్ - ప్రీతిరూపాపన్న
మాన భక్తిశూన్యమాయుమ్, యత్అర్చనమ్ - దేవరీర్ తిఱత్తిల్
యాతోరు ఆరాధనమానతు ఎన్నుల్ శెయ్యప్పట్టతో ? తత్-అన్ద
ఉపచారరూప అపచారమానతు - త్త్వవ్యమ్-దేవరీరాల్ పొలు
త్తరుళత్తక్కతు; ప్రపన్నానామపరాధసహూహ్యసి- దేవరీర్ తిరు
వడికళిల్ ప్రవత్తివణ్ణినవర్కళినపచారజ్ఞులై పొలుత్తరుళుమ్ స్వభావ
ముక్తియవరెన్దు వైదికప్రసిద్ధియుడైయవరన్తో ?

౧౬.

అజ్ఞానాద్యదివాఙ్మానా దశుభం యత్క్రతంమయా ।

త్త్వవ్యంతద శేషేణ దాస్యేనచగృహీణమామ్ ॥ ౧౭.

అజ్ఞానాత్ - అబుద్ధిపూర్వకమాకవాతత్, జ్ఞానాత్ - బుద్ధిపూర్వకమాకవాతత్; యత్ - అశుభమ్ - యాశోరు అవచాళమా సతు, మయా - ఎన్నాలే, కృతమ్ - శెయ్యప్పట్టతో? తత్ అశే పేణక్షన్తవ్యమ్ - అనై ఒన్యైభియానుల్ పొటు త్తరుళ త్తక్కతు మామ్ - అడియేనై, దాన్యేసచగృహాణ-నిత్యకై జ్ఞర్యమ్ శెయ్యు మ్బడి అజీకరి త్తరుళ వేణుమ్.

౧౬.

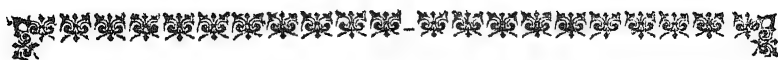
సర్వేషుదేశకాలేషు సర్వావస్థానుచాచ్యుత ।

కిజ్జరోస్సిహృషీకేశ భూయోభూయోస్సికిజ్జరః ॥ ౧౮॥

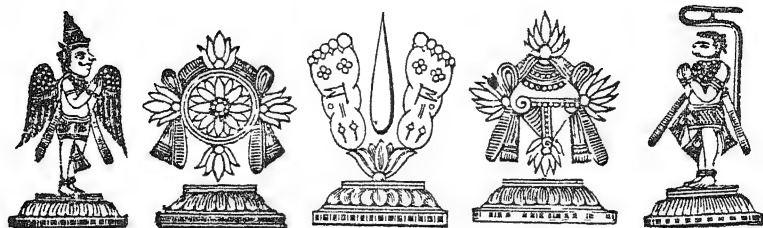
అచ్యుత - ఆశ్రితరై ఒరు కాలుమ్ నల్లువవిడతవనే! సర్వే షుదేశకాలేషు - సర్వావస్థాను - కిజ్జరోస్సి - కైజ్జర్యత్తిలభిని వేశాతిశయత్తాలే సర్వదేశ సర్వకాల సర్వావస్థైకళిలుమ్ దేవరీరు క్కు అడిమై శెయ్యప్పెటువేనాక వేణుమ్. హృషీకేశ - కైజ్జర్యత్తిల్ స్వభోగ తై త్తవిర్ప్పిక్కుమవనే! భూయోభూయోస్సికిజ్జరః - ఆదరాతిశయత్తాలే ద్విరాపుత్తి ప్రార్థిక్కిఱపడి; ఇనిమేలుళ్ళ కాల మెల్లామ్ పరవ్యూహాదిదేశజ్జళిలుమ్ జాగ్రత్త వ్విపాద్యవస్థైకళిలుమ్ తత్తదేశకాలావస్థాదిత సకలవిధకై జ్జర్యజ్జళై యమ్ శెయ్యప్పెటు వేనాక వేణుమెన్నిఱతు.

౧౮.

చతుర్థజతన్తావ్యాఖ్యానం సమాప్తమ్.

క్రీమ తేరామానుజాయనమః.

పచ్చమ జితన్తావ్యాఖ్యానమ్.

జితన్తే పుణ్డరీకాక్ష నమస్తే విశ్వభావన ।

నమస్తేస్తుహృషీ కేశ మహాపురుష పూర్వజ ॥

౧॥

హేపుణ్డరీకాక్ష - శెవ్వియ తామరైమలర్ పొన్న్ తిరుక్కణ్ణలై యుడైయవనే! తేజతమ్ - ఉనక్కు జయముణ్ణాకక్కడవతు. హేవిశ్వభావన - నకలజగత్తైయుమ్ పడైత్త సర్వేశ్వరనే! తేనమః - ఉన్నైశరణమడైకితేన్; పూర్వజ - చేతనరక్షణత్తుక్కాక సృష్ట్య వతారాదికలైప్పణ్ణి ముత్పాడనాయ్ నిఱ్ఱుమవనే, హృషీకేశ - తన్నుడైయ సాన్దర్యాదికలైక్కాట్టి విషయాన్తర ప్రవణజ్ఞానవిద్రియజ్ఞలైత్తన్ వశ మాక్కుమవనే, మహాపురుష - ఆశ్రితవిషయత్తిల్ తన్ స్వరూపతైయభియమాటి క్కార్వమ్ శెయ్యుమవనాన సర్వేశ్వరనే! నమఃతేలస్తు - ఉన్నుడైయ సాన్దర్యాది గుణజ్ఞభక్తుత్తోల్ మిళరణమడైకితేన్.

౧.

నమస్తే వాసుదేవాయ శాన్తానన్త చిదాత్మనే ।

అజతాయనమస్తుభ్యం పాన్ద్య నిధయేనమః ॥

౨॥

శాన్తానంతచిదాత్మనే - ఊర్జపట్రరహితమాయ్, దేశకాల
వస్తు పరిచ్ఛేదానర్హమాయ్, జ్ఞానమయమాన దివ్యాత్మస్వరూపజై
యుడైయనాయ్, వాసు దేవాయ - సర్వభూతజ్గళిలుమ్ అన్తరాత్మ
తయానిన్త విశక్తా నిష్టశ్శ, తేనమః - దేవరీరై శరణమడైకతేన్,
అజితాయ - ప్రాకృతిమాన జన్మమరణాదికళాత్ జయిక్కప్పడతవ
నాయ్, అల్లతు - అజితైయెన్నిట పరిమపదత్తైయుడైయనాయ్, మా
ధ్యుణ్యనిధయే - జ్ఞానశక్త్యాది కల్యాణగుణజ్గళుక్కు ఆశరిమాన,
తుభ్యంసమః - దేవరీరై దెణ్డన్సమర్పిక్కితేన్. ౨.

మహావిభూతిసంస్థాయ నమస్తే పురుషోత్తమ ।

సహస్రశిరసేతుభ్యం సహస్ర చరణాయతే ॥ 3॥

హేపురుషోత్తమ- వాఙ్మనసాఽపరిచ్ఛేద్యమాన గుణవిభూతి
విగ్రహాద్యమభవత్తై ఆశ్రితౌక్కుత్తక్కపడి అళిక్కుమవనే! మహా
విభూతిసంస్థాయ-భోగ్యభోగోపకరజ్గణళాత్ కుత్తైవత్తై త్రిపాద్విభూతి
యిల్లెన్దరుళి యిరుక్కుమవనాయ్, సహస్రశిరసే-సహస్రశబ్దమ్ -
ఆనన్త్యవాచియాయ్, శిరశ్శబ్దమ్ - సర్వోద్రియవాచియాయ్, త
త్కార్యమాన జ్ఞానత్తై లక్షిక్కిటతాకైయాలే, అపరిచ్ఛిన్నజ్ఞానజై
యుడైయనాయ్, సహస్రచరణాయ - చరణశబ్దమ్ - కర్తేర్ధ్రియ
కార్యశక్తువ్యవలక్షకమాయ్, అపరిచ్ఛిన్నశక్తియైయుడైయనాన, తే
నమః - ఉన్దై దెండన్సమర్పిక్కితేర్, అనేకమాయుమ్ కణ్ణకా
లీకళాత్ శైయ్యత్తక్కార్యజై ఇన్ద్రియనిరపేక్షసాకవే శైయ్యవల్ల
అపరిమిత జ్ఞానశక్తియుడై యవనెన్త సహస్రశీర్వాదిశబ్దజ్గళుక్కు
త్తాత్పర్యమ్. 3.

సహస్రబాహవేతుభ్యం సహస్రనయనాయతే ।

అమూర్తాయనమస్తుభ్య మేకమూర్తాయతేనమః ॥ ౪॥

సహస్రబాహవే - బాహుశబ్దత్వాల కర్తేన్ద్రియ కార్యశక్తు
 పలక్షకమాయ్, అనన్తశక్తియుక్తనాయ్, సహస్రనయనాయ-నయన
 శబ్దత్వాలే జ్ఞానేన్ద్రియ కార్యమాన జ్ఞానతైలక్షిక్కితాయ్, అనన్త
 జ్ఞానతైయుక్తేయనాయ్, అమూర్తాయ - సూక్ష్మమాన అన్యక్తపురు
 షాదికళై శరీరమాకపుడైయనాయ్, అల్లతు స్థూలభౌతికమానమూ
 ర్తపదార్థజ్గళిల్ వేఱుపట్టనశాయ్, ఏకమూర్తాయ - తనక్కు సదృశ
 మానవస్త్వ స్తరమిల్లామైయాలమ్, ప్రళయత్తిల్ అవిభక్తతమశ్శ
 రీరకనా యిరుక్కైయాలమ్, ఒనెనుశొల్లలామ్బుడియూన దివ్యమం
 గళవిగ్రహతైయుక్తేయనాన, తేనమః - ఉనై నేవిక్కితేన్. ౪.

అనేమూర్తయేతుభ్య మక్షరాయచ తేనమః ।

వ్యాపినేవేదవేద్యాయ నమస్తే పరమాత్మనే ॥ ౫॥

అనేకమూర్తయే - రామకృష్ణాద్యనేకావతారమ్ శెయ్యు
 మవనాయ్, అల్లతు స్థూలసూక్ష్మమాన ఎల్లాపదార్థజ్గళైయుమ్
 శరీరమాకపుడైయనాయ్, అక్షరాయ - ఒరుకాలుమ్ నాశమిల్లా
 తవనాయ్, అల్లతు, (ముక్తర్కళాల్ సదా అనుభవికృష్ట్యాలుమ్,
 అవర్కళై కల్యాణగుణాదికళిల్ అమిథ్నీన్దుకిడక్కుమ్బుడి శెయ్తు
 మేన్దేలనభోగ్యతైయే మిక్కిరుక్కుమ్బుడి వృద్ధియడైకై యాలేక్షర
 ణమిల్లాతవనాయ్, వ్యాపినే - సకలచేతనాచేతనజ్గళిల్ సజ్కోచమట
 వ్యాపిత్తు నిఱ్ఱుమవనాయ్, వేదవేద్యాయ - ఇవన్ వ్యాపిత్తు
 నిఱ్ఱుమ్ నిలై ముతలియవై ప్రత్యక్షోదిప్రమాణజ్గళాలటియ అశక్య
 యైకైయాలే కేవలవేదజ్గళాల్ అటియత్తక్కవనాయ్, పరమా
 త్మనే - ఎల్లావస్తుక్కుళుక్కుమ్ తాన్ నియామకనాయ్, తనక్కుని
 యామకాన్తరమిల్లాతవనాన, తేనమః.

చిన్మాత్రరూపిణేతుభ్యం నమస్త్రయ్యస్తమూర్తయే ।

అనిష్ఠాయస్థవిష్ఠాయ మహిష్ఠాయచ తేనమః ॥ ౬॥

చిన్మాత్రరూపిణే - కేవలం జ్ఞానమయమాన దివ్యాత్మస్వరూపణైయుడైయనాయ్, త్రయ్యస్తమూర్తయే - వేదాన్తజ్ఞులై శరీరమాకపుడైయనాన, తుభ్యంనమః; వేదాన్తజ్ఞులై శరీరమాకైయావతు - ఈశ్వరనుక్కు అభివ్యంజకమా యిరుక్కైయినాలావతు, ఈశ్వరనుడైయ ఆజ్ఞారూపమాయిరుక్కైయినాలావతెన్వఱియపుమ్; అనిష్ఠాయ - అతిసూక్ష్మజ్ఞాన దహరాకాశావ్యక్తజీవాదికళిల్ ప్రవేశిక్కత్తక్క అతిసూక్ష్మస్వరూపనాయ్, స్థవిష్ఠాయ - ఓరిడ త్తిలిరుద్దే ఎల్లావస్తుక్కళైయుమ్ స్పర్శిక్కనల్లఫ్ఫాల్యవిశిష్టనాయ్, అల్లతుబహుస్యామెన్దిఱి సజ్కుల్పత్తాలే బ్రహ్మణ్ణాది సకలస్థూలకార్య వర్గతై సృష్టిక్కనల్ల స్థాల్యతైయుడైయనాయ్, మహిష్ఠాయ - మహత్పరిమాణజ్ఞాన పరమాకాశాదికళిలుమ్ వ్యాపిత్తు అవై శితాజ్ఞయెన్ను మృడివణ్ణనల్ల పరమమహత్పరిమాణవానాన, తే నమః. ౬॥

నేదిష్ఠాయ యవిష్ఠాయ సర్వాన్తర్యామిణేనమః ।

వర్దిష్ఠాయ జసిష్ఠాయ కనిష్ఠాయచ తేనమః ॥ ౭॥

నేదిష్ఠాయ - పుటమ్బుణ్ణానపర్శ్శుక్కుళైవిట్టు ఉన్నిడ త్తిల్ మనస్సెవైత్తు త్వన్తయాళాన ముముక్షుక్కుళుక్కు అత్యన్తసమీప త్తిలిరుక్కుమవనాయ్, యవిష్ఠాయ - ఎన్ఱ మొక్కుపంచమిశతివార్షికమాన అకుమారయువాకారనాయ్, సర్వాన్తర్యామిణే - ఎల్లావస్తుక్కళిలుమ్ అనుప్రవేశిత్తు కర్తానుగుణమాక నియమిక్కుమవనాన, తేనమః; వర్దిష్ఠాయ - ఎల్లారుక్కుమ్ మున్నే ఉణ్ణాయిరుక్కైయాలే మికపుమ్ ముతిర్న్దవయస్సెయుడైయవనాయ్, జసిష్ఠాయ -

వామనకపిలాదిరూపేణ అవతరిత్తు మహామన్తాది జపశీలనాయ్,
కనిష్ఠాయ - ధ్రాతాభవయవీరూనెస్తు కాశ్యపర్ ప్రార్థితపజి దేవ
కార్యార్థమాక దేవర్కళుక్కు కనిష్ఠనా యవతరిత్త, తే నమః. ౭.

౪ శ్వాత్సనేనమస్తుభ్యం సర్వాస్త్ర్యామిణేనమః ।

కల్పనాపాథరూపాయ సృష్టిస్థిత్యస్తపేతవే ॥ ౮॥

౪ శ్వాత్సనే-ఆకాశాదిభూతపశ్చుకజ్జలైస్తుక్కుమ్ నిర్వాహక
నాయ్, సర్వాస్త్ర్యామిణే-స్థూలసూక్ష్మజ్జళాన ఎజ్జాపదార్థజ్జళిలుమ్
సత్తానిర్వాహార్థమాక అస్తః ప్రవేశిత్తు నియమిక్కుమవనాయ్,
కల్పనాపాథరూపాయ-కాల్పనికమన్త్రియే నిత్యమానదివ్యమజ్జళవిగ్ర
హితై యుక్తయనాయ్, సృష్టిస్థిత్యస్తపేతవే-బ్రహ్మరుద్రాదిరూపేణ
నిస్తు సృష్టిస్థితి సంహరజ్జలై పుణ్ణానిస్తుశ్చ, తుభ్యంనమః - దేవరీరై
చెణ్ణన్ సమర్పిక్కి తేన్. ౮.

శమస్తేగుణరూపాయ గుణరూపాతివర్తినే ।

వ్యస్తాయచసమస్తాయ సమస్తవ్యస్తరూపిణే ॥ ౯॥

గుణరూపాయ - గదాదిగుణజ్జళుక్కు పృథివ్యాదిద్వారా
నిర్వాహకనాయ్, అన్తికే, సత్వాదిగుణమయమాన ప్రకృతిశరీరక
నాయ్, గుణరూపాతివర్తినే - ప్రాకృతగుణరూపజ్జలైక్కుడద్విరుక్కు
మవనాయ్, సమస్తాయ - సకలచేతనాచేతన శరీరకనాయురుక్కుచ్చై
యతేయుమ్, వ్యస్తాయ - అవైకళితాట్టిల్ వేటుపట్టవనాయ్,
సమస్తవ్యస్తరూపిణే - సమప్తినృప్తిక్కుమ్ వ్యప్తినృప్తిక్కుమ్ విష్
యమాన సకలపదార్థజ్జళుక్కు నిర్వాహకనాన, తే నమః ౯.

ఆదిమధ్యాస్తశూన్యాయ తత్వస్థాయనమోనమః ।

ప్రణవప్రతిపాద్యాయ నమః ప్రణవరూపిణే ॥ ౧౦॥

అదిమధ్యాంతశూన్యాయ - ముతల్, నడుపు, కడైశియెగ్గిట
కాలకృతపరిచ్ఛేదమిల్లాతవనాయ్, అన్తిక్కే, కర్తకృత జన్తనాశాది
దోషశూన్యమాన దివ్యమంగళ విగ్రహవిశిష్టనాయ్, తత్వస్థాయ
పశ్చిమిశతతత్వజ్గళిలుమ్వ్యాపిత్తు నిఱ్ఱుమవనాయ్, అన్తిక్కే పర
మార్థభూతనాయ్ నిఱ్ఱుమవనాయ్, ప్రణవప్రతిపాద్యాయ - అసం
హితాకార త్తిల్ ప్రణవత్తాల్, చేతనాచేతనజ్గళెల్లామ్ ఎమ్మెరుమాను
క్కే శేషమెన్ఱుశొల్లుకై యాల్, సర్విశేషియాక ప్రతిపాదిక్కుప్పడు
మవనాయ్ ప్రణవరూపిణే - సంహితాకార త్తిల్, ఓమితీబ్రహ్మవెన్ఱు
ధ్యానసాధన ప్రణవస్వరూపియాన, తేనమః.

౧౦.

లోకయాత్రా ప్రసిద్ధ్యర్థం సృష్టబ్రహ్మదిరూపిణే ।

నమస్తుభ్యం నృసింహాదిమూర్తిభేదాయవిష్ణవే ॥ ౧౧॥

లోకయాత్రాప్రసిద్ధ్యర్థమ్ - సృష్ట్యాదిలోక వ్యాపారజ్ఞు
క్కాక, సృష్టబ్రహ్మదిరూపిణే - తన్నా లే ఉణ్ణాక్కప్పట్ట బ్రహ్మదిక
ళుక్కు అన్తర్యామియాయ్ నిఱ్ఱుమవనాయ్, విష్ణవే - సకలచేత
నాచేతనజ్గళిలుమ్ వ్యాపిత్తిరుక్కుమవనాయ్, నృసింహాదిమూర్తిభే
దాయ - వ్యాప్తిఫలమాన రక్షణత్తుక్కాక నృసింహాద్యవతారజ్ఞో
శైయితరుళిన, తుభ్యంనమః.

౧౧.

విపాకైః కర్మభిక్షోభే రస్పృష్టవపుషేనమః ।

సమోబ్రహ్మణ్యదేవాయ తేజసాం నిధయేనమః ॥ ౧౨॥

విపాకైః - జాత్యాదివిభాగమాకిట విపాకజ్గళినాలుమ్, కర్మ
భిః - అతుక్కుడియాన పుణ్యపాపరూప కర్మజ్గళినాలుమ్, ఖ్షోభైః -
రాగద్వేషాభినివేతజ్గళాకిట క్లేశజ్గళినాలుమ్, అస్పృష్టవపుషే - క్లేశ
కర్మవిపాకాశయైరపరామృష్టైః పురుషఈశ్వరైః'' ఎన్ఱిఱ్ఱుమవనాయ్

కృష్ణడాత దివ్యమంగళవిగ్రహతైయుడై యనాయ్, బ్రహ్మణ్యదేవా
య - వేదప్రతిపాద్యనాయరుక్మైయాకిఱ బౌజ్వల్యతైయుడై య
నాయ్, తేజసానిసయే - నిరవధికతేజోరూపనాన, తేనమః ౧౨

నిత్యసాధారణానేక లోకరత్నాపరిచ్ఛిదే ।

సచ్చిదానందరూపాయ వరేణ్యాయనమోనమః ॥ ౧౩॥

నిత్యసాధారణానేక లోకరత్నాపరిచ్ఛిదే- జగద్రక్షణార్థమాక
నిత్యమాన అనేకపరికరజ్ఞతైయుడై యనాయ్, సచ్చిదానందరూపాయ-
నిరుపాధిక సద్భావతైయుడై యనాయ్ సద్గుణవిశిష్టనాయమిరు
క్మైయాలే సచ్చబ్దవాచ్యనాయ్, నిరుపాధికమాయ్ నిత్యమాయ్
దుఃఖానమ్భిన్నమాయ్ ఎఱ్ఱమొక్క అనుకూలమే స్వభావమాన
జ్ఞానస్వరూపజ్ఞానగుణకనాయ్, వరేణ్యాయ-అశ్రితరాల్ తన్నైయే
తరుప్పడి ప్రాధిక్యత్కవనాన, తేనమః ౧౩.

యజమానాయయజ్ఞాయ యష్టన్యాయనమోనమః ।

ఇజ్యాఫలాత్మనేతుభ్యం నమ ఇజ్యాదిశీలినే॥ ౧౪॥

యజమానాయ-అశక్తిర్క్కు త్రానే కర్మానుషాంగమ్ క్షయమ
వనాయ్, అన్తిక్కే, సర్వముమ్ భగవచ్ఛరీరమాకైయాలే యజ్ఞమ్
శెయ్యుమవనుక్కు నియామకనాయ్, యజ్ఞాయ - స్వారాధనరూప
యాగోపకరణశూన్యక్ క్కు త్రానే అన్తయజ్ఞరూపియాయ్, యష్ట
వ్యాయ - అన్తయాగోపకరణముమ్ తానేయాయ్, ఇజ్యాఫలాత్మనే-
అన్తయాగమ్ శెయ్ నతినాలుణ్డాకుమ్ ఫలత్తుక్కుమ్ తానే నిర్వాహక
నాయ్, ఇజ్యాదిశీలినే - పశ్చిమహాయజ్ఞాదికళాల్ ఫలసక్తకర్తృత్వ
త్యాగపూర్వకమాక ఆరాధక్యత్కవనాన, అల్లతు, రామావతా
రాదికళిల్ అనేకాశ్వమేధాదియాగజ్ఞతై అనుష్ఠియానిట్కే-ఱ, తేన
మః- దేవరుక్కు నమస్కరిమ్ ౧౪.

నమః పరమహంసాయ నమస్తత్వగుణాయచ ।

స్థితాయపరమప్ర్యామ్ని భూయోభూయోనమోనమః ॥

పరమహంసాయ-పుటమ్బుణ్ణానపద్మముక్కలై సవాసనమాక
అటుత్తుప్పొకడుమవనాయ్, సత్వగుణాయ - జ్ఞానప్రకాశకత్వేన
మోక్షమూలమాన సత్వగుణప్రసర్తకనాయ్, పరమప్ర్యామ్నిస్థితాయ - ఇప్పుడి
శాశ్వతసంగమద్వైత సత్వనిష్ఠకళుక్కుప్రాశ్యమాన
పరమపదత్తిలే పోతుతిప్పొడువీధిరుక్కుమవనాన - తేభూయో
భూయోనమోనమః-దేవరీరై కదాకదావెట్లు అనుభవిస్తాతి ఆద
రాతిశయత్తలే, ద్విరావృత్తినిర్మమనాయ్, శరణవరణం పణ్ణుకితేన్

సంసారేవిషయావర్తనంకులేచమహాభయే ।

అపారదుస్తరేగాధే పతితంకర్తభిన్నస్వకైః ॥ ౧౬॥

అనాథమగతింభీరుం దయయాపరయాహరే ।

మాముద్ధరదయాసిన్ధో సిన్ధోరస్తాత్పుదుస్తరాత్ ॥ ౧౭॥

విషయావర్తనంకులే - అసర్థహేతుక్కుళాన శబ్దాదివిషయజ్ఞ
భాకితి శుభ్రుల్కళాల్ వ్యాకులమాయుమ్, మహాభయే- శేషత్వాది
కలై యత్తిక్కైయాలుమ్ శబ్దాదికళిలే మూట్టుకైయాలుమ్, అధి
వ్యాధికళాలుమ్ పదే పదే మిక్కభయజనకమాయ్, అపారదుస్తరే-
కడల్ పోల్ అక్కరై కాణవొణ్ణాతతాయుమ్, పుక్కాల్ తద్రామాల్
కరైయేటి అశక్యమాయుమ్, అగాధే సంసారే - తరై కాణవొణ్ణా
తపడి ఆత్మమాయరుప్పతాన అవిద్యాకర్తవాసనాదుచి ప్రకృతిసంబంధ
జ్ఞభాకితి సంసారత్తిలే, స్వకైఃకర్తభిః-అశల్పిశదేటిసుకై యత్తిక్కే-
నానేమనోవాక్కాయజ్ఞభాల్ శెయ్తిపాపకర్మజ్ఞభాలే, పతితిమ్ -
వీధిస్థుత్తుళజ్ఞానిస్తుళ్ళ, అనాథమ్-రక్షి కాన్తుశూన్యనాయ్, అగతిమ్-

ఉపాయా స్థర శూన్యనాయ్, భీషమ్ - దేశకాలశరీరజ్వలిలుమ్, ఇవ
 బ్రహ్మాలనుష్ఠిక్కుమ్ కర్తయోగాదిఃఖిలుమ్ మిశ్రమ్ భయస్తవనాన,
 మామ్ - దేవరైశరణమాకవడైస్తతియేనై, దయాసిన్ధో - కృపా
 నిధియే, హరే-ఆశ్రితతాపన్నివర్తకనే, దయయాపరయా- దేవరీరు
 డైయ పరమకృపైయాలే, (ఐయోవెన్తిరగ్గి) సుదుస్తరాత్ - స్వయ
 త్నత్రాత్ కడప్పతఱ్కు అశక్యమాన, అస్సాత్సిన్ధోః - ఇన్ద సంసార
 మాకిఱ పెరుజ్జగత్తలినిస్తుమ్, ఉద్ధరి - శ్రవణజ్ఞోజ్ఞభూమియై ఎమత్తా
 ప్సలే, ఎమత్తరుళవేణుమ్

౧౮

మన్త్రహీనంక్రియాహీనం భక్తిహీనం యదర్చనమ్ :

తత్సర్వంక్షమ్యతాం దేవ దీనంమామాత్మసాత్కురు || ౧౯||

యత్ అర్చనమ్ - యాతారుదేవరీర్ తిఱత్తిల్ శెయ్త ఆరా
 ధనమాసత్తు, మన్త్రహీనమ్ - మన్త్రలోపముళ్యతాయరుద్దాలుమ్
 క్రియాహీనమ్ - తన్త్రలోపముళ్యతాయరుద్దాలుమ్, భక్తిహీనమ్ -
 శ్రీతిరూపాపన్నమాన భక్తిశూన్యమాయరుద్దాలుమ్, తత్సర్వమ్ -
 ఉపచారమెస్తునామమాత్రమాన అన్దెల్లా అపచారజ్ఞుమ్, త్నమ్య
 తామ్ - దేవరీరాల్ పాటుత్తరుళత్తక్కతు; దేవ-సర్వరుమ్ దేవర్
 తిరువడికల్లై ఆశ్రయిక్క వేణుమ్బడిక్కిడాన మేన్తైయడైయననే,
 దీనంమామ్ - పేర్బ్రుక్కు బరుక్తెమ్మతిలిల్లామల్ కేవలమ్ దేవరీ
 రుడైయదయైక్కి పాత్రినానవెనై, అత్తసాత్కురు - తనక్కేయా
 కుమ్బడి అనుగ్రహిక్కవేణుమ్;

౧౯

నాహంహితం నజానామి త్వాంప్రజామ్యేవకేవలమ్|

బుద్ధైవంనయగోవింద ముక్త్యుపాయేనవర్తనా || ౨౦||

అహమ్ - అజ్ఞానాదిక భాల్ పూర్ణ నాననాన్, హితమ్-స్వర
 తుణోపాయ తై, నజానామి - అతియమాట్టుకిటిలేన్, త్వామేవకేవ
 లమ్-సర్వజ్ఞత్వ సర్వశక్తిత్వాది విశిష్టరాయ్ నిరిపేక్షసిద్ధోపాయ
 భూతరాన దేవరీరైయే, నజామి - ఎన్నుడైయ అనిష్టనివృత్తి
 క్కుమ్ ఇష్టప్రాప్తిక్కుమ్ కడవరాక అధ్యనసిక్కితేన్, హేగోవింద-
 స్వరక్షణత్తిల్ జ్ఞానవిల్లాతపశుక్కలై రక్షిత్తవనే, ఏవంబుధ్వా -
 స్వరక్షణోపాయ శూన్యనెప్పతై తిరువుళ్ళత్తిల్కొణ్ణు, ముక్త్యుపాయే
 నవర్తనా - సంసారసమృద్ధమన్మయ దేవరీరైప్రాప్తిక్కేక్కిడాన నత్
 వత్తియోడే, నయ - ఎన్నై శేర్ త్తరుళ వేణ్ణుమ్ ౧౯.

త్వమేవవేత్సిశ్రేయోమే నేన మేతిదితీతిచ ।

బుద్ధియోగంచమే దేహి యేన త్వముపయామ్యహమ్॥ ౨౦॥

మే - దేవరీరై పున్ద్రీ నిన్ద వెనక్కు, ఇదంశ్రేయఃఇతి-ఇతు
 ఉత్తమపురుషార్థసాధనమెన్నతైయుమ్, ఏతత్ సేతిచ - ఇతు పురుషా
 ర్థసాధనమాకమాట్టాతెన్నతైయుమ్, త్వమేవ - సర్వజ్ఞరాన దేవరీరై
 వేత్సి - అతియవల్లర్, అహమ్ - అజ్ఞానాశక్తి పూర్ణనాననాన్,
 యేన - ఎన్ద ఉపాయత్తాలే, త్వామ్ - పరమప్రాప్యరాన దేవరీరై
 ఉపయామిఅడైవనో? బుద్ధియోగంచ-అన్ద భక్తిరూపోపాయ తై,
 మే - అడియేనుక్కు, దేహి - ప్రసాదిత్తరుళ వేణ్ణుమ్. ౨౦.

సజ్జనుజితన్తార్థ స్సమూహః

పెరియవాచ్చాన్నిలై తిరువడిక శేరణమ్.

శీయర్ తిరువడిక శేరణమ్.

